உ

முருககடவுடுணை.

சென்னைமாநகர்க்கந்தசுவாமிபேரிற்

பிள்ளைக்கவி

திருப்புகழ்-வகுப்பு

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

வெண்பாக்கள் - பதிகம்.

திருவல்லிக்கேணிப்பதிகம்

திருவான்மியூர்ப்பதிகம்

திருப்போரூர்ப்பதிகம்

திருவொற்றியூர் வெண்பாக்கள்.

இவை,

முருகதாசசுவாமிகளென்றும்

திருப்புகழ்ச்சுவாமிகளென்றும்

விளங்குகின்ற

தண்டபாணிசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியன.

ம-ா-ா-ஸ்ரீ அமரம்பேடு,

சுப்பராயசெட்டியா ரவர்களால்

௸ - புஷ்பரதசெட்டியாரவர்களது

கலாரத்நாகரம என்னும்

அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டன

ரிஜிஸ்த்தர்—ஈஸ்வர ௵ மாசி ௴.

உ

முருகக்கடவுடுணை.

சாத்துகவி.

புரசை ம-ா-ா-ஸ்ரீ,

அஷ்டாவதானம் - சபாபதிமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

மண்டலத்தோர்களும்பரவும் வடிவேற்கைக்கடவுளருள்
வரத்தினாற்சொல்
வண்டமிழ்ச்சீர்வினவியெம துள்ளமெலாங்களிசிறப்ப
வாய்ந்தமேன்மை
கொண்டதிருப்புகழ்க்கார னெனமுருகதாசனெனக்
குலவுஞ்சீர்த்தித்
தண்டபாணியன்றனக்கிங் கென்னகைம்மாறியாமுணர்ந்து
தருதற்பாற்றே.

சிவபூஜா துரந்தரரென்று பேர்பெற்று விளங்கிய

ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஐயம்பேட்டை,

செல்லையப்பமுதலியாரவர்கள் குமாரர்

சிவகுருநாதமூர்த்திகள்

இயற்றியது.

தாழிசை.

திருமின்மருவுஞ்சென்னைநகர்ச் சேந்தன்றனக்காங்கவிமாலை
திரடோணிரையிற்புனைதலுன்னித் தேடித்திருநெல்லையினிடத்துப்
பெருகன்பமையுங்கவுமாரர் பேணுமுருகதாசனெனும்
பேரார்தண்டபாணியனைப் பிறங்குங்கருணைவழியழைத்தீண்
டொருவண்பெயர்ச்சீர்த்திருப்புகழு முரைத்தற்கரிதாம்வகுப்பினமு
முயர்வார்பிள்ளைக்கவியுலா மோங்குமிரண்டந்தாதிகளு
மருடர்புலமைக்கலம்பகமும் வண்மைப்பதிகங்களும்பிறவும்
வனைவித்தணிந்தாங்கவற்கிருதாண் மலர்சூட்டியதால்வழுத்துதுமே.

ஓம். ப. க. பூ. ஆ. வே. வை. இ. ப. கோ. ம. பு. அ. ச.
ஆதொண்டமண்டலநாட்டார் அ. வை. லக்ஷ்மிமடாலய்ம,
ஸ்ரீ. கா. ம. க. நீ. ஆ. தி. க. ஞா. அ. வை. புருஷோத்ததீக்ஷாசாலே,
இந்தியா கங்காகுல தீக்ஷாநவபீடாதீனபுருஷர்,
ஆகிய
சுப்பராஜஅமிர்தசங்கவைசியபுருஷோர்த்தகுருகவிஸ்ரீமான்
இயற்றியவை.

இரட்டை ஆசிரியவிருத்தம்.

திருமகள்புணர்ந்தநெடு மால்புகழும்வேல்கொண்டு
தேவர்சேநாதிபதியாய்த்
திகழ்சமரபுரியிருந் தடியவர்க்கருள்செயச்
சென்னைமாநகரில்வந்தோன்
பெருகுகலிபுருடன்வலி தீர்வதுகுறித்துப்
பிறங்கும்விளையாடல்செய்வோன்
பேர்முருகதாசன் திருப்புகழ்க்காரன்
பெருந்தண்டபாணியென்ன
மருவுமொருசித்தனைத் திருநெல்லையூர்நின்று
வருமாறுவரவழைத்து
வண்மைத்திருப்புகழ் வகுப்புக்கலம்பகம்
வயங்குபிள்ளைகவிதையோ
டுருவிதத்தந்தாதி யாதியவைகூறச்செய்
தினிதணிந்தருள்புரிந்தா
னிங்குமங்கும்புலவ ரானந்தமெய்தலா
லியமிகமுழக்கினரோ.

வெண்பா.

உமாபதிபேரல் வெண்ணீ றுடன்முற் றணிந்தோன்
குமார சமையநிலை கொண்டோ — னிமாசலத்தாள்
போற்று மருமைப் புதல்வன் திருப்புகழைச்
சாற்றுந் தமிழே தமிழ்.

DR. U. V. SWAMINATHA IYER ... TIRUVANMIYUR

உ

முருகக்கடவுடுணை.

சென்னைமாநகர்க்

கந்தசுவாமி பேரிற்

பிள்ளைக்கவி.

நூற்காப்பு.

விநாயகர் துதி.

பைந்தமிழ்ச்சீர்மன்னுசென்னை பட்டினத்தார்வாழவந்த
கந்தசுவாமிகளிசூருஞ் - சுந்தரஞ்சேர்
பிள்ளைக்கவிதருவான் பேழைவயிற்றுனைமுகக
கொள்ளைக்கவின்மருவுங் கோன்.

சரசுவதி துதி.

வெல்லாண்மைதுன்றுசென்னை மாநகரில்வாழ்முருகன்மே
லெல்லாருமெச்ச வியம்புவாய் - பொல்லா
விடம்பருகுமீசனொடு மேருளுதிநாய
க்கடம்பனையபிள்ளைக கவி.

காப்புப்பருவம்.

திருமால்.

மணிநிலவுமரகதப் பிடிமருவுபாகத்து
வள்ளலார் தவமுதிர்ந்து
வன்னிவிழிவழியாறு பொறியொனவுருக்கொண்டு
வருமுருக வேளைமகுடத்
தணிநிலவுதலையாறு மங்கதமிலங்குபுய
மாறிரண் டுமபொருந்து
மையவேசசென்னைமா நகரினுறைகந்தனை
யளித்தருள வேண்டுமென்றே

பணிநிலவுபாற்கடற் பள்ளிகொண்டானையெழு
பாருமுண் டுமிழுமாலைப்
பசுநிரைவருந்தாத வண்ணமந்நாளுயர்
பருப்பதக் குடைபரிக்குந்
திணிநிலவுதோளானை யாழியொடுசங்கமுந்
திகழச் சிறந்துளானைச்
செல்வியுறுமார்பனைப் பல்விதத்தினுமிகச்
சிந்திக்கு மெமதுள்ளமே (க)

பரமசிவன்.

குழிப்பு.

தன்னதானனதான தன்னதானனதான
தன்னதானனதான தந்தனத்தாத்தன.

அன்னமாமெனவேதன் விண்ணிலேகிடவேன
மன்னமேல்கொடுமாயன் மண்புகப்பார்த்துளா
ரண்ணமாமுடிமீது வெண்மைசேர்மதிசூடு
மண்ணலாடகமாகு மம்பலக்கூத்தனு
ரன்னையாயுலகேழு முன்னமீனியபாவை
யங்கனோர்புறம்வாழ வுங்கொள்பொற்பேற்றதே
வம்மைவாதனைதீரு முண்மைமாதவமீயு
மம்மநீறணிவார்கள் சிந்தைபிற்றேக்குவார்
கன்னல்வார்சிலைமார னென்னுமோர்படுபாவி
கன்னிமார்பலர்சூழ வந்தெதிர்த்தார்த்தநாள
கண்ணினாரழல்வீசு தன்மையார்மழுமானோர்
கம்மினோடவிர்சூல மொன்றுகைத்தீர்த்தனார்
கண்மைநீர்தமிழ்நால்வர் தம்மைநாடியசீலர்
கன்மமாதியவாம லங்கெடத்தாக்குவார்
கைம்மதாசலமாய வுன்னினார்பலவாய
கண்ணியாரவர்தாளை யஞ்சலித்தேத்துவாம்
வன்னமாயிரகோடி துன்னுசீர்பெறுதோகை
மஞ்ஞைவாகனமேறு மைந்தனைப்பூட்கையால்
வண்மைதோய்தரநீடு பெண்ணினாருயிர்போலு
மன்னைமால்வரைசார்ப சுந்தினைக்காட்டில்வாழ்
வன்மைவேடுவர்பேதை கிண்ணமாமுலைமோக
மன்னுசாமியைஞான பண்டிதப்பேர்ச்சொல்வார்
மம்மர்நோய்மருவாது மெய்ம்மைவீடதுசேரும்
வண்ணமோர்குருவாகு நண்பனைக்கூர்த்தவேல்
சின்னதேயெனநாளு மெண்ணியேசிடுமீனர்
தென்னனூர்புகமோதும் வன்பனைப்பாக்கொடோர்,

தென்னாருயிர்சேரும் வெம்மைபோய்மிகுகூனல்
செம்மையாகிமிர்சீர்செய் தன்பில்பொய்த்தீர்க்கமே
செம்முசாரணராதி யெண்ணிலார்கெடுபோர்கொள்
செம்மலாமுருகோனை யம்புயப்பூக்கணீர்
செந்நெலார்வயலூடு மென்மையோதிமமோவில்
சென்னைமாநகர்மேவு கந்தனைக்காக்கவே. (உ)

பராசக்தி.

தனனதனதன தனதனதனதன தனனதனதன தனதனதனதன
தன்னத்தனத்தனன தன்னத்தனத்தனன தானா.

அமலபரசிவ பசுபதியெனுமொரு கணவர்தனதிள முலைமயலகொடுதின
முன்னிட்டமெய்ப்படிய வண்ணத்திருப்பனெனு
மொழியொடநுதினமடிதொழவுளமகிழ் சிவையையிமவரைதருமகவெனவரு
சின்னக்குயிற்பெடையென் வண்மைத்தனிககொடியை
யகிலமுழுமையு முதவியசிறுவயி றுடையகவுரியை மதன்வழிபடவொரு
கன்னற்சிலைத்திறமை தன்னைக்கொடுத்தவளை-வாடாதே
யளவில்சுகமுற வுதவிடுமிறைவியை மரணமொடுபவ மெனுமிருளிரிதலை
நண்ணிககழற்கமல முன்னித்தனக்குரிய
பொறிகணுவன்முழு மவுனிகளதுசுழி முனையினடுமிடு முதலவியைமுருகவிழ்
வன்னத்தகட்டிதழகூடுன்னுற்றபுட்பவகை
யணியுமழகிய குழலியையனங்கர் நடையினெயின்மலி வனிதையையொருகவி
பின்னுற்றுவப்படிசி லுணசசமைத்தவளை-வாளேநேர்
சமரபிரபல பலமருவியவிழி யிலகுதிரிபுர தகனியையடியவர்
கண்முற்றிகழ்ச்சிதரு கனனிககிளிபபிளையை
வெளிறுமலர்மிசை மதியெனநிலவிய சரசுபதிதிரு மகளெனுமிருவர்க
ளென்னச்சொலிப்பரவு தன்மைகருமொத்தபிடி
தனையெனிகலவ ரடியொடுகெடவரு முனிவின்மிகைகமழ் திருவுளமிசைவுறு
பொன்னைப்பணத்தின்மகிழ் புன்மைக்குணத்தினரை-நாடாதாள்
சகுணமுதன்மைகொள் பகவதிபயிரவி விமலையதிநய விகசிதமொழியல
பன்னித்தொடுத்துவரு பெண்ணொப்பில்கற்பினவ
ளறியிலறிவரு செயலினளெனவுணர் பெரியர்தமையிகழ கொடியவர்குடரணி
மின்னக்குதிப்பவளை நன்மைக்குவித்தனைய
தருமமயிலினை யிமகரனென்னவொரு பணியைவிடுகரு ணையின்முதியவடனை
யுண்மைக்கவிப்புலவ ருண்ணிற்குமுத்தமியை-நானோவேன்
முமலமுதவிய திரிகுணவழிசெலு மனதையிருபத மலர்களிலொருவித
மன்னத்திருத்தியருண் மெய்ம்மைக்குருக்களரன்
மதலையெனலையு மவாபணிகொளுமுயர் குரவனெனலையு நிசமெனுநிலையினர்
விண்ணைக்குறிக்குழுவ ரின்னற்றவிர்த்தகுகர்

முகுளசததள பரிமளமதுகர சலசமலர்திகழ் கரமுறுகுறமக
ளெண்ணத்திருப்பதையு முன்னிட்டியற்றுமதி-மாலோவார்
மொழுமொளெனுமொலியொமேதவருவிகள் வழியவிடுமெழில்குலவுறுமவை
வெண்மைக்களிற்றின்மகள் பொன்மைக்குருக்கமிகு [யவ
சிறுவர்சரவண பவர்கதிரயில்வலி யதுகொடவுணர்கள் குலமறமுனிபவர்
மொய்ம்மொய்த்திசைக்கவலர் செம்மைக்கடப்பமலர்
முருகுசொரிதரு குரவமென்மலர்செழு மலரிபுனலிம லிகைதுளவறுகிவை
சென்னிக்குமிட்டொரெசெ யெண்ணிக்கையற்றமலே-மேல்வாழ்வார
கமலமிசைவளர் திசைமுகனதுதலை யுடைதலிலதுபல் வயினுயர்தரவுள
கைம்மற்செலுத்துமவர் முன்னைத்தொழிற்செய்தவர்
திருடனெனவொரு தரமருணையிலொரு புலவனுவல்கையி லமைவரும்விழை
மென்னைச்சொலச்சொலிய கண்மைத்தலைக்கடவுள் [வொடு
கடலினெடுபொரு கையுமுதலியபல புனலிலனலின்முன் முழுகியபனுவல்க
ளிம்மைப்பிறப்பினிலென் முன்னிற்பதைக்கருது-சீர்தோய்வார்
கமடமுதுகினி லொருமலையிணையலை தவளவுததியி னடுநெடுமரிபுகழ்
திண்ணப்புயத்தொருவர் தொன்மைக்குடைச்சரணர்
தனனதனதன தன்தனதனதன தனனதனதன தனதனதனதன
தன்னத்தனத்தன தன்னத்தனத்தெனல் [வளமுறு
கழறியலைகைகள் குதிகொளவமர்பொரும் வயவர்தமிழ்நய மொழிபொருள்வ
சென்னைப்பதிக்குமரர் தம்மைப்புரக்கவென-வேதானே. (௩)

விநாயகர்.

தன்னதனனதந்த தானனத்தாத்தனா.

மும்மையுலகோரொன்று மூலவித்தாச்சொலோர்
முன்னவனையீசன்றன் மேனியிற்போர்த்ததோ
லம்மையினையூடொன்ற லாலெழிற்பூட்கையே
யன்னமுகமாவந்து ளானைமிக்கேத்துவாம்
வெம்மைமலிசூரொன்ற மாவறத்தாக்கும்வேன்
மின்னுமகன்மார்பங்கொள் வீரனைப்போற்றுவார்
செம்மையுறல்காணுங்கு கேசனைக்கீர்த்திதோய்
சென்னைநகர்வாழ்கந்த சாமியைக்காக்கவே. (௪)

திருமகள்.

தந்ததனதந்ததன தந்ததனதந்ததன
தன்னதானனதனன தையனத்தாத்தனா.

பங்கயமலர்ந்தனைய கண்குலவுகொண்டல்புணர்
பன்னியாகியவிளைய தையலைத்தேக்குபால்
பம்புகடலம்புலியு டன்றரவரும்பெருமை
பன்னுவார்பெறுகருணை வல்லியைப்போக்கொணு

மங்களமனந்தமுறு செந்திருமடந்தையினை
வண்மைதோய்முனியரசு சொல்லுநற்பாக்களாம்
வந்தனைபுனைந்தவளை யிந்திரர்தொழுஞ்சரண
மன்னுவாடனையிணையில் செல்வியைப்போற்றுவாம்
வெங்கணரவஞ்சடை னம்பயில்சிகண்டிமிசை
மின்னும்வேலுடனிலவு செய்யனைச்சேட்டையே
மிஞ்சமணர்துஞ்சமுநிர் செந்தமிழ்பொழிந்தவனை
வென்னிடாதமர்புரியும் வல்லமைத்தோட்கள்சேர்
சிங்கநிகொரான்பதின்மர் தந்துணையையும்பர்புகழ்
சென்னியாறுடையமுதல் வள்ளலைக்கோட்டிலோர்
செண்டுகொடைறைந்துமகிழ் துங்கனைவளம்பெருகு
சென்னைமாநகரின்முரு கையனைக்காக்கவே. (ரு)

பிரமன்.

தன்னதனதன தனதத்ததத்தன.

மண்ணுமுயிர்களி னுடன்முற்றுமிட்டதாம்
வண்மைதிகழ்கர மலரொட்டும்வித்தைமா
தண்ணமிளிர்சது முகனட்புமுற்றுவா
லன்னமிசைவரு மயனைப்பழிச்சுவாம்
விண்ணுளிமையவ ருறவைத்தசத்திவேல்
வெண்மைநிறமலி தருகுக்குடப்புள்வாழ்
திண்ணமொழிபவர் பலர்மெச்சுபொற்பினோர்
சென்னைநகருறை குகனைப்புரக்கவே. (சா)

சரசுவதி.

தந்ததனதானதன தத்தத்தனந்தனன
தன்னனுதனதான தத்தாத்தனதததனு.

என்றனதுநாவினு மிருக்கைக்கிசைந்தவளை
யெண்ணிலர்மறையோதி வைத்தாற்றல்பெற்றதா
லெண்டிசையினுவலரு மெச்சச்சிறந்தவளை
யின்னநூல்பலபாடு நட்போர்க்கும்வித்தெனு
நின்றவளைவாலிய நிறப்பொற்பமைந்தவளை
நின்மலாகரஞான முற்காட்டுபெட்பதே
நெஞ்சில்வளர்பேதையை யிடுக்கத்தில்வந்துதவு
நின்னயாதரவாணி யைப்போற்றிநத்துவாம்
வன்றருவர்வேரற வறுத்துக்கடம்பணியும்
வண்மைசேர்புயவீர னைக்கார்த்திகைப்பெணர்
மஞ்சுதிகழ்மால்வரை யெனத்தக்ககொங்கைநுகர்
வண்ணவாயூறுசேயை விற்கோட்டுமெற்செய்வார்

சென்றழும்வினோதிய ரிலக்கத்தினொன்பதின்மர்
தென்னுலோகனுநா னுறத்தாக்கும்வெற்றிதோய்
திண்பெறமுனிபவனை வித்தைத்திறம்பெருகு
சென்னைமாநகர்வே லனைக்காத்தளிக்கவே. (௭)

கிரகங்கள்.

சூரியன்றிங்களங்காரகன்புந்திகுரு சுக்கிரன்சனியிராகு
தொந்தமுறுகேதுகுளி கன்சிலையிராசிநாடுமேகேதுபரிவேடம்
வீரியக்களரிகாவலன்முதற்பெரியோர் விளம்புபலகோட்களுக்கும்
விரதாதியுற்றுந்துதித்துந்தினந்தோறு மேன்மேலுமஞ்சலிப்பா
மாரியமருந்தமிழ்முதற்பரவுகலைமுழுது மறிபுலவனைக்கிரியெலா
மாடரங்காமுருகவேடனைத்தேவர் புகழயில்வேலனைக்குறத்தி
சீரியமுலைத்துணைக்குருகுமதிமோகனைத்தெய்வானைபுணர்கேள்வனைச்
சென்னைமாநகரில்வரு கந்தசாமியைமிகச் சிந்தித்தளிக்கவென்றே.()

புலதேவர்.

உயிரொன்றுழலவருத்தாமை யொருவர்தருமூன்புசியாமை
யோரஞ்சிறிதுமுரையாமை யுதவுந்தொழிலிற்சலியாமை
பயிலுமுதுநூற்பழியாமை பாழ்த்தமுகத்தோடலையாமை
பழகுமனத்தார்தொழுமளவில் பலதேவரையும்பணிந்தெழுவா
மயிலிற்பவனிவருவானை வடிவேலணிந்தபுயத்தானை
மலையாவினும்போய்நடிப்பானை வணங்குமவருக்கெளியானை
கயிலைக்கிரியார்தருமகவைக் கழனிவளஞ்சேர்சென்னைநகர்க்
கந்தக்கடவுடனைநாளுங் காப்பதுமக்கேகடனெனவே. (௯)

ஒருமை.

தனனதன தனனதன தனனதன தனனதன
தன்னதன தனதந்த தனதன தனத்தன.

அருளுததியிடையுலக முழுதுமுதவியபொருளை
யன்னையெனவவைதுன்று முயிர்வகைதமக்கெலா
மமுதுதவிவிழிதுயில விடுமுதலைவடவனலை
யன்னசினமொடுகொன்று மகிழ்வதனைநுட்பமா
மறிவையறிவரியதிரை யிடுகொடுமையுடையதனை
யம்மைவினைதவிர்வென்றி தருகுரவர்பற்பலோ.
ரரசுதெனமிளிர்சுடரை யுளசமையநியதிகளி
லண்ணியகல்பெருவஞ்ச மருவியதைநட்பினோ
ருருவமெனினுருவுமரு வெனிலருவுநிகழ்வதனை
யுன்னுமனதினுமொன்று செயலினுமுத்தர்தா

மொருநொடியிலெளிதிலுணர் தரவுதவுமுடிவையமு
துஞ்ஞுமிமையவர்சிந்தை யணுகரியதைத்தெருணூ
லுரையதனின்மருவிமரு விலதையமர்செயமுடுகு
மொன்னலரையடுசிங்க மனையரைவெறுத்திடா
வுரிமையொடுநிலவியதை யணுவிலணுவெனநிறையு
முண்மைவடிவெனநின்ற வொருமையைவழுத்துவாம்
வருமமிகுதகுவர்குல மழியவிடுமயிலணியு
மன்னவனையரனென்று வழிபடும்விதத்தினன்
மறைபலவுநுவலுமுயர் பிரணவமெனொருபொறியின்
மன்னுபொருளினைவிண்ட வரதனைவிடப்பலால்
வலிமருவுமுரகபதி நெளியநடமிடுமயிலின்
வன்னமளவறவிஞ்சு கலபநிழலிற்பொனேர்
வனிதையர்களிருவரொடு திகழ்குமரகுருபரனை
வண்மையுறுபலகுன்றி லமர்குகனையற்றைநாள்
செருமுமொலியொடுகனலில் வருதகரிலிவரவல
சின்னவனையுயர்தென்றல் வரையினில்வசிக்குமோர்
சிறுமுனிவன்மயல்களையும் விழியினனையருணகிரி
திண்ணமொடுபகர்செஞ்சொல் விழைபவனைமிக்கவேய்
செறிவனமதனிலெனது கனவின்மிசைவுறுதிபகர்
தென்னவனையனம்வந்து வயல்களின்வரப்பிலே
தினமடையும்வளமருவி யமரருலகெனநிலவு
சென்னைநகரினில்வந்த முருகனையளிக்கவே. (௰)

செங்கீரைப்பருவம்.

திருமகள்விரும்பியவண்மருமகளுடன்பணி தினஞ்செயும்பெருமைபெற்ற
சிவையெடுத்துச்சிமோந்தென்னுயிர்த்துணைவனுர் செந்தழல் விழிப்பிழம்பில்
வருமதலையேயெனது மாதவப்பயனே வருந்திடேலென்றுகொஞ்சி
வளையணிகரங்கொண்டு நீராட்டியுயிரெலாம் வாழ்வதுகுறித்துமுன்னு
ளருமறைக்கிழவன்படைத்தபுவியைக் கைவிரலாலுரைத்துத்திலகமிட்
டணிமுலைசுரந்தபாலுதவிடக்களிகூரு மறுமுகக்குமரேசனே
செருமலியுநவவீரர் துணைவந்தமுருகனே செங்கீரையாடியருளே
சென்னைமாநகர்தழைய வருகந்தசாமியே செங்கீரையாடியருளே. (க)

மாதவரும்வானவரும் மற்றையவருந்தினம் வருந்தித்தொழற்கிரங்கி,
மணிமிடற்றிறைவனுர் புரிதவமுதிர்ந்தவர்தம் வன்னிவிழியிற்பொறிகளா
யேதமறவந்துசரவணவாவியிற் கமலமேறித்தவழ்ந்துமடவா
ரிருமூவர்முலையமுதருந்தியும்பிகொண் டியங்குமிமவான்வளர்த்த

காதலிமுலைத்துணைக் கலசத்தினமுதங்களித்தருந்தும் பவளவாய்க் [ய்
காங்கேயனேயடியர் பிழைமுழுதொழிக்குங் கடைக்கண்மூவாறுகொண்டா
சீதளமலர்க்குரவ மாலையணிதோளனே செங்கீரையாடியருளே
சென்னைமாநகர்தழைய வருகந்தசாமியே செங்கீரையாடியருளே. (௨)

உலகினிற்றிசையாரெனச்சத்தியாரென வொழிக்கருந்தொழிலைந்திலோ [ர்
டொன்றுபுணராரெனவெழுத்தாறெனச்சமையமுள்ளவாறெனவெண்ணிலா
பலவிதம்பகரவருளானந்தவாரியிற் பத்திநீரிடைமலர்ந்த
பதுமமலொனமிளிரு மறுமுகக்குமரனே பன்னிருபுயத்தண்ணலே
மலரவன்றருமறையு மாறுதவுமாகமமும் வாய்விட்டுரைத்துமுரையா
வண்மையேவடிவாய திருவடிக்குரவனே வானுலகமங்கையர்க்கோர்
திலகமெனவளருமொரு தெய்வானைமகிழ்கணவ செங்கீரையாடியருளே
சென்னைமாநகர்தழைய வருகந்தசாமியே செங்கீரையாடியருளே. (௩)

அத்திரத்தாருகனை வெற்பொடுதடிந்தாயொ ராயிரமுகச்சிங்கனு
மவுணனையவன்சிறிது மதியாதவச்சிர மதைக்கொண்டழித்துகந்தா
யெத்திரத்தோர்மனமும் வெருளவளர்சூர்மா விரண்டுகூறுக்வெட்டி
யிமயவர்படுந்துயர் தவிர்த்தாய்வியன்றிக ழிலங்கிழைமடந்தைநல்லார்
பொய்த்திரத்திற்குருகு மென்போலியர்க்குமெய்ப் பொருளளிப்பது குறித்துப்
புவியிலுளமலைதோறு நடனம்புரிந்தாய் பொறித்தோகைமயிலிவர்ந்தாய்
சித்திரச்செங்கைவடி வேலணியுமுருகனே செங்கீரையாடியருளே
சென்னைமாநகர்தழைய வருகந்தசாமியே செங்கீரையாடியருளே. (௪)

இன்பமலியுஞ்சசியு மிந்திரனுமற்றுள்ள விமயவரும்வந்துநின்
றீரிருமுகப்பிரமனுந் தவளவாணியுநி னிசையெடுத்தேத்துகின்றார்
பொன்பரவுமார்பினிற் பைந்துளவணிந்தமுகில் போலுமரிமிகவிழைந்தான்
புரமெரியநகைசெய்த புண்ணியப்புனிதர்தாம் புரிதவப்பயனிதென்ன
வென்பலருமிதழியுட னணியுமொருநான்குபுய மெட்டாகிடக்களித்தா
ரிமயமகளளவற்ற வாஞ்சைகொண்டுருகித்த னிருமுலைப்பால்சொரிந்தா
ளன்பரெண்ணியபடி விளங்குமுருகேசனே யாடியருள்செங்கீரையே
யன்னமலிசென்னைநகர் தன்னில்வளர்கந்தனே யாடியருள்செங்கீரையே.(௫)

வண்டமிழ்ச்செஞ்சொற் கவித்தொடைதொடுக்குமவர் வறுமைநோய்முற்றுநீங் [கு
மாநிலத்திற்றிங்க ளொன்றுக்குமும்மாரி வந்துவந்தினிதுபொழியுந்
தெண்டனிட்டுன்னைமிக நம்புமவர்தமைநிந்தை செய்யுமவர்குலநசிக்குஞ்
செங்கோல்விளங்கிக் கொடுங்கோல்பிடிக்குமவர் சீரழிந்திடுமெவுணராற்
றண்டமடையாதும்பர் களிகூர்வர்மாதவர் தழையுமலரோன்வகுத்த
சட்சமையமும்பெருகு மற்றையர்விளம்புபொய்ச்சமையமெல்லாமொளிக்கு
மண்டமுகடெங்கும்விரி யுங்கலபமயிலாளி யாடியருள்செங்கீரையே
யன்னமலிசென்னைநகர் தன்னில்வளர்கந்தனே யாடியருள்செங்கீரையே.(௬)

வேறு.

பணிபவர்சிந்தையி லுண்மைநலந்திகழ் பத்திமிகுத்தாடப்
பங்கயமாத ரருட்சிவையோடு பரிந்துவியந்தாடத்
திணிபெறுதோள்வய வீரரிகற்பிணி தீர்கைநினைத்தாடச்
செங்கண்முராரி முதற்பலர்கொண்ட திடுக்கமொழிந்தாட
மணியுமிழ்கட்செவி யாடிடவாடு மயூரமுடன்சேவல்
வாழியெனக்கவி பாடுநராட வனப்புறுகிண்கிணியோ
டணிகலனுட் வசைந்துமகிழ்ந்தினி தாடுகசெங்கீரை
யாசறுசென்னையில் வாசமுறுங்குக னாடுகசெங்கீரை. (எ)

சந்ததமன்பர்கள் சிந்தையிலுற்றொளிர் சண்முகமதியாடச்
சத்திமுதற்பல பற்றியசெங்கை தடம்புயமுட்னாடக்
கொந்தலர்வெட்சி கடம்புகுராமலர் கூதளமோடாடக்
குஞ்சிமணித்திரு வளையொடுபண்டி குலுங்கிடுநகையாடச்
செந்தமிழிற்றுதி செய்பவருக்கருள சீறடியுங்கழலுஞ்
சீர்மலிதண்டையு நூபுரமுந்திகழ் செங்கனகப்பதிசே
ரந்தரவாணர்கள் சென்னியுமாடிட வாடுகசெங்கீரை
யாசறுசென்னையில் வாசமுறுங்குக னாடுகசெங்கீரை. (அ)

தன்னனதந்தன தந்தனதானன தந்தாதந்தான.

மும்மலவெம்பவ மின்றியமேலவர் முன்கூறுஞ்சீர்கொண்
முன்னவனென்றொளி ரும்பலயானைகண் மொய்ம்பார்கொம்போடு
தம்மதமிஞ்சி முழங்கியுலாவிய சஞ்சாரஞ்சோலை
தண்முகில்பைந்தினை யுந்திவில்வேடுவர் தங்கூர்வன்பாரு
மெம்மதமொன்றிய தொண்டருமேவியி தெந்தேவென்றுன
தென்னவிளம்பி வணங்கிநிலாவிடு மின்பாருங்கோவில்
செம்மணிகொண்ட குறிஞ்சியின்வானவ செங்கோசெங்கீரை
சென்னையில்வந்த மருங்கதிர்வேலவ செங்கோசெங்கீரை. (௯)

சின்னமொழிந்த பெரும்புகழீபவ செங்கோசெங்கீரை
செம்மணியென்ற நிறம்பெறுசேவக செங்கோசெங்கீரை
சின்னவனென்றிடி னுங்களிகூர்குக செங்கோசெங்கீரை
தென்னவனென்றும் வருங்கருணாகர செங்கோசெங்கீரை
சின்னலமென்ற னுடும்பகர்மேலவ செங்கோசெங்கீரை
திண்மைபொருந்திய செந்தகர்மாவல செங்கோசெங்கீரை
சின்னமுழங்க வருங்குருதேசிக செங்கோசெங்கீரை
சென்னையில்வந்த மருங்கதிர்வேலவ செங்கோசெங்கீரை. (௰)

தாற்பருவம்.

நீறுபுனைந்தகன்கவனை நெருப்புமலையொன்றளித்தாற்பேர
ணிலவுங்குமரகுருபரனே நெடுவேலணிந்தபுயத்தானே
யாறுமுகத்தெம்பெருமானே யடியார்க்கெளியமுருகோனே
யனந்தம்விளையாட்டுடையானே யருணகிரிக்கன்றருள்புரிந்து
சிறும்பவளமுகத்தினொரு கிளியதாக்கிமணியொடுபொன்
கிளர்கேயூரத்தணிந்தோனே கிரிகண்முழுதுந்திரிவோனே
சீறுமரவ்மிசைநடிக்குஞ்சிகியாய் தாலோதாலேலோ
சென்னைநகரிற்பவனிவருஞ்சேநதா தாலோதாலேலோ. (௧)

சீரார்பரங்குன்றுதியெனச் செப்பும்படைவீடாறோடுஞ்
செந்தூர்முதலாத்தமியேன் சொற்றிகழுமாறுறுவந்தோனே
யேரார்மயிலிற்கதிர்வேல்கொண் டிமையார்பரவமுனிவர்தொழ
வியம்பற்கரியசமராடி யிகல்வாளவுணக்களைகளைவாய்
காரார்மேனித்திருமாலின் கண்ணின்மணியாமெனவுதிக்குங்
கன்னிமார்களிருவர்முலைக் களபங்கமழுங்கவின்மார்பா
வாரார்சடிலத்தர்னுதவு மழுதேதாலோதாலேலோ
வணியார்சென்னைப்பதிபுரக்கு மர்சேதாலோதாலேலோ. (௨)

பாகமுணராப்புன்கவிஞர் பனுவற்றுரைக்குமவர்விரும்பும்
பரிசீந்தருள்வேனெனவொருக்காற் பகர்ந்தபவளக்கனிவாயாய்
சோகமுழுதுமறக்களைந்து சுகவாழ்வுதவும்பெருங்கருணை
துலங்கும்விழிகளீரொன்பான் றோய்ந்தமுகமாறுடையானே
யேகமாகிப்பலவாவா யிமையார்சேனைக்கொருமுதல்வா
வெண்ணாயிரவர்கழுவேற வியலாற்கறுவுமிளையோனே
நாகமணிவார்பரவுகுரு நாதாதாலோதாலேலோ
நலஞ்சேர்சென்னைப்பதியாளு நம்பாதாலோதாலேலோ. (௩)

பத்திநலத்தோர்க்கெளியோனே பரமானந்தத்திருநடனம்
பயிலும்பரமன்விழிப்பொறியாய்ப் பதுமத்தடம்புக்குருவானாய்
சித்தித்திறலுமெய்ஞ்ஞானச் சீருங்கொடுக்குஞ்செயலோனே
செங்கணெடுமான்மருகோனே திகழ்வேலணியுந்திரடோளா
முத்தித்தலைவாமுழுமோன முதலாமுருகாநறைகமழு
மொய்யார்கடம்பபுனைவோனே மொழிதற்கரியபுகழாளா
தித்தித்திடுஞ்சொற்குறமகள்சேர் தேவேதாலோதாலேலோ
சென்னைநகரில்விளையாடுஞ் செல்வாதாலோதாலேலோ. (௪)

வாவிமலர்ந்தநறுங்கமல மலர்மேற்புதுநீர்த்திரையொதுக்க
மணிச்சூன்முதிர்ந்துபெரிதொலிக்கும்வளைவாழ்வதனைக்கயல்பாயக்
காவிலுலவிச்சிலவீதி கடந்துபலவாமனைவாயிற்
கடையிற்புகுந்துமடமாதர் கழுத்தினெழில்கண்டுளநாணிச்

சேவிலிவர்வார்செவிக்கணியாந் திறமைநாடிக்களிகூர்ந்து
தெண்ணீர்ச்சாலினருகின்மணி திகழக்கான்றுதுயில்வளஞ்சேர்
தாவில்சென்னைப்பதிமுருகா தாலோதாலோதாலேலோ
தனிவேற்குமரகுருபரனே தாலோதாலோதாலேலோ. (௫)

காருங்குளிர்தென்றலுமுலவுங் கவினார்சோலைக்குரங்கினங்
கமழ்பூந்துணரின்கள்ளருந்திக் களித்துக்குதித்துத்திரிதல்கண்டு
வாருங்கிழியப்பணைத்தமுலை மடவார்படைசூழ்மதவேடன்
வரியார்கருப்புச்சிலைவாங்கி மலர்வாளிகளைப்பொழிவதனாற்
சோருமயல்கொண்டொன்றையொன்றுதொழுதுபுணர்ந்துபலவினது
சுளைவிட்டெறிந்துவிளையாடித் துலங்கும்வளத்தாற்சுரர்புகழ்சீர்
சாருஞ்சென்னைப்பதித்தலைவா தாலோதாலோதாலேலோ
தனிவேற்குமரகுருபரனே தாலோதாலோதாலேலோ. (௬)

வேறு.

பரமன்விரும்பியபிரணவமெய்ப்பொருள் பகர்தருசண்முகனே
பங்கயமங்கையர்தங்கணவர்க்கருள் பன்னிருதோளானே
சரவணவாவியினூடுபிறந்து தவழ்ந்தமுதற்பொருளே
தண்ணருண்மாரிபொழிந்தடியார்புடை தன்னையளிப்பவனே
குரவமலர்த்தொடைசூடி மடந்தையர்கோலமொழிப்போனே
குன்றுதொறுமடியெனெஞ்சினும்வந்து குதிக்குமெழிற்குகனே
சரபமெனத்தருசேவலணிந்தவ தாலோதாலேலோ
தாழ்வறுசென்னையில்வாழ்வுறும்வேலவ தாலோதாலேலோ. (௭)

கஞ்சமலர்ப்பிரமன்றனைவென்றுயர் கையுறுசெய்யவனே
கார்கடலன்னநிறத்திருமாலருள் கன்னியர்தங்கணவா
நஞ்சமயின்றபிரானழலம்பக நல்கவரும்புதல்வா
ஞானவினோதசிவோகமுளார்பணி நண்ணியபுண்ணியனே
யஞ்சலளித்துமெனெஞ்சம்வருந்த லறிந்துறையுங்குகனே
யானைமுகத்தொருவன்றுணையாவரு மாறுமுகத்தரசே
சஞ்சலமுற்றுமொழிக்குமகாரத தாலோதாலேலோ
தாழ்வறுசென்னையில்வாழ்வுறும்வேலவ தாலோதாலேலோ. (௮)

வேறு.

தத்தனதந்தன தன்னன தானன தானதானா.

தத்தையிலங்கியபன்னிருதோள்கொள்வி சாகாதாலேலோ
சற்சனர்சிந்தையினண்ணிடவீயுமு தாராதாலேலோ
சித்தையிகழ்ந்தவருன்னரிதாகிய தேவாதாலேலோ
செக்கருமொஞ்சியசெம்மைகுலாவிய தேகாதாலேலோ

நத்தையணிந்துளகைம்முகில்பேணிய நாதாதாலேலோ
நக்கன்வணங்கலினுண்மையையோதிய நாவாதாலேலோ
வித்தையனந்தமுமன்னியநீறணி வேளேதாலேலோ
விற்பனர்மிஞ்சியசென்னையில்வாழ்கதிர் வேலாதாலேலோ. (௯)

தனதன-தந்தன-தன்னன-தானன-தானாதானா.

சருவசுதந்தரசண்முகதேசிக தாலோதாலேலோ
தகுவழ்பயங்கொளமின்னியவேலவ தாலோதாலேலோ
தருவரையன்றருகன்னிகைநாயக தாலோதாலேலோ
சமணழியும்படிபன்னியபாவல தாலோதாலேலோ
சருவொடுசெந்தினைதன்னையுமார்பவ தாலோதாலேலோ
சரவணமொன்றியதண்மலர்வானவ தாலோதாலேலோ
தருமனைவென்றவர்கண்மணியானவ தாலோதாலேலோ
தமிழ்நயமிஞ்சியசென்னையில்வாழ்குக தாலோதாலேலோ. (௰)

சப்பாணிப்பருவம்.

குரவமலருஞ்செச்சை மலருமல்ர்நீபமுங் கூதாளமும்புனைந்து
குன்றங்கடோறுங் குறிச்சிதொறுநடமிடுங் கோலாகலகுமரனே
யரவரசினுடலநெளி வுற்றுலையவிளையாடு மணிமயிற்கலபகிழலூ
டரிவையர்களிருவரொடு பவனிவருமொருவனே யமரொடுமுனிவாதாமும்
பரவகிசரர்தமது குலமறககளையும்வேற் படைகுலவுபுயவீரனே
பங்கயமலர்ப்பொகுட டுறையும்விதியறியாத பரமரகசியமுணர்ந்துஞ்
சரவணப்புனலிலொரு சிறுகுழவியானவா சப்பாணிகொட்டியருளே
தன்னைநிகர்சென்னையினின் மன்னிவளாசண்முகா சப்பாணிகொட்டியருளே

கானவர்கள்கண்டெடுத் துக்குடிலில்வைத்தெமது கருகூலமென்றுகொஞ்சிக்
கண்குலவுபீலியந் தானையும்பலகறைக் கலனுநதிருததியபபா
லேனலிற்பரண்மீ திருத்திடக்கவணை டிளங்குயிலெனகுலாவு
மெம்மைதருதினைமா விழைந்துகிழமுனிவேட மிட்டுமுன்பட்டபாடு
வானவர்கண்மகளறிந் தூடிககொளக்கெஞ்சி வஞ்சமன்றுன்றனுவன்
மனதிலவளாவலுட லத்தெனச்சொல்லியவண் மகிழுங்குறிப்பறிந்து
தானணுகிமெல்லெனச் சருவுமணவாளனே சப்பாணிகொட்டியருளே
தன்னைநிகர்சென்னையினின் மன்னிவளர்சண்முகா சப்பாணிகொட்டியருளே.

கொங்கர்ருமென்மலர்த் துணர்மருவுகற்பகக் குளிர்சோலைநீழலின்கட்
குலவுநவமணியாத னத்தமரர்பலருங் குனிந்திறைஞ்சக்குவிவுறு
வங்காவிமலரனைய விழிமினார்நடமாட வம்புயப்பருமலரைநே
ராயிரங்கண்ணோடு கொலுவிருப்பவன்வலி தளித்தமகளருகிருக்கப்

பைங்கானகத்தொரு குறத்திக்குமயல்கொண்ட பண்பினனம்புமன்பா
பலர்நிற்கவென்னைப் பரிந்தாண்டொருண்மையும் பகரத்துணிந்தமுருகா
சங்காயகுழைநம்பர் தரவந்தகந்தனே சபபாணிகொட்டியருளே
தன்னைநிகர்செனனையினின் மன்னிவளர்சண்முகா சப்பாணிகொட்டியருளே.

வஞ்சகமனக்கயவ ருணர்வரியபுகழ்கொண்டு மலைதோறிலங்குமரசே
வள்ளியினுமென்றனக இனிதாகுமன்பாபகர் வண்டமிழெனப்பகர்ந்தாய்
செஞ்சரணயுகளங் குறிப்பார்கடமைநிந்தை செய்யுமவர்குலமழிப்பாய்
சேவலங்கொடியொன்று திண்புயங்கருதுநர் செயம்பெறக்கண்டுமகிழ்வாய்
சஞ்சலமொழித்தெழிற் பனனீரிலைக்குளுறு தவளவெண்ணீறுதானே
சருவபிரசாதமென நம்பிடுங்கவுமாரர் சமரசவிளக்கமாவாய்
குஞ்சரமுககடவு ளுடன்வந்ததுணைவனே கொட்டியருள்சப்பாணியே
குற்றமறுசென்னையினி லுற்றகுமரேசனே கொட்டியருள்சப்பாணியே. (௪)

வாரமிகுபொன்னகர்த் தேவர்கோன்மனைமுன்றில் வாயின்மும்முரசுகொட்ட
வளமருவுபாற்கடலில் வநதபின்னுருள மகிழ்ந்துநெடுவீணைகொட்டச்
சூரன்முதலாமவுணர் நெஞ்சிற்றிடுகதெனத் தொலையாதபறைகொட்டவூன்
றுய்க்குமகல்வாயசுரமங்கையர்கள்கணணீரதொடுத்தருவியென்றுகொட்டப்
பூரமிவர்வரள்கணவ னெடுமாயனன்னவர்கள் புந்தியினிலுவகைகொட்டப
பொதியைமாமுனியனைய புண்ணியர்கண்மதிரம் பொலிந்ததுதிகொடடமற்
கோரமிகுபூதகணர் தோள்கொடடவின்றுநீகொட்டியருள்சபபாணியே [றுங்
கொற்றமிகுசென்னையினி லுற்றகுமரேசனே கொட்டியருள்சப்பாணியே. ()

வே று.

ஆலக்கொடுவாய்ப் பணியணிபூண் டருந்துமிரையுமதுவாக்கொண்
டதன்மேனடிக்கு மயில்விரிக்கு மழகார்தோகைப்பெருநிழலின்
ஞாலத்தினையுண் டுமிழ்ந்தபிரா னளினமலர்க்கண்ணுதவுமிரு
நல்லாரருகிற்களிகூர நடுவீற்றிருந்து ஞாங்கர்முனைச்
சூலப்படைவெண் குலிசமுதற் றலங்குமவைபற்பலபூண்டு
தொண்டுபுரிவார் வசிக்குமிடந் தோறுந்தினம்போய்விளையாடுங்
கோலக்குமரகுருபரனே கொட்டியருளாய் சப்பாணி
குறைதீர்சென்னைப் பதிமுருகா கொட்டியருளாய்சப்பாணி. (௬)

மதிக்குந்திருப்பாற்கடலமுதம் வழியுமொழிப்பாவையர்சூழ
வன்னக்கிளிமேற் றினம்பவனி வருவான்றொடுக்குமலர்க்கணையால்
விதிக்குமுதுநூனெறிதவறி வீணாட்கழித்து மனம்புண்ணாய்
வெறுக்கையுடையார் மனைதொறும்போய் வெதும்பியெனைப்போன்மெலியார்
கதிக்குவிருப்புற்றருந்தமிழாற் கனவினிடத்துங் கடம்பணியுங் [மற்
கழலைப்பரவியெழுத்தாறுங் கருதும்பெரியோர்கண்காணக்
குதிக்குங்கருணைக்குகவேளே கொட்டியருளாய் சப்பாணி
குறைதீர்சென்னைப் பதிமுருகா கொட்டியருளாய்சப்பாணி. (௭)

தனதன தானன தன்னன தந்தன தத்தன தத்தான.

கணவமொடேடியு கன்னியர்சிந்திய கற்பணிமிக்கேய்தல்
கதிரவனூர்வெயி லென்னவிலங்கிடல் கைக்களிறுறறுசின்
மணமதநீரொரு மும்மையுமிஞ்சிடன் மட்குதலற்றாரும்
வளையுமிழ்மாமணி வெண்மைதுலங்கிடன் மத்தமெருக்காதி
யிணரொடுசூடின ரன்னவர்தம்புடை யித்திறமொப்பாரு
மெழில்வளமாயிர மன்னுநெடுங்தெரு விற்றெறுமெய்ச்சீர்கொள்
குணதரங்வாழ்வுறு சென்னையில்வந்தவ கொட்டுகசப்பாணி
குருபரனாகிய சண்முகபுங்கவ கொட்டுகசப்பாணி. (அ)

மதியணிவார்சடை யண்ணல்வணங்கலின் மற்றையர்கற்காத
மறைபொருளோதிய வண்மைபெறுங்குக மற்புயவிற்காரர்
துதிபுகர்சேவக விண்ணவர்முன்படு துக்கமொழித்திடில்
சுவணநிலாவிய நன்னகரின்பருள் சொற்பெருமைசசில
விதியமுமோதிய பன்னிருதிண்கர வித்தகநூற்பாவ
வினைமலிசாரணர் தம்மைமுனிந்தவ வித்தைகளொப்பாய
கொதிதிரையோலிடு சென்னைபுரந்தவ கொட்டுகசப்பாணி
குருபரனாகிய சண்முகபுங்கவ கொட்டுகசப்பாணி. (கூ)

தானன தந்தன தன்னன தையன தத்தானத்தான.

கூரநெடுங்கதிர் துன்னயில்வல்லவ கொட்டாய்சப்பாணி
கோமளமொன்றிய கன்னியர்புல்புய கொட்டாய்சப்பாணி
கூரறிவின்சில புண்ணியருள்பவ கொட்டாய்சப்பாணி
கோபமிகுந்தக ரின்மிசையெய்தினை கொட்டாய்சப்பாணி
கோரணிமிஞ்சிடு மம்மணர்வைவினை கொட்டாய்சப்பாணி
கோகனகம்பொரு பன்னிருகைகொடு கொட்டாய்சப்பாணி
கோரமில்சுந்தர மன்னியசெய்யவ கொட்டாய்சப்பாணி
கோதில்வளந்திகழ் சென்னையில்வைகினை கொட்டாய்சப்பாணி. ()

முத்தப்பருவம்.

சாலிப்பயிரில்விளைந்தமுத்துந் தவளநிறச்சங்குமிழ்ந்தமுத்துஞ்
சசியின்முகிலீற்றழைத்தமுத்துந் தந்திமருப்பிறையங்குமுத்தும்
வேலிகழையில்வெடித்தமுத்தும் வென்றிமதன்கைச்சிலையின்முத்தும்
விளம்புமிவைநேர்முத்தனைத்தும் விரும்பிச்சிறிதுமெலிவடையேன்
பாலிபபவனன்முகன்கனகப் பதியோன்பெறும்வாழ்வையும்வெறுத்துன்
பதம்பேணிடுவார்தமைப்பணிவேன் பரிதியிருமூன்றெனத்திகழு
மோலிக்குமரகுருபரனே முத்தந்தருகமுத்தமே
முழங்குங்கடற்சென்னையிற்குமரா முத்தந்தருகமுத்தமே. (க)

அழியும்பொருளீதழியாம லவிரும்பொருளீ தழிந்ததுபோன்
றழியாப்பொருளீதெனமூன்று மறியப்புரியும் பிரணவத்தி
னுழியொன்றியமெய்ப்பொருளைவிரித் துமையாளமரு மிடப்பாகத்
தொருவன்றனக்குமலயமலை யுறையுந்தமிழ்க்கா வலன்றனக்கும்
பொழியுமதுரக்கவிபாடும் புனிதக்கிளியா மருணகிரிப்
புலவன்றனக்கும்வளங்குலவும் போரூர்முனிவன் முதற்பலர்க்கு
மொழியும்பவளத்திருவாயா முத்தந்தருக முத்தமே
முழங்குங்கடற்சென் னையிற்குமரா முத்தந்தருகமுத்தமே. (௨)

திருந்துந்தவளக்கமலமலர்ச் சீரார்பொகுட்டின் மிசையனமபோற்
றினம்வீற்றிருந்து கலைமுழுதுந் தெரிக்குங்கருணைப்பெருமாட்டி
கருந்தும்பிகளாடியகூந்தற் கற்றையனைய வியற்றமிழ்க்குங்
கரந்தாளிதழ்போற் சிவந்திலகுங் கவினுரிசைக்குங்கலன்கலைமேல்
பொருந்துநிறநா டகத்தினுக்கும் புலவர்விரும்புமவைகொடுத்து
பொருப்புத்தொறுமாடிமேவனைபுத்தேளினாகோவெனல்கடவேன்
முருந்துநகைவா யிருமூன்றுன் முத்தந்தருகமுத்தமே
முழங்குங்கடற்சென் னையிற்குமரா முத்தந்தருகமுத்தமே. (௩)

மின்னார்முலைக்குங்குமக்கோட்டில் வேரிக்குமுதமலர்வாயில்
விடவாளரவக்கடிதடத்தில் வீணேமயல்கொண்டுழல்வேனைத்
தன்னால்வலியத்தடுத்தாண்டு தமிழ்வாரிதியின்முழுக்காட்டித்
தடமாமலையின்மிசையுருட்டித் தனித்தோர்கணவிற்றருமுத்த
மென்னாருயிரினமுதககற்றி யிமையார்க்கரியபெருவாழ்வை
யீயவிலையால்விழைகின்றே னின்னேதரினன்றியாவருக்கு
முன்னாமுளைத்தமுருகோனே முத்தந்தருகமுத்தமே
முழங்குங்கடற்சென்னையிற்குமரா முத்தந்தருகமுத்தமே. (௪)

வேறு.

எப்பொழுதுமம்பலத் தாடிக்கபாலத் திரந்துண்டதந்தையாரு
மிழையெனத்திகழ்சிற் றிடைப்பேதையென்றுரு வெடுத்துற்றவன்னையாரு
மெய்ப்பொழுதுகாட்டுமொரு சுடருற்றவயிறிலகும் வேழமுகவண்ணணாரும்
வேலையிற்கமடமொடு மீனாகியுஞ்சிறிது விளையாடுமாமனாரு
மிப்பொழுதுவரல்போத லென்னுமொருநிலையற் றிலங்குதிருமாமியாரு
மிருமனைவிமாருமொரு கிளியுமெனதுள்ளமு மியம்பரியவுவகைகொண்டு
முப்பொழுதுமுத்தமிடு முருகையனேயின்று முத்தங்கொடுத்தருள்வையே
முதிர்புகழ்ச்சென்னையிற்குடிகொண்டகந்தனேமுத்தங்கொடுத்தருள்வையே.

சதுரியமதாகவொரு முத்தமென்கனவினிற் றந்ததுண்டருணகிரிநீ
தானெனப்பலகா லுரைத்ததுண்டின்சொற் றமிழ்க்கடலுரியாசிரியென்று
பதியுறுசாட்சியறி விட்டுக்கொடுத்தவுட் படசமுண்டிணையிலகலிநோய்
படருற்றபேரெனப் பொருளிரந்துழலெனப் பலவூர்க்கலுப்பலுண்டு

பொய்த்திரையெனத்தகக ரூவேடணைப்பேய்கள் போராடவிட்டதுண்டு
பொதியைமுனியாதியர் மகிழ்ந்துதமூவத்தகும் போதசாரத்தைநலகி
முத்திதரலுணடென்னின் மயினமீதுவநதுினை முத்தஙகொடுத்தருள்வையே
முதிர்புகழ்சசென்னையிற் குடிகொண்டகந்தனேமுத்தங்கொடுத்தருள்வையே.

தத்தன தந்தன தன்னன தையன தனனு தத்தந் தந்தனனு.

எட்குணிறைந்திடு மெண்ணையெயொவ்விடு மியலபாகிற்கும்புங்கவனே
யெற்குநினைநதிடும் வண்மையைநல்கிட வெனவேகித்தனுசிநதைசெய்வாய்
கட்குடிவண்டுகள் பன்னியபஃறொடை கனபூணமொய்க்குந்திண்புயனே
கற்புமலிந்துள பன்னியர்நல்லுரை கழறுர்வத்தின்சம்பிரமா
புட்குறவன்குக னென்னினுமெய்யருள் பொழிசீர்முற்றுங்கண்குவியாய்
புதியில்வருசக முன்னியபொய்கெடு புகழவாழ்வுற்றுன்றனகழலா
முத்தியில்வந்திருண மும்மையைவெல்லுவன் முடியாமுத்தநதநதருளே
முப்பொருளுந்திகழ் சென்னையில்வைகிய முருகாமுத்தநதந்தருளே. (௭)

தனத்தனதத்தன தனதனதன்னன தனனுதத்தந தந்தனனு.

விதிமறையிற்பகிர்மகமென்மன்னுயிர் வெருள்கூரக்கொன்றுண்டறியார்
விலைமகளிர்க்கதி மயல்கொடுசொன்னவை விரைவாயிட்டுநதொண்டுசெயா
ரதிவிதசித்திர மதுரவியன்மலி வமர்பாடற்கண்டும்பழியா
ரருள்விழியைத்தரு குரவரின்முனனவ னயில்வேல்பற்றுஞ்சிங்கமதே
துதிமினெனப்பகர் புலவாமதன்மலர் தெர்டநாணுற்றஞ்சுநதெளிவோா
துரியபதத்துறு முழுநிலைதுன்னினர் சுரரான்மெச்சும்பண்பினர்நேர்
முதிரறிஞாக்குயி ரானவளர்சண்முக முடியாமுத்தந்தந்தருளே
முறையினடப்பவர் பலர்வளர்சென்னையின் முருகாமுத்தநதந்தருளே. (௮)

வே று.

தனதனதானன தன்னனதந்தன தத்தனதத்தனனு.

வயமதனுணது புன்னைமலர்ந்தருண் மற்கண்மிகுத்துணலான்
மயல்கொடுபாடிட விண்முகிலம்பிடை மட்டில்புனற்கொடுபே
ரியல்புறுமோரொலி பண்ணிடவெண்டின மிற்பிறகிற்செலலா
லெமனெனநூல்வலை பின்னியவன்கைய ரெய்த்துநுளைச்சியர்பா
னயமொடுபேசிட மின்னுசெழுங்கய னற்பனைமட்டையின்மே
னகுகனிசூழ்குலை யின்மிசையுந்திட நச்சரவக்கடிநேர்
முயலுடலான்மகிழ் சென்னையில்வந்தவ முத்தமளித்தருளே
முழுதுணர்பாவல சண்முகமுங்கொடு முத்தமளித்தருளே. (௯)

முருகுநிலாவிய பன்மலைகொண்டவ முத்தமளித்தருளே
முனைமலிவேடுவர் பெண்ணைமணந்தவ முத்தமளித்தருளே
முருகுகுகூதள மன்னுநெடும்புய முத்தமளித்தருளே
முதிர்கவிவாணர்க ளெண்ணமறிந்தவ முத்தமளித்தருளே

முருகுகெடாதுறும் வண்மைபெறுமன்கூமுத்தமளித்தருளே
முதல்வர்விழைவிய வுண்மைமொழிக்குல முத்தமளித்தருளே
முருகுயர்வீதிகொள் சென்னையில்வந்தவ முத்தமளித்தருளே
முழுதுணர்பாவல சண்முகமுங்கொடு முத்தமளித்தருளே. (௰)

வாரானைப்பருவம்.

கந்தாவருகத்திருஞானக் கனியூர்ந்தருமைக்கவுமாரா
கண்முற்றிகழ்வாய்வருகநறுங் கமலமலரிற்கடவுண்மிகச்
சிந்தாகுலத்திற்படமுனிந்து சிரத்திலிடித்துத்தளையூட்டுஞ்
செல்வாவருகச்சிவன்பணியுந் தெய்வகுருவாவருகவிரு
பந்தாமுலைக்குஞ்சரிதழுவும் பவளமலையேவருகவொரு
பரண்மீதிருந்தாளடியரவிப் பணிவாய்வருகப்பார்ப்பதியாண
மைந்தாசென்னைப்பதிகுமரா வருகவருகவருகவே
மயில்வாகனத்துப்பெருமானே வருகவருகவருகவே. (௧)

தளஞ்சேர்கமலமலரோங்குந் தண்ணீர்த்தடத்திற்பசுந்தேனுந்
தயங்குமிசைவண்டினமுமணி தருஞ்சூலுளையும்வளைத்திரளுங்
குளஞ்சேர்மொழியார்விளையாட்டுங் கோலவுமவாகண்மலாக்கொதுங்குவ
குவளைத்திரளு மகல்வானிற் குதிக்கச்சலியாக்கொழுமையுறு
மிளஞ்சேலினமுமுழுகியெழு மெருமைமுலைக்கண்சொரிபாலு
மெகினத்தொனியுமிருகையுந்தோய்ந் திமையாருலகமெனத்தோன்றும்
வளஞ்சேர்சென்னைபதிமுருகா வருகவருகவருகவே
மயிலவாகனத்துப்பெருமானே வருகவருகவருகவே. (௨)

ஆடவருகவெடுத்துமுசந் தணைகவருகப்பலபணிய
மணியவருகத்திருமுலைப்பா லருந்தவருகவலருமலர்
சூடவருகவுடற்புழுதி துடைக்கவருகக்குதலைமொழி
துலங்கவருகமடிமீதிற் றுயிலவருகவெனவுமையாள்
கூடவிருக்கும்பெருமான்கண் குழைச்சங்கணிகாதொடுகுளிரக்
கொஞ்சியழைக்கில்வருங்குமரா கூவுமொழிகேட்டிலைகொலலோ
மாடமலிசென்னையிலொருக்கால் வருகவருகவருகவே
மயில்வாகனத்துப்பெருமானே வருகவருகவருகவே. (௩)

தறுதுமருமைத்திருவுளத்தின் குயார்முலைப்பான்மணங்கமழ்பூந்
தவிர்ந்துமடவாரிதழ்விரும்பத் தகும்பன்முனையாப்பருவத்தே
பெறுதண்டமிழான்மிகத்துதித்தும் பிரசமலர்ப்பூசனைபுரிந்தும்
பெரியோர்பதந்தோய்ந்துதிர்த்தடை பிறங்குஞ்சடர்சூழ்ந்தலைக்கணிதும்

யறுமைக்கனலாற்சுடுண்டு மலைமீதுருண்டெந்தமியேன்முன்
வந்தாயிலையேயந்தோவென் வருத்தமுழுதுமறியாயோ
மறுவில்புகழ்ச்சென்னையிற்றலைவா வருகவருகவருகவே
மயில்வாகனத்துப்பெருமானே வருகவருகவருகவே. (௪)

வேறு.

முத்தமிழ்ப்பனுவற்பெருக்கினைக்கனலினொடு முந்நீரில்விட்டெறிந்து
முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்முதலியாவரையு முறைமாறிநிந்தைசெய்துஞ்
சத்தவிதபேதங்கலந்தபொதுவேடந் தரித்தும்பொருட்கலைந்துந்
தாளகைகமதிவதனம்களிரிளமுலைகலந் தன்னைக்குறித்துழன்றுஞ்
சுத்தபரமானந்தமுற்றவல்லோர்கள்பலர் சூழமகிழ்வாழ்வினிச்சை
தொலையாதுவளரப்புரிந்தனையுனைக்கண்டு தொழுதாடிமிகமெலிந்தேன்
சித்தருக்கரசாயசிவனும்வழிபடநிலவு தெய்வநாயகவருகவே
சென்னைமாநகர்தழையவருக்தனையநிக சீக்கிரத்தினில்வருகவே. (௫)

அருணகிரிதானென்றொராயிரந்தரம்வந் தருட்கணவிடத்துரைத்து
மஞ்சலென்றிருகரங்காட்டியும்பொருளிரந் தலையவிட்டனையன்றியுஞ்
சருவபிரசாதமென்றிலையிலுறும்வெண்ணீறு தந்துமடமங்கைநல்லார்
தருமயலுமலிவுறக்கண்டனையிவற்றினொடு சாற்றிடத்தக்கவாய
பெருவழக்கின்னமுமனந்தமுண்டன்பொதிர் பேசாமல்விடுவதில்லை
பீலிசிழலிற்றிகழும்வேலினொடுகனவிற் பிறங்காதிருக்கைமுறையோ
திருமகள்பிரானுக்குமருமகனெனக்குலவு தெய்வநாயகவருகவே
சென்னைமாநகர்தழையவருகத்தனையநிக சீக்கிரத்தினில்வருகவே. (௬)

வேறு.

தனதன தனதன தனதன தனதன தன்னனதனன தனதன.

அரன்வழிபடமகிழ்குருவெனமொழியினு மன்னவனுதலுடனிர்வதா
மழல்விழிதரவருசிசுவெனநவலினு மங்கனமிசைவாமியல்பினு
னிரவலரொடுபல்புலவர்கண்மிடிகெட விம்மையிலருள்கூர்பெருமையா
னிமகரர்மறுவிலர்சிலருலவிடனிக ரென்னுநன்முகமாறுடையவேள்
சரவணபவனழகியமயின்மிசைதிகழ் தன்மையனடியாரபகைவரூர்
சலதியின்முழுகிடமுனிபவன்மறமகள் சம்மதவழிபோநடைகொள்சேய்
திரமுறுபரமெனுநிலைதவறிடனெளிர் செந்நிறமுகிலேவருகவே
தெளிதமிழ்நயமுணருணர்வினர்மருவிய சென்னையின்முருகாவருகவே. (௭)
அலைகடலணிபுவிமலர்மகனொடுதின மண்ணியபுயமான்மருகனே
யரவுமுமதியமுமிதழியுமவிர்சடை யண்ணலையகலான்புதல்வனே.
கொலைமலிகிசிரர்தமையவர்பவமொடு கொன்றுனைகெடுவேல்வயவனே [ய்
குருகுருகுருகுருவெனுமொலி தருகொடிகொண்மலிகர்தோள்வரிசையா

நிலைதொனிசுவைநிறமறிவிலர்கவியையு நெய்ம்மலிகுரவோடணிகுவளாய்
நெறிகவிலுயர்வருகருணையதெனுமொரு நின்னயமுடையூருறவனே
சிலைமதன்மலர்தொடவனசரர்குடிலிடை சென்மலரடியாய்வருகவே
தெளிதமிழ்நயமுணருணர்வினர்மருவிய சென்னையின்முருகாவருகவே. ()

வேறு.

தனன தனன தனன தனன தன்ன தனன தனதன.
பருவமகளிருருகியினிது புன்னுமழகவருகவே
படிறர்கதறிமறுகுகொடுமை பண்ணுமொருவவருகவே
யிருமினிடையினிலவுபவள மென்னுமுருவவருகவே
யிமயமகளுமரனுமருமை யெண்ணுபுதல்வவருகவே
கருணையருவிசொரியு நெடியகண்ணின்மிகையவருகவே
ககனவனிதைமுகர வுதவுகன்னவணியவருகவே
செருவிலுயரும்வலிமை குலவுதென்னர்தலைவவருகவே
திருவும்விதியின்மனையு மருவுசென்னைமுருகவருகவே. (௯)

தயயதாத்த தன்னதாந்த தனனதனன தனதன.
வள்ளிமாக்கொடிண்ணு மாண்டிவருகவருகவருகவே
வைதபாட்டுநண்ணு சேந்தன்வருகவருகவருகவே
வள்ளலாக்கமன்னுமாண்பன் வருகவருகவருகவே
மையின்மேற்கொடின்னுபாங்கன் வருகவருகவருகவே
வள்ளைமாப்பெண்முன்னுகாந்தன் வருகவருகவருகவே
வல்லவேற்கைதுன்னுதோன்றல் வருகவருகவருகவே
வள்ளர்போற்றுமஞ்ஞைதாங்கி வருகவருகவருகவே
வையமேத்துசென்னைவேந்தன் வருகவருகவருகவே. (௰)

அம்புலிப்பருவம்.

சாமம்.

சிதகிரணப்பிரபை மலிவுற்றுவெண்ணிறந் திகழவருகின்றசீருஞ்
சேயிழைமடந்தையர்கள் சிலர்நிந்தைசெய்யச் சிலர்க்குவகைநல்குபண்பும்
வேதனொடுவந்தமத வேளுக்குமேலென்ன மெய்ப்புலவர்செப்புபுகழும்
வெள்ளத்தினும்பொருவில் வெற்பினுமிகச்சென்று விளையாடுகின்றவியனு
மாதமொருநாளுலகி லனைவோரும்விரதமொடு வழிபடத்தக்கமாண்பு
மழுவாளிகண்ணில் வருவோனெனப்பலநூலு மாறுதலைக்குமியல்பு
மாதவனிடச்சென்று மீளுமிவற்குமுள தம்புலீயாடவாவே
யன்னமமர்செய்குலவு சென்னைமுருகையனுட னம்புலீயாடவாவே. (க)

நல்லசீர்த்திகைமகளிர் காதலனெனப்புலவர் நவிலச்சிறந்தபல்லோர்
நடுவினிற்கொலுவிருக் கும்பர்வழியாயிக்க ஞானிலஞ்சுற்றிமலரோன்
சொல்லவளோராறு நெறிகளின்பொதுவாய்த் துலங்கியொருமங்கைவலிதிற்
றோயுநலமெய்திய யொண்கலையின்வெவ்வேறு தோற்றமெனவுருவெடுத்து
வெல்லவலமேடத்தின் மீதேறிமற்றுமனம் வேண்டிசிலவாகனத்தின்
மேற்கொண்டுபல்லுயிரும்வெருளவுலகெங்கணும் விரிந்தெதமனும்வெட்கநிற்கு
மல்லறமுனிந்திடுத லிருவர்க்குமுடைமையா லம்புலீயாடவாவே
யன்னம்மர்செய்குலவு சென்னைமுருகையனுட னம்புலீயாடவாவே. (௨)

செங்கரும்புச்சிலைக்கஞ்சித் தொடற்கரியசேயிழையை மருவுபண்புஞ்
சித்திரத்தினுமதிக வுல்லாசமாகச் சிறக்கின்றபெருவனப்பும்
பங்கயமலர்த்தொகுதி கணுமுகமுந்தனைப் பட்சமும்பட்சியுறவும்
பனிமலர்த்தருநிழற் புலவர்குலம்வாழமுன் பாடிபெட்டியர்சீர்த்தியுஞ்
சங்கரன்சடிலந் தொடும்பேறுமொருகளிறு தலையாற்சுமக்குநலமுஞ்
சுலநிடுவிற்சென்று மீளுங்கொளுமிவன் றனையனையனீயெனத்தேர்ந
தங்கரங்கொண்டுவா வாவெனவழைப்பதா லம்புலீயாடவாவே
யன்னமமர்செய்குலவு சென்னைமுருகையனுட னம்புலீயாடவாவே. (௩)

பேதம்.

பதினாறுகலையுடைய னீயிவன்கலையாறு பத்தோடுகோடுசம்பும்
பத்தருக்குதவுவோ னரவினைக்கண்டேட் பயந்துவிழுங்கியுமிழுந்
ததிகாடிமெலிவைநீ யிவனேறுமயிலுக் தடக்தோளிலுறுசேவலுந்
தடையறக்கொத்திக் கிழித்துண்ணுமிந்திரன் றனதேவல்செய்குவாய்நீ
புதிதாயமணிமுடி தரித்தவன்விரும்புமுயர் பொன்னகரில்வைத்தோனிவன்
போரவுணர்பேர்சொலி னடுங்குவாய்நீயவர் புறங்காணவல்லானிவ
னதியாவலுற்றுனை யழைக்கத்தகாதுகா ணம்புலீயாடவாவே
யன்னமமர்செய்குலவு சென்னைமுருகையனுட னம்புலீயாடவாவே. (௪)

முன்போதுசூரியர்கள் பலர்நாணமிளிருமணி முடியாறுகொண்டோனிவன்
முளரிமகிழொருபரிதி முற்படினுமுள்ளவொளி முழுமையுமழுங்குவாய்நீ
பொன்போகம்விழைகின்ற தேவர்களிலொருவனீ புரதகனாதியோரும்
போற்றுமுயர்புகழ்துன்று புனிதவேளிவன்மதன்புனையுமொருகுடையானைநீ
மின்போலுமலர்மக ளிடத்தவனையீன்றவனும் வெட்கவருசாமியிவனீ
வெளிறிலகுசடரோகி யிவனருட்சுடரா விளங்குதிருமேனியுடையா
னன்போடும்வாவென வழைப்பதனிட்டமே யம்புலீயாடவாவே
யன்னமமர்செய்குலவு சென்னைமுருகையனுட னம்புலீயாடவாவே. (௫)

மேலரவன்கைகொண்டு சிட்டித்தபொருணீ வருந்தியவனழவிடித்து
வன்றளையிலிட்டகை யுடையானிவனின்னுடல் வளர்க்குறைவாயிவன்ற
னிலகுடலொரோதன்மை யென்றென்றுநிற்கும்நின்னிட மன்றியதிலொய்நீ
யிலுனண்டபிண்டங்க ளெங்கணுந்திரிகுவா னிவையிடாமறுவுனக்குள

லைகறியவொருசிறிது மறுவில்லையினுங் குணக்குறைப்புமிருப்பு
முண்டிவனைநம்புமவர் தொண்டர்க்குமவையுறு துவளையுற்றுவிளையமைத்தா
னலகில்வளமருவுமலை தொருநடமிடுக்குமுனை டம்புலியாடவாவே
யன்னமமர்செய்குலவு சென்னைமூதுதையுடை னம்புலியாடவே. (சு)

தானம் - வேறு.

மயிலாலரவப்பகைநீக்கி மலர்க்கண்ணருளான் மறுத்திர்ந்து
வழங்குமிலைவெண்டிருநீற்றான் மாரூச்சயரோய் வழக்கொழிந்து
கயிலைக்கிரியார்செவிகேட்கக் கழறும்பொருளை யுணர்வதனாற்
காலபயமுந்தவிர்ந்துமலர்க் கடவுள்விதியுங் கடந்துதமிழ்ப்
பயிலுமுனிவன்முதலாய பழமைக்கவுமா ரிற்கூடிப்
பலவாறும்பெரும்பேற்றைப் பரிசாமெனப்பெற் றிடலாகு
மயில்வேற்குமரகுருபரனே டாடவருவா யம்புலியே
யழகார்சென்னைப்பதிக்குகனே டாடவருவா யம்புலியே. (எ)

வேலுமயிலுந்துணையெனுஞ்சொல் விளம்பியறியாக் கவிஞரையும்
வேதன்வகுத்தநெறியாறும் விடுத்தோருயிர்கொன் றுணவுகொள்ளு
மாலுந்தியபாழ்மதம்புகுந்து வஞ்சம்புரிவோர் தமையும்வென்று
வல்லோர்வணங்குந் தலந்தொறும்போய் வளமைத்தமிழாற் றுதிபாடிப்
பாலுமமுதும்பலகோடி பத்தருடனே பகிர்ந்தருந்திப்
பாருள்ளளவுந்திகழ்புகழும் பதமும்பெறலாம் படப்பாம்பு
மாலுந்துயின்மான்மருமகனே டாடவருவா யம்புலியே
யழகார்சென்னைப்பதிக்குகனே டாடவருவா யம்புலியே. (அ)

தண்டம்.

உன்னைவிழுங்கியுமிழ்வானை யொருக்காற்பிடித்துக் கொடுவந்தோ
னுடலையிவன்றொண்டரிலொருவ னுரவாட்படையா லொறுத்ததுவும்
பொன்னைநிகரு மிவன்றேகைப் புரவிதிருமா லிவர்கருடப்
புள்ளையெளிதிற் புசித்ததுவும்போதனிவர் வாிலோதிமப்புட்
டன்னையிவன்கைப்பெருஞ்சேவ றட்டாதெடுத்துப் பருகியதுஞ்
சாதந்தகருண்டாலையுண்டு தறுகண்கொளிலெவ்விதமாமோ
வன்னையெனும்வேற் படையானோடாட வருவாயம்புலியே
யழகார்சென்னைப் பதிக்குகனே டாடவருவாயம்புலியே. (கூ)

வேறு.

தந்தன தத்தன தன்னன தானன தந்தன தந்தனனு

தந்தியுனைப்பொரும் வெண்ணிறமாமமு தவைவனங்கொளலே
சண்டைவிருப்புட னுன்னிடமேடமை தன்பகைகின்றுலமே
திங்கிமிதித்தக தொம்மெனவாடிய செஞ்சிதைஞ்சணலே
இன்பெறுதற்கு மன்னியகாலில் சித்தமுனிந்திடவே

வெருநிடுமெக்கினி யென்னவவீரர்கள் வென்றிமலிந்துளதா
மின்றிகழ்சத்திகொண் முன்னவனுடிடும் விந்தைசெய்கின்றவரே
மாதிரமுற்றருள் சண்முகவேளிடம் வந்தருளம்புலியே
மங்களமிக்குயர் சென்னைவிசாகன்முன் வந்தருளம்புலியே. (ம)

சிற்றிற்பருவம்.

அருமைப்புலவர்புகர்தமிழ்ப்பாட் டனந்தம்வினவிக்களிகூர்ந்து
மம்பொற்பிடியுங்கருங்குயிலு மனையார்மகிழ்முத்தாடியுநற்
றருமத்தொடுபாவமுமிமையாத் தடங்கண்மலராற் பார்வையிட்டுந்
தாய்மாரொழுவர்முலைப்பாலுஞ் சருவுந்தினைப்பிண்டியுமபுசித்து
மருமுற்றியசெங்கடம்பாதி மலர்மிக்கணிந்துமுலைதொறும்போய்
மாறுநடனம்புரிந்துநிகழ் வழக்கமுழுது மறந்தனையோ
திருவுக்கினியம்மருகோனே சிறியேஞ்சிற்றிற்சிதையேலே
சென்னைப்பதிவாழ்க்குமரகுரு தேவாசிற்றிற்சிதையேலே. (க)

பொல்லார்நிணத்தைக்கழுகாதி புசித்துமகிழுஞ்சமராடப்
புலவர்பதியிலவுணர்குலம் புகுதாவண்ணம்புரந்துவக்கக்
கொல்லாவிரதப்பெருந்தவமே குறியென்றுணரார்சமயநெறி
குலையத்திருவாய்மலர்திறக்கக் குறவர்மகளுங்குஞ்சரியு
மல்லாடிடுமுன்னடுத்திரக்க மதுரத்தமிழையிகழ்தீயோர்
மணிநாவறுத்துக்கனலிலிட வழுத்துமவர்க்கு வரமுதவச்
செல்லாதெமையோரொதிராக்கிச் சிறியேஞ்சிற்றிற்சிதையேலே
சென்னைப்பதிவாழ்குமரகுரு தேவாசிற்றிற் சிதையேலே. (உ)

மருத்தாமரையானுணர்வரிய மறையின்சிரத்தி லாகமத்தின்
மதியம்புனலகொக்கிறகர்தி வயங்குஞ்சடையில் வானுலகத்
தருத்தாரகத்தாரொளும்பணியுந் தடமாரபகத்திற் றமிழ்முனிவன்
றனதுள்ளகத்திற்கவுமாரத் தவத்தோர்வளையத் தருமேட்டில்
விருத்தாகரக்குங்குமத்தனத்து மேனைமகளார் மேகலையில் [கைத்
விழியிற்பலுவாமலைக்குவட்டில் விளங்கித்தொனிக்கும் வியன்சதங்
திருத்தாண்மலரிற்பொடிதோயச் சிறியேஞ்சிற்றிற் சிதையேலே
சென்னைப்பதிவாழ்குமரகுரு தேவாசிற்றிற் சிதையேலே. (௩)

பாங்கள்வருந்திமணற்கொழித்தீண் டிதுசோறமெம்வீடிதுகூட
மீரவிற்றுயிலுமரங்கிதுசிற் கியைந்தபூசைக் கிடமிதுநற்
பாங்கர்மகிழ்பட்டகசாலைப் பக்கத்திண்ணை யிதுவிதெனப்
பலவாறுயபெயரமைத்துப் பகுத்துச்சமைத்த விதம்பாராய்

தாங்கலரியதுயரொமக்குத் தந்துமகிழே லெம்மொடுநீ
தானுமிருந்துவிளையாடிற் றலைமையுனதென்பதுந்தவறோ
தீங்கருணராப்புகழோனே சிறியேஞ்சிற்றிற் சிதையேலே
சென்னைப்பதிவாழ்குமரகுரு தேவாசிற்றிற் சிதையேலே. (௪)

அன்னமுதற்பல்லுணவுமுனக் களித்துவணங்கிநீமகிழ்வுற்
றருந்திக்கழிக்குமவைதாமே யருள்வாழ்வெனப்பெற்றமையேமா
வன்னத்தளிர்மெல்லிளமேனி மகளிரினத்தினீவிரும்பும்
வண்ணமணத்தற்குதவேமா மதிவாணுதலில்வெயர்வரும்ப
வின்னபணிகண்முடித்ததற்பி னேன்வந்தனையென்றிசைத்தேமா
யாதுபிழையாமிழைத்தேமென் றிவ்வாறுளத்திற்சினங்கொண்டாய்
சின்னவிரற்றாட்டுணைநோவச் சிறியேஞ்சிற்றிற்சிதையேலே
சென்னைப்பதிவாழ்குமரகுரு தேவாசிற்றிற்சிதையேலே. (௫)

வேறு.

நந்தியின்பேரொலியு முகிலொலியுமேலிடத் தாவிப்பயந்தொதுங்கிச்
சந்தவனடமிழெனப் பொழிகின்றபெருமழைத் தாரைகள்சகித்திடாமற்
கந்தியிற்றென்னையிற் பூவிரியுமடலெனுங் கவிகையின்கீழ்க்கிடந்து
கதிர்வெயிற்கண்டுடன் பலவினிற்பாய்ந்துமுதிர் கனிகளைக்கீறியுண்டு
மந்திரசடாக்கரஞ் சிறிதுமொழியாதகவி வாணர்களெனப்பிணங்கி
வண்டுண்டுமிஞ்சியமலர்க்கட்குடித்துவெறி மண்டிமேற்கொண்டுகனிகட்
சிதறிடும்பொழின்மருவு சென்னைமாநகர்முருக சிற்றிற்சிதைத்திடேலே
சிறியேமையெதிரா மெனக்கண்டுநாஞ்செய்த சிற்றிற்சிதைத்திடேலே. (௬)

வாயஞ்சிடாதிரக் கின்றவர்முனிடிபோலும் வன்சொல்லுரைத்துளேமா
வந்தவர்பசிதீருக் கப்புசித்தேப்பமிடு மாகொடுமைசற்றுளேமா
நீயன்றிவேறுமொரு தெய்வமுண்டெனவெங்க ணெஞ்சிற்குறித்துளேமா
நெறிதவறியுயிர்வதைத் தூனுண்டுதடுமாறு நீசரையடுத்துளேமா
பேயஞ்சிவம்பினி லுயிர்ப்பலிகொடுக்கின்ற பித்தரைமதித்துளேமா
பெரியோரையும்புலவர் தங்களையுமதியாத பேராண்மைகொண்டுளேமா
தேயமெங்கும்பரவு சென்னைமாநகர்முருக சிற்றிற்சிதைத்திடேலே
சிறியேமையெதிரா மெனக்கண்டுநாஞ்செய்த சிற்றிற்சிதைத்திடேலே. (௭)

நம்பிவந்தவர்தமது கண்களைக்கட்டியு மேக்காட்டில்விடலாகுமா
நானுனக்கடிமையென வழிபடுமெய்யடியவர்க ளைவுறச்செயலாகுமா
தம்பியொருவனையேவி யக்காளுரைத்தமொழி தனைமறந்திடலாகுமா [குமா
தண்டமிழ்ப்பொதியைவரை தருசெம்புநதியினிடை சாற்றல்பொய்த்திடலா
கொம்பினிற்றிகழ்மூலக்கோதையர்க்குருகியுட்கூச்சமிக்குறலாகுமா
குற்றம்பொறுத்தெமமை யாண்டுகொண்டாலுலகுகுடிபோகுமெனலாகுமா
தெம்பிலுயர்வார்மருவு சென்னைமாநகர்முருக சிற்றிற்சிதைத்திடேலே
சிறியேமையெதிரா மெனக்கண்டுநாஞ்செய்த சிற்றிற்சிதைத்திடேலே. (௮)

வேறு.

தனதன தானன தன்னன தானன தத்தத்தனதானா.

உயிர்வதையாதிய புன்மைகொள்வாரிட முற்றுத்தவியாதே
யுலகமெலாமிகழ் துன்மதியாளரொ டொத்துப்பழகாதே
பயிரனையார்களை யன்னவராவிடர் பட்டுச்சுழலாதே
பதுமமுளானுவல் சண்மதவாணர்கள் பற்றைப்பழியாதே
வயிரவலாரிதன் விண்ணுலகாசையின் மட்குற்றொழியாதே
மதுரிதகோமள நன்னயவாணர்சொல் வைப்பைக்கழியாதே
செயிரறுசீர்தரு சின்மயதேசிக சிற்றிற்சிதையேலே
தெளிவினர்மேவிய சென்னையில்வேலவ சிற்றிற்சிதையேலே. (௯)

திருமகளார்தரு கன்னியர்நாயக சிற்றிற்சிதையேலே
சிவபெருமானது கண்ணருள்பாலக சிற்றிற்சிதையேலே
திருகியகோடுறு செந்நிறமாவல சிற்றிற்சிதையேலே
செறிபொழில்சூழ்தரு பன்மலையாதிப சிற்றிற்சிதையேலே
திருடியுமோர்கவி தன்னிடமீபவ சிற்றிற்சிதையேலே
திகழ்துவர்மேல்கொடு பொன்மயிலூர்குக சிற்றிற்சிதையேலே
திருவருண்மேவிடு சின்மயதேசிக சிற்றிற்சிதையேலே
தெளிவினர்மேவிய சென்னையில்வேலவ சிற்றிற்சிதையேலே. (௰)

சிறுபறை.

தெய்வமொன்றன்பாக னிமித்தம்பலவாகிய திருவுருக்கொள்ளுமெனறுஞ்
செந்தமிழச்சந்தக் கவிச்சுவைககுயர்பேறு செவிகளுக்கில்லையெனறு
மெய்வழிகிடக்கப்பொய் வழிதேடியுழலுவது வெவ்வினைகொடுமையென்றும
வீடுபெற்றுப்பிறவி நோய்தவிர்க்கதொழியதே மேலானபெருமையென்று
மைவனப்பிலகியகண் மங்கையர்களின்பத்தினை வாஞ்சையறலருமையென்று
மாலயன்முதற்றேவர் தாமுமானிடராகி வருவதுஞ்சாதமென்றுஞ்
செய்வனம்பெரிதிலகு சென்னைநகர்வேலவா சிறுபறைமுழக்கியருளே
சிவபிரானவழிபடத் திகழ்ஞானதேசிகா சிறுபறைமுழக்கியருளே. (௧)

அம்பொன்வார்சிலைகொண்டு முப்புரமெரித்தவனு மாடலம்பிகையுமொன்று
ளமரர்குலம்வாழ்வுறக் கடல்கடைந்தமுதது வரிவையுருவாயினானுங்
கொம்பொன்றொடித்திகலு மவுணசனுருயிர் குடித்துக்களித்துளானுங்
குலவுகரமாயிரங் கொண்டிருட்பகைவென்று குவலயஞ்சுற்றுவானும்
பைம்பொன்மழைக்கோன் முதற்குரவர்பலருநின பதுமமுகமாறென்னமெய்ப்
பத்தருணர்வுற்றபடி பலருந்தெரிந்துயப் பதினாலுலோகத்திலுஞ்,
செம்பொன்மாமதின்குலவு சென்னைநகர்வேலவா சிறுபறைமுழக்கியருளே
தென்பொதியைமுனிபரவு சிவஞானதேசிகா சிறுபறைமுழக்கியருளே. (௨)

வெளிறுபடுபலமுத் தினங்களுஞ்சூலுளைவு மிஞ்சியிளைகினைறசங்கும்
வித்துருமமிகையுமணி வகைகளும்பலாமனம் வெதும்பப்புறித்தபொருளாற்
களிபெருகிவேறொருவ ருகருமிட்டுண்ணாது காலங்கழிக்குமவர்தாங்
காசொன்றுதாருகு மெனமரக்கலமதிற் கட்டிவிட்டிடுவெயலவுங்
குளிர்கமலமுங்குவளை யும்புனையுமலர்வகைக் குவியலுநதினமிரக்கு
கொள்ளுமவருக்காய கலமும்பசுந்தழைக் கொத்துமுதலாயபிறவுந்
தெளிகடற்றிரைசிந்து சென்னைநகர்வேலவா சிறுபறைமுழக்கியருளே
செந்தமிழ்ப்பைங்கிளி புனைஞானதேசிகா சிறுபறைமுழக்கியருளே. (௩)

வடமருவுகவுமார மாதவர்களைமிக்கவேலு மயிலுமெனவேமுழக்க
மதிசூடியைப்பரவு வாரபலருமரகர மகாதேவவெனமுழக்க
வியனிலகுபஞ்சா யுதக்கடவுளாதிபனை வேண்டுவாரவரவாக்கு
விழைவானடிமுழக்கங் கலிக்கஞ்சாது விப்பிராகளைமறைமுழக்க
நயமலியும்விழிமகளிர் செம்மை வளவாய்கொண்டு நற்குரவையொலிமுழக்க
நாவலவைப்புலவோர்கள் கவிமுழக்கத்தோளி னடுநின்றுசிறகடித்துச்
செயமுழக்குங்கொடிகொள் சென்னைநகர்வேலவா சிறுபறைமுழக்கியருளே
தென்பொதியானனையர் தெரிஞானதேசிகா சிறுபறைமுழக்கியருளே. (௪)

ஒன்றுபடுமொழிப் பேருடைச்சட்டோர்கள் யுச்சியிற்காணுமுன்னர
முழவரோவிடவிழக் குவக்கரும்பக்கடுபல வோடிக்குதித்துவட்டுற
நாறுமலர்த்தாமரைத் தென்னனித்தடத்திடை யவாவுறமுழக்காடிமீன
டணிவேயெனக்குலவு கன்னலங்காவினி லதட்டிடப்புகுந்தம் புறை
மென்றுசிலமுதலைகள் கடிதுமிழ்ந்தகடலின் மேயந்துசெவியசையவாடிப்
பெய்யுணவையுகச்சுவைத் நங்கையொனலாத வேழமாமெனநடந்து
சென்றுதொழுவிற்றுயில்கொள் சென்னைநகர்வேலவா சிறுபறைமுழக்கியருளே
தெண்டனிடுவார்க்குதவி செய்ஞானதேசிகா சிறுபறைமுழக்கியருளே. (௫)

வேறு.

காவற்கடவுண்மகளிர்மனநெகிழ்க்குமவிளையாட்டுடையானே
கருதுமவரைக்கனற்கோபக் காலனணுகாதருள்வோனே
யேவற்றொழிலுமபுரிந்துசில ரிம்பும்பணுவல்புனைவோனே
யிராமருவனெனப்பெயர்கொண் டெண்ணிலவடிவமெடுப்போனே
சேவற்கொடியொன்றுடையானே சிறுதாட்கொடியிற்சலியானே
சீரார்கொடியிற்புனைபிலிச் சேலைக்கொடிபாலிரங்கோனே
முவற்றவிர்மெய்ப்புகழோனே முழக்கியருளாய்சிறுபறையே
முதிர்வண்டமிழ்ச்சென்னையிற்குமரா முழக்கியருளாய்சிறுபறையே.

கன்னித்தமிழைவேறுளபல் கலையோரிகழ்ந்துகழியாமற்
காயுங்கனியுமிருக்கவுட்ற் காதியெவருமருந்தாமல
வன்னிக்கரத்தானெனப்பர்க்கும் வல்லாபெருமைமறைப்பாமல்
வன்னாமொழியுமாகமத்தின் வகையுமறிவிழுமங்காமற

பொன்னிற்பெரிதொன்றில்லையெனப்புகல்வாராண்மைபொலியாமற்
பொய்மெய்யாகிமெய்பொய்யாய்ப் போகிடாமற்புகழ்வார்தம்
முன்னிற்பவனையுலகெங்கு முழக்கியருளாய்சிறுபறையே
முருகார்பொழிற்சென்னையிற்குமரா முழக்கியருளாய்சிறுபறையே.

நிதமலிதாருகனுடலிற் நீராமயனேய்தருமலையிற்
றெண்ணீர்க்கடலிற்றிறன்மாவிற் றிகழ்வாளொடுநேர்வருஞ்சூரி
லோதுமெழுவர்வெளிற்றுடம்பி லூரஞ்சேர்குதிரைத்தலைப்பேயி
லோரா யிரவருறுங்குகையிலொருபாட்டுணர்வான்றனையெதிர்ந்து
வாதுபுரிவார்கடிமார்பில் வளர்ந்தோய்ந்திலங்கு முதுகுளத்தூர்
வந்தாற்பகைத்தோன்மந்திரத்தில் வழுத்தசசலியார்மனத்துயரின்
மோதும்வடிவேற்குகவேளே முழக்கியருளாய்சிறுபறையே
மூவாபுகழ்சென்னையிற்குமரா முழக்கியருளாய்சிறுபறையே.

வேறு.

தனதன தனதன தன்னன தானன தனத்த தனதனனா.

உலதிருபதமலர்கண்ணியுமாதவ ருவப்புமலிவுறவா
னுலகினரவுணர்கள்பண்ணியதீதறு முயர்ச்சிபெறமலர்மீ
தனவரதமுமுறைபுண்ணியவேதிய னெனைக்குமிளமுலையா
ளனையவர்தமையிருடின்னியமூடர்க ளதட்டும்வினைகெடநீள்
கனமெனவுதவிடுதன்மையைநாடிய கருத்தர்பலர்தழுவோர்
கலியிடைமுழுகியபுண்ணறவார்புவி களித்துமெலிதுயர்போய
முனமெனமிளிர்தரமுன்னியெநேரமு முழக்குசிறுபறையே
முதுகடலொலிமலிசென்னையில்வாழ்குக முழக்குசிறுபறையே. ( )

தத்தன தத்தன தன்னன தானன தனத்த தனதனனா.

முத்தநகைசசிவைமுன்னருள்பாலக முழக்குசிறுபறையே
முப்புரமட்டவர்கணமணியானவ முழக்குசிறுபறையே
முத்தர்பெறுந்தகுமெய்ம்முதலோர்பவ முழக்குசிறுபறையே
முற்றுமுணர்த்திடும்வண்மைகொள்பாவல முழக்குசிறுபறையே
முத்தமளித்தொருசொன்னுவல்வானவ முழக்குசிறுபறையே
மொய்க்குரவுற்றலர்பொன்மலைநேர்புய முழக்குசிறுபறையே
முத்தமிழ்கற்றவருன்னிடவீபவ முழக்குசிறுபறையே
முட்டுதலற்றுயர்சென்னையில்வாழ்குக முழக்குசிறுபறையே. (௰)

சிறுதேர்ப்பருவம்.

புன்னைமலர்வண்டினிசை குயில்பாடுமிசையினொடு பொலிவுறப்புனலருவது
புயலினொடுதெறல்வர் தலவமரகதநிறப் புள்ளிமாமயிலகலாபங்
தனையுஞ்சிறகையும் விரிததகவிகடமிடத் தாவுகோடரமகிழ்ந்து
தன்னுமையின்முடகனி தனைகொட்டிபகனமளிதத்தாளமிடககண்டதாற

பொன்னைநிலமாவுடைய புனிதநகர்மங்கையர் பொருமையுற்றுக்கணிமையாப்
புலர்வுறத்திகழுபொழிற்செறிவுடுத்திணையின்மெய்ப் புகழ்பொறுத்துக்குலாவு
சென்னைமாநகரினிற் குடிகொண்டகந்தனே சிறுதேருருட்டியருளே [ஞ்
சிவன்விழிப்பொறியெனச் சரவணத்துற்றவா சிறுதேருருட்டியருளே. (க)

சங்கரன்வியந்துகொளு மிருதலைச்சூலமுந் தமரியப்பதிபுரக்குந்
தலைவனமுதலோர்புகழும் வயிரமுஞ்சாபமுஞ் சாயகமுநெடியவாளுந்
துவசமுறுபலகையுஞ் சக்கரமும்வளையுந் துறட்டியுங்கயிறுமேந்திச்
சுடரனையசெஞ்சூட்டு வாரணம்பற்றித் துளங்குமிலைவேலணைத்துக்
கங்கணமிலங்கச் சிலாக்கபயவரதமுங் காட்டியிவையன்றிமற்றுங்
கழறுவார்கழறுமவ் வண்ணமவர்நெஞ்சிற் கவின்றிலைவிபூதியுதவுஞ்
செயகமலமலரனைய கைகொண்டுசென்னையிற் சிறுதேருருட்டியருளே
தெண்டிரைத்திரள்குலவு சரவணத்துற்றவா சிறுதேருருட்டியருளே. (உ)

அரிநெடுங்கணையாக மேருமலைவில்லாக வரவரசுநாணதாக
வமரரும்பூதரும் படையாகநான்முக மமைந்தவன்சூதனுக்
விரியுமறையொருநான்கு மாவாகநீயுணரு மெய்ப்பொருளிருந்தபதியாய்
வெள்ளையறிவுள்ளவரும் விள்ளக்கிடந்தபொறி விசைகொண்டகசையதாகப
டரிதிமதியுருளாழி யினுமாகவரையினம் பரவையினயாதியாவும்
பலவகையுறுப்பாக நகையினுங்கனலுடைய பரமனொருதலைவனுகத்
திரிபுரம்பொடியாக வருபெருந்தேரிலொரு சிறுதேருருட்டியருளே
சென்னையின்புகழனைய சரவணத்துற்றவா சிறுதேருருட்டியருளே. (ந)

வாலுடைக்கவரியின முழுகிடவயற்றினது பருமடியின்மீதுமுட்டிப்
பைங்கன்றெனக்குழைத் தவைசொரிதிடன்மிகப் பருகிப்பருத்துவப்பால்
பாலுடற்குருகினந் தனைவெருட்டிக்கமுகில வாழையிற்றுழைநன்னின
மலிகுலையறப்பாய்ந்து மின்னெனககோடரமும் வாளரவுமஞ்சவுன்னிச்
சாலுமுகிலைக்கிழித் தாதித்தன்மண்டலந் தாண்டியிமகரன்வசிகருந்
தலமும்விட்டுத்தனது பெயர்பனையுமுடிவினந் தனையுழகித்திரும்புஞ்
சேலுலவுபுனல்வளச் சென்னைநகராதிபா சிறுதேருருட்டியருளே
செம்பவளமலையெனச் சரவணத்துற்றவா சிறுதேருருட்டியருளே. (ச)

வேறு.

கைந்நீடியசெம் புகர்வனப்புக் களிறுபொழியு மதப்புனலுங்
கதலிக்கனிமாங் கனிபலவின் கனியாதியவிற் கசிதேனு
மைந்நீங்கரிய விழிமகளிர் வனசமுகைப்பொற் புறுமுலையின்
மாறாதிழியு மணச்சேறும் வாவிக்கமல மணிக்குவளை
மொய்ந்நீந்தலிற்சிந் தியநறவு மொழியுமிவைநேர் வனமிறவுஞ்
முந்நீர்க்கடலின் புலவகற்றி முகிலுமலையு மணங்கமழச்
செய்ந்நீர்திகழ்சென் னையிற்குமரா சிறுதேருருட்டி யருள்வாயே
சேய்வேலணிந்த புயமுருகா சிறுதேருருட்டி யருள்வாயே. (ரு)

எல்லாருளத்திற் குடியுருள வாக்கிலிருமூன் றெழுத்துருள
மலர்மென்கரத்தின் மணியுருள வாளிற்கதிர்வெண் மதியுருளப்
பொல்லாருடலங் களத்துருளப் புலவாமிடிநோய் புறத்துருளப்
பொன்னூரமரர் துயர்முழுதும் புலையாளவுணர் புரத்துருளக்
கல்லாமனத்துக் கயவர்கொடுங் கண்ணீரருவி கரைந்துருளக்
காமர்முழுவெண் டிருநீற்றோர் களிக்கட்டாளங் கனிந்துருளச்
செல்லார்பொழிற்சென் னையிற்றலைவா சிறுதேருருட்டி யருள்வாயே
செவ்வேலணிந்த புயமுருகா சிறுதேருருட்டி யருள்வாயே. (௬)

வெய்யசமரி னவவீரர் வெற்பின்மயங்க வுருட்டுமொரு
வேழத்துதிக்கை முதலுறுப்பு வெவ்வேறுருள வுருட்டியப்பாற்
சையமனைய பெருஞ்சீயத் தலையுங்கரமு முருட்டியது
தனையுமுருட்டித் தனிசகுந்த தமிபடர்ந்துருள வுருட்டியொரு
பையல்பரவிய பணிவானைப் பட்சத்துடனோர் மலைக்குவட்டிற்
பாற்றுக்குதவா வணமுருட்டிப் பரிந்தாண்டருளி யுலகில்விடுஞ்
செய்யபுகழோய் சென்னைநகர்ச் சிறுதேருருட்டி யருள்வாயே
செவ்வேலணிந்த புயமுருகா சிறுதேருருட்டி யருள்வாயே. (எ)

வேறு.

தனதனதனதன் தன்னனதான தனத்ததனதான.

இருள்படுமிடியிடை யின்னமுநாயே னிளைத்துமறுகாதே
யெமன்விடவருபடர் நின்னடியார்பா லெதிர்த்துமொழியாதே
கருணையில்வனசர ரன்னவர்மேலோர் கருத்தையிகழாதே
கடகிரிநிகரொலி துன்னியபாவார் கலக்கமடையாதே
மருமலர்சொரிதரு கன்னல்விலானூல் வழக்குமலியாதே
மரகதமணிநிற மஞ்ஞையைநோவா மகிழ்சசிபுறமேனு
மொருபரசிவனருள் சண்முகநாதா வுருட்டுசிறுதேரே
யுயர்புகழ்மருவிய சென்னைவிசாகா வுருட்டுசிறுதேரே. (அ)

தந்தனதந்தன தன்னனதான தனத்ததனதான.

நம்பறிவின்றிய புன்மையர்தாமே நடுக்கமடையாரோ
நன்றியுணர்ந்துனை யெண்ணுநர்பேலா நலத்திலமிழாரோ
கொம்பவிர்கின்றவை யுண்ணவுநாணார் குதர்க்கமழியாதோ
கொன்றிடலஞ்சிய நன்னெறிசேர்வார் குதித்துமகிழாரோ
செம்பதுமங்கொளு மின்னனையாணீ திருத்தமருவாதோ
செந்தமிழின்சுவை மும்மையுமோர்வார் தியக்கமறையாதோ
வும்பர்தொழும்பத மன்னியவேலா வுருட்டுசிறுதேரே
யொண்புகழ்தங்கிய சென்னைவிசாகா வுருட்டுசிறுதேரே. (௯)

வேறு.

தனதய்யனத் தனதன்னனத் தனனதனத் தனன.

தெருணல்குமுத் திரபொன்மயச சிறுதேருருட்டுகவே
சிவனுளனுமெய்ப் பதபன்மணிச் சிறுதேருருட்டுகவே
செருவல்லவர்க் கெமவன்மரச் சிறுதேருருட்டுகவே
சிகிமைகளிற்றிவர் தென்னமற் சிறுதேருருட்டுகவே
திருவெளவுபொற் பிடியெண்ணநற் சிறுதேருருட்டுகவே
சினவளளியைத் தொழுமன்னவிற் சிறுதேருருட்டுகவே
தெருளைகுமத் தியபின்னவைச் சிறுதேருருட்டுகவே
திறன்மல்குகைக் குகசென்னையிற் சிறுதேருருட்டுகவே.

பிள்ளைக்கவி முற்றிற்று.

ஆ பருவம் பத்துக்குக் கவி - நூறு.

வேலும்மயிலுந்துணை.

நேரிசைவெண்பா.

அந்தரருடபோற்று மணிச்சென்னை மாநகர்வாழ்
கந்தனதுபிள்ளைக் கவிமுற்றுஞ் - சிந்தனையிற்
கொண்டால் வினைப்பிணிபோங் கோடாதுகோடிநல
முண்டாகு நெஞ்சே யுணர்.

தெய்வமேதுணை.

முருகக்கடவுடுணை.

சென்னைமாநகர்க்கந்தசுவாமி

திருப்புகழ்.

காப்பு-நேரிசைவெண்பா.

அன்னையெனநகர மத்தனைக்கு மாதரமாஞ்
சென்னைநகர்க்கந்தன் றிருப்புகழ்க்கு-முன்னையொரு
கோட்டாலைந்தாமறையைக் குன்றில்வரைகின்றபுகழ்க்
காட்டானைகாக்கக் கடன்.

குறிப்பு.

தன்னதனதானதந்த-தொங்கல்-தனதானா.

பொன்மலிவுநாடுகின்ற தன்மையுடையார்கண்முன்பு
புன்மைபகராதுன்வென்றி-புகலேனோ
பொம்மைநிகராமுடம்பை மெய்ம்மையெனவோதும்வம்பர்
பொய்மமதமெலாமடங்க முனியேனோ
கன்மமுதலாவிளம்பு மும்மையினுமீறுகண்டு
கைம்மைதவிராவார்பதங்கள்-பணியேனோ
கண்மருவுதோகைகொண்ட மஞ்ஞைமிசையோரிரண்டு
கன்னியர்களோடும்வந்து-னருடாராய்
பன்மறைகள்கூடிவிண்டு மின்னமமையாதுநின்ற
பண்ணவர்முனுள்பயந்த-புதல்வோனே
பண்ணனையவாசகஞ்சொ லம்மைகவுமாரியும்பர்
பன்னுபுகழ்வாலைகொங்கை-நுகர்வாயா
சென்மவினைமாறவென்று வெண்மைமிகுநீறணிந்த
திண்ணியரெலாம்விரும்பு-முருகோனே
தென்னைகமுகாதியெங்கு மன்னுமெழிலாலுயர்ந்த
சென்னைநகர்வாழவந்த-பெருமாளே. (௧)

தன்னதானனதாத்த-தனதானா.

கண்ணிலாதவர்போற்பல் வண்ணம்வாடிடவாட்டு
கன்மவாதனைதீர்க்க-வறியாயோ
கன்னனேயர்கீர்த்தி யுன்னியீகையைவேட்ட
கைம்மகாரதர்நாட்ட-முடியாயோ
புண்ணிலாமதியூக்க நண்ணிநாடொறும்வாழ்த்து
புண்ணியோரெதிர்காட்சி-யருளாயோ
புன்மைதீர்தருநூற்கள் சொன்னவாறயலியாக்கை
புன்னெறுமதியார்க்கு-ளமைவாயோ

விண்ணிலாடியமூர்த்தி யொன்னலார்புரநீற்றும்
வெம்மையார்நகைவாய்த்த-கனிவாயார்
மின்னும்வார்சடையார்த்த சென்னியாரொதிர்கூற்றன்
வென்னிடாதுடன்மாய்க்கு-மவர்பாலா
தெண்ணிலாவணிகாட்டு சண்முகாவிதிர்வேற்கொள்
செம்மலேயடியார்க்கொ-ரொளியோனே
செநெலார்வயலாக்க மன்னம்வாழெழில்பூத்த
சென்னைமாநகர்காத்த-பெருமாளே. (௨)

தன்னத் தனதன-தனதானா.

இம்மைத்தொடர்பினு முன்னைக்கருதிடு
மெம்மைப்புவியின-ரிகழாதே
யெண்ணற்றவிர்தரும் வண்ணக்கவிபெறு
மெண்ணப்புலவர்கண்-மெலியாதே
வெம்மைக்கயவர்சொ லின்னற்புதுநெறி
விண்ணிற்புருடனி-லவிராதே
வெண்ணெய்க்கவிமரு ணண்ணற்குயர்விருள்
வின்மற்கலபியின்-மிசைவாராய்
கொம்மைக்குவிமுலை துன்னற்குயிலினை
கொண்மெய்க்குறமகண்-மணவாளா
குன்மப்பிணிதவிர் வண்மைத்தவனொடு
கொன்னித்திலநிழல்-வருவோனே
செம்மைத்துவர்கனி லென்னத்திகழொரு
சின்னக்கிரிநிகர்-வடிவோனே
தென்வெற்புதவிய மும்மைத்தமிழ்மலி
சென்னைப்பதியுறை-பெருமாளே. (௩)

தன்னதனத் தானதந்த-தனதானா.

கன்மனநிட்டூரர்தங்கண் முன்னமிகப்போயலைந்து
கன்னனெனப்பாடி நொந்து-மறுகாதே
கன்னலெனப்பேசுகின்ற நன்னயவித்தாரமிஞ்சு
கன்னியர்குற்றேவலுஞ்செய்-துழலாதே
நின்மகிமைச்சீர்விரும்பி யென்னளவிற்கானநோண்டி
னின்னயம்லைத்தேமுயன்று-பிழையேனே
நின்மலகிர்ப்பாவகஞ்சொ னன்னருசிற்கோலமென்று
நிர்மயசத்தானவிஞ்சை-யருள்வாயே
வன்மமனத்தாருகனை தன்னைமுதற்கூறுகண்டு
மைமநிறைவாய்போய்ப்பொன்ற-மலிவோனே

வையமழுமுச்சூலமங்கி துன்னுகரத்தார்வணங்க
மன்னுமறைத்தாரகஞ்சொல்-புலவோனே
தென்மதுரைக்கோயிலின்கண் முன்னமரிட்டோர்மொழிந்த
செம்மொழியிற்சீருணர்ந்து-மகிழ்வோனே
சின்னமெடுத்தூதவன்சொ லம்மணரைப்பாடி வென்று
சென்னைநகர்க்காவல்கொண்ட-பெருமாளே. (௪)

தனதன தன்ன தானனத்-தனதானா.

சரவணசண்முகேசசற் குருபரவென்னவேமிகத்
தமிழ்கொடுபன்னுவார்களைத்-துதியாதே
தமதியவன்னமாதாசிற றடிதொழுதின்பால்கூர்மடத்
தனமிருபுன்மையாலிளைத்-தொழியாதே
பரமபிரமவாகனத் திவரயனென்னுமூவருக்
கலமருமென்முனியெழிற்-சிகிமேலே
பருகிருபனனிமாருறக் கதிரயின்மின்னநாளுமுற்
றருமறைசொன்னதாரகப்-பொருளீவாய்
குரவாகவென்னவாழ்பவர்க கரசெனநண்ணுவார்வினைக்
குலமறமுன்னும்வீறுடைக்-குகவேளே
குருகுலமன்னர்வாழ்சபைக் கிடையழுதன்னிவாமெக்
கொடியுணர்தனமையாளனுக்-கினியோனே
திரமிகுதனமராசனைக் கொலைசெயுமண்ணலார்தொழுந்
தெரிவருமுன்மையோதிமிக்-குயர்வோனே
தெளிதமிழ்பொனனொனுவெடுத் துரைசெயுநன்மைசேர்துயைத
திருவளர்சென்னைமாநகர்ப்-பெருமாளே. (௫)

தானதனதன தனதனதனதன தனனதனதன தனதனதனதன
தன்னத்தனத்தன தன்னத்தனத்தன தனதானா.

சரசவிகசித நயமிகுமொழியினர்
கபடமொடுபல களவுறுநினைவினர்
சனனற்சிலைசமர்செய் மன்னற்குரித்துமிகு
படையினதிபதி யெனமிளிர்தகையினர்
நடனவபிநய மிசையொடுபயில்பவர்
கின்னரத்துணைக்கிணைசொல் வன்னத்தனத்தியர்கள்
சபலமொடுபல விளைஞர்கண்மறுகுற
விழிகளெனுமவலை விசிறுகொடியவர்
பொய்யம்மைதொழிற்கலவி தனைக்குறித்துலகி-லலையாதே
சலசமலரமிசை யநுதினமுறைதரு
பிரமனுதவிய குறுமுனியருளிய
வண்ணத்தமிழ்க்கடலி னுண்மரிற்கும்விற்பனரை

யிணையில்சமரச வுருபவமதுபெரி
தெனவுளுருகியு மதன்வழிமுயல்வுறு
முண்மைத்தவத்தினரை மண்ணிற்பெருக்கமுறு
சகலவுயிர்களு மகவினமெனுமுயர்
நினைவினொடுமுது நெறிவழியரசுசெய்
திண்ணப்புயத்தரசர் தம்மைக்குறித்தனுவு-மிகழாதே
யரசமரநிழ லதனிடைவழிபடு
பிடகர்முதலினர் தமையிகழ்பகைமையு
மன்னத்தினிற்கழுகு தின்னக்கிடப்பதனை
விரவிநுகர்தரு மிழிவினரனைவரு
மதனைவிடவென மிகமுயல்பெருமையு
முன்னைத்துதித்துநித மெண்ணித்தவித்துருகு
மரியதவமுதிர் நிலைமையுமனல்புனல்
கவரமறைதரு மளவறுபனுவலு
மிம்மைப்பிறப்பில்வர லுன்னிக்களிப்பதுவு-நழுவாதே
யதிகவள்முறு பொதியையின்மகள்பொரு.
பொருநையதியமுன் மொழிதருபுதுமையும்
விண்ணிற்சுடர்க்கடவுள் கண்முற்பெருத்ததிரு
மலையிலவ்ணெனை யருளியசரதமு
மருணைநகருறு சிகரியின்வடபுற
முன்வைத்தசிற்றுணவை யுண்ணற்குறித்தொருசொ
லறையுமதிரக சியமுதலியபல
பலவுமுலகமு மறிதரவொருதர
மெண்ணற்றகட்கலப மஞ்ஞைத்தனிப்பரியின்-மிசைவாரா
யிரவிமதிகன் லெனும்விழியுடையவர்
சரபவடிவுகொ டரியுடனிறைதரு
செம்மைப்புனற்பருகும் வெம்மைக்குணத்தமலர்
தவளவுததியி னிடைவருகருவிட
மதனையமரர்க ளுயவெனநுகர்தலின்
மைம்மற்பொருத்துகளவுன் மத்தர்சித்தர்தொழு
மிறைவர்திரிபுர மொருநொடியிடைபொடி
யுருவமுறவரு மெழில்விளநகையினர்
முன்னைத்தவப்பயனி தென்னக்களிக்கவரு-புதல்வோனே
யிமையவரைமிசை வருமரகதநிற
மயிலையனையவள் குயில்பொருமொழிசில
பன்னித்தனக்குரிய ருண்ணட்புறப்புரியு
மமலைபகவதி திரிபுரையபிநய
புனிதைவனிதைய் ரரசெனுமுமையெதி
ருன்னிக்குறித்துவரு சண்ணைப்பகட்டுமுக

ணியமன்வசமுற முனிதருகழலினன்
சகலபுவனமு முதவியபரசிவை
கொம்மைத்தனத்தமுத மண்ணித்தழைக்குமொரு-சிறியோனே
வரதனரிமுர கரிரகுபதிசது
ரதருமிறைதரு களமதிலொருதனி
வின்மற்புயத்துவிசை யன்முற்கசைக்கையொடு
குதிரைநடவிய கருணையின்முகியவ
னுரகபதிமிசை யறிதுயிலமர்பவன்
விமலிப்புடைத்தரிகொள் கண்ணிற்கலப்புனலும்
வடியவமுதுருகிய மகள்கொடிநிக
ரிடையிலளவறு கலைவரவருள்பவ
னமைக்குவித்தனைய தொன்மைத்திதிக்கடவுண்-மருகோனே
வகுளதரன்மன மருளுறுமழகிய
குமாரகுருபர சரவணபவகுக
வெண்ணித்திலச்சிவிகை தன்னிற்றமிழ்ப்பொழியு
மரியதொழிலொடு மதுரையில்வருமுயர்
புலவசமணர்கள் குலமெனுமிருளற
லுன்னிச்சுரத்திலயர் தென்னற்குவப்புமுடல்
வளைவுமிர்தரு பெருமையுமருளிய
வொருவனெனநனி துதிசெயுமடியவர்
துன்னிச்சிறப்புமலி சென்னைப்பதிக்குளுறை-பெருமாளே. (சு)

தன்ன தத்த தத்த தய்யன தனதானா.

கன்னலைப்பழித்தசொல்லியர்-மயலாலே
கண்மையுற்றதுட்டர்வைதிடும்-வசையாலே
யென்னகத்தடுத்தபஃறுயர்-தவிராதே
யின்னமிப்படிக்குனுள்ளம-துறலாமோ
பன்னகத்துறக்கமுள்ளவன்-மருகோனே
பண்ணியற்றமிழ்க்குவல்லவர்-குருநாதா
தென்னருக்குயர்ச்சிநல்கிய-தனிவீரா
சென்னைபட்டினத்தில்வைகிய-பெருமாளே. (எ)

தன்னதன தந்த தந்த தந்தன தனதானா.

புண்ணியமுயன்றுநைந்தசிக்கையொ டன்னருள்வளத்தெரிந்துகெஞ்சுநர்
பொன்வலையெனும் பெருங்கிடங்கினில்-விழலாமோ
பொய்ம்மொழிபகாதுகொஞ்சுமங்கையா தம்மயல்வலைந்துகொண்டுதந்து
புன்மையினைவென்றதொண்டருந்துய-ருறலாமோ [ள
வெண்ணிலவுமொஞ்சமிஞ்சிநிந்தகை துன்னியமண்மங்கைவென்றவெண்பொடி
மெய்ம்முழுதணிதபின்பும்வெம்பிணி-வரலாமோ

விண்ணவர்பணிந்திறைஞ்சுபங்கய மன்னசரணங்களின்புறம்பினின்
மின்னியசிலம்பலம்பவந்தருள்-புரிவாயே
கண்ணிலிமுனம்பயந்தவஞ்சக மன்னவனிடந்துணிந்துசென்றுயர்
கண்ணன்மருகன்கடம்பனென்பவர்-துணையாவாய்
கைம்மலைமுகம்பொருந்துமைங்கர முன்னவன்வருந்திறந்தெரிந்தொரு
கன்னியைமணம்புணர்ந்ததிண்புய-முருகோனே
சென்னிறைதருங்கொடும்பெருஞ்சிறை மன்னுகழுகும்பருந்துமுண்டமிழ்
செங்கனைமிகுங்களந்தொறுந்திகழ்-புகழோனே
செய்ந்நலமியைந்தபொங்கரின்றலை மைம்முகிலினந்தவழ்ந்தவண்பெறு
சென்னைநகரந்துலங்கவந்தமர்-பெருமாளே. (அ)

தனதன தன்னத் தனதனதய்யன-தனதானா.

கருவெனுமின்னற் பிணியிடைநைவுறு
தமியனுமுன்னைக் கருதிடவல்லவர்
கழறியவண்மைத் தமிழுணர்நல்லறி-வடையேனோ
கனிமுதலுண்ணத் தகுபொருள்பலவகை
யுலகிடைமன்னித் திகழவுமெல்லுடல்
களைமிகநண்ணித் தினுமவரவ்வினை-தவிராதோ
மருவளர்பின்னற் குழலியர்மையலி
னலிதருபுன்மைக் கயவர்கள்வைகியு
மனைதொறுமுண்மைப் புலவருமொல்குத-லொழியாதோ
மரகதவன்னச் சிகிமிசைவள்ளியு
மமரர்களன்னப் பெடைநிகர்தையலு
மகிழ்வொடுதுன்னப் படையினமல்கெழி-லுடன்வாராய்
குருகுலமன்னர்த் திரளமர்செய்துள
களமதின்மன்மூற் றியபொழுதொள்வளை
கொடுசிலர்தம்மைத் தளர்வுறவெல்பவன்-மருகோனே
கொடுவிடம்வெண்மைக் கடலிடைபையர
வுமிழ்தலும்விம்மித் தொழுதமரர்கள்
குறைவறமுன்னுட் கொளுமவர்வெஃகிய-புதல்வோனே
செருமலிதன்மைக் குருகமர்கையினன்
முருகவிழ்பொன்மைத் தொடைமிகுமையொரு
சிறுகிளிபுன்மற் புயனெனிலுள்ளக-மகிழ்வோனே
திருவொடுகன்னித் தமிழ்வளமெய்திய
புகழினைமும்மைப் புவியினர்சொல்லிய
செயமுறுசென்னைப் பதியினைவெளவிய-பெருமாளே. (௯)

தன்னன தானன-தனதானா.

பெண்ணரசேநிகர் கன்னியர்மால்கொடு
பின்னியபாழ்வினை-முதிராதே

பெய்ம்முகில்போல்பல வொன்னவுலோபியர்
பின்னலைவாரொடு-பழகாதே
பண்ணவர்வாழ்வையு மின்னலெனுல்பல
பன்னும்வலோர்தமை-யிகழாதே
பன்னகமேறிய மஞ்ஞையினீயிரு
பன்னியரோடெதிர்-வருவாயே
தண்ணளிவாரிதி யென்னநிலாவிய
சண்முகவேளெனின்-மகிழ்வோனே
சந்நிதியேகதி யென்னுமவாவுறு
தன்மையர்நோய்வலி-களைவோனே
திண்ணனையாள்பவர் கண்மணியாவரு
செம்மலையேமலைதொறும்-வாழ்வாய்
தென்னவனாகவு முன்னுறைவாயுயர்
சென்னையின்மேவிய-பெருமாளே. (௰)

தன்ன தானன தாந்த-தனதானா.

முன்னநீயருள்கூர்ந்து சொன்னதாகியபாங்கை
முன்னலாவிவணீங்கு-தளர்வேனோ
மும்மையாமெனவோர்ந்த திண்ணியோர்பகர்தீங்கு
மூன்றொணாவிருள்போன்று-மலிவாமோ
பொன்னவாவிடைமாய்ந்து தன்னையேபுகழ்மாந்தா
பொய்ம்மைசேர்மொழியாய்ந்து-திரிவேனோ
புண்ணியோர்பலர்சூழ்ந்து துன்னமாமயிலூர்ந்து
புன்மைதீரயிலேந்தி-வருவாயே
பன்னகாடவிதாங்கு மண்ணலாரிடம்வாய்ந்த
பன்னிபான்முலையார்ந்த-கனிவாயா
பண்ணுறுமறைநான்கி னுண்மைசால்பொருடேர்ந்து
பன்னுவானழுதேங்க-முனிவோனே
தென்னனாடதிலேன்று முன்னைநாளினில்வாழ்ந்து
செம்முசாரணவேந்தர்-குலகாலா
செம்மையாடகமேய்ந்து மன்னுமேடைகள்வாய்ந்த
சென்னைமாநகராண்ட-பெருமாளே. (௰௧)

தன்ன தன்ன தன்ன தன்ன தனதானா.

இன்னமென்னு வின்னலென்னும்
வன்னிதுன்னு மென்னிலுன்னை
யெண்ணியெண்ணி நன்னுதன்மை-தவறாமே
யிம்மைநன்மை யென்னவண்மை
துன்னுதொன்மை பன்னல்பொய்ம்மை
யென்னும்வெண்மை மண்ணிலுன்னி-நிலையாமே

யன்னமன்ன முன்னைசொன்ன
கைம்மைதன்னை யுன்னியுன்னை
யண்ணுமும்மை யென்னதென்னல்-பிழையாமே
யம்மவம்ம முன்னமென்றெ
டெண்ணினுண்மை சொன்னவண்ண
மம்மைதுன்னு மஞ்ஞைதன்னில்-வருவாயே
மன்னர்மன்ன ரண்ணலென்னை
விண்ணினண்ணு மன்னவன்முன்
வண்ணமன்ன மின்னுசென்னி-வடிவேலா
மண்ணைவிண்ணை வெண்ணெய்தன்னை
யுண்ணுமண்ணல் பின்னைகொம்மை
மம்மர்செம்மு கண்ணின்முன்னம்-வருபாலா
தென்னனென்ன மண்ணின்மன்னி
விண்ணின்மன்னை மின்னுமெண்ணில்
சென்னிதுன்னு பொன்னையம்மை-முனிவோனே
தென்னைபுன்னை கன்னல்செந்நெ
லன்னமன்னு பண்ணைதுன்னு
சென்னைதன்னி லெம்மிமன்னு-பெருமாளே. (௬௨).

திருப்புகழ் முற்றிற்று.

வேலுமயிலுந் துணை.

நேரிசை வெண்பா.

பொன்னைப்பொருமயில்வேற் புங்கவனைப்போற்றுநர்வாழ்
சென்னைத்திருப்புகழைச் செப்புவார்-முன்னைவினைத்
துன்பங்களெல்லாந் தொலைந்துதொலைவரும்பே
ரின்பங்க ளெய்துநர்தாமே.

தெய்வமே துணை

உ

முருகக்கடவுடுணை.

சென்னைப்பதிச் சண்முகன்வகுப்பு.

தனனத் தன்னத் தனனத் தன்னத் தனனத் தன்னத்
தனத்த தனனா.

அகிலத்துண்மைப் புலமைத்தன்மைக்
கவிர்நற்கண்ணொத் திருக்குமிளையோ
னருளிற்றுன்னிக் கயமைக்கன்மத்
தசடற்றுன்னற் கினித்தபுகழோ
னலைதற்கொண்மற் கிரிகட்பின்னுற்
றடுகைத்திண்ணற் குயிர்க்குநிகர்வா
னருமைச்சொன்னக் கமலத்தன்னத்
தமர்விற்பன்னற் புடைத்தகரவேள். (வ)

சுகிர்தத்தெண்ணத் தரசர்க்கண்மைத்
துணையொக்கும்மைப் புயற்குமுயர்கோ
சுடர்கட்கண்ணிற் கொளுமத்தன்முற்
றொழுதற்கண்ணுற் றுவப்பொடருள்சேய்
சுரருக்கின்னற் பிணியிக்கண்ணைச்
சுமைவைக்கும்மற் புயத்துமுதுகூர்
தொடர்பற்றன்மைக் கடலிற்றுன்னித்
தொலையப்பண்ணிக் களித்தபெரியோ (௨)

னெகினத்தும்பிற் றெழிகைச்சின்னத்
தெயினப்பெண்முற் குனித்ததலையா
னிருபொற்கிண்ணத் துறழச்சுண்ணத்
திசைநற்கொம்மைப் பிடிக்குண்மகிழ்வோ
னிமயக்கன்முற் றருமக்கன்னிக்
கினிமைச்சொன்மிக் குரைத்துவளர்வோ
னிரவிக்கும்வெட் கமளித்தம்முற்
றிகன்முற்றுண்விற் படைக்கைமிகையா

னுகிரிற்செய்ம்மற் க்ககட்டம்முற்
றொருக்கரப்புண்முத் தமிழ்ச்சொல்கிளியா
னுதகத்தண்ணுற் றெழிலிக்கம்மிக்
குயர்வெற்பெண்ணிக் கையுற்றதுடையா
னுளாய்ற்றெண்ணற் குளமற்றம்பைக்
குடலற்றெம்மைக் கலக்கமுயல்வா
னுலகத்தின்மிக் குயர்மற்றுன்னுற்
றொளிர்நற்சென்னைப் பதிச்சண்முகனே. (௩)

சென்னைமாநகர் வேலர் திருவருள் விநோதவகுப்பு.

தனனதன தனனதன தனனதன தனனதன
தன்னதானனதான தனனதனதானனு.

சதுமறைகண்முதலளவில் பலகலைகள்பகர்பருதி
நம்முளேயமைவாகி யமைவிலதுநீடுமே
சாமசரமெனவுலகி னிகழுமிருவகைமருவு
சன்மவாதனைதீரு மநுபவமதாருமே
தவளமதகரிவரு மகபதியையமரரொடு
தண்ணளிமுன்மேவு தருவருகிலாளுமே
தளிரிறைகள்குலவவலர் கமலமிசையுறையும்விதி
தன்னைவாய்விடமோது தனிமகிமைகூடுமே
தாளமெழியலைகடலி னிடைதுயிலுமரியினது
தன்மமாறிடிலாழி தனைவலிதிலியுமே
சரபமெனவடிவுகொடு புவனநிலைபெறவருள்செய்
தன்மையாரநுபூதி யுறவொருசெர்லோதுமே
சகலபுவனமுமினிது தருதவுரிமடியினிடை
தன்னதானனதானவென நடனமாடுமே
தமிழிலளவறுமினிய துதிபகருமறிஞருணர்
சன்மதாகரமான தனிவெளியின்மேவுமே (௭)

கதிரயிலையநுதினமும் வழிபடுநலறிஞரொடு
கன்மநோய்பகையாம லவனாநனிசூழுமே
ககனமுகடிடியதிமிரலகை மகண்மடியமுது
கன்மகாமலைபோரொரு படையையேவுமே
கதறியழுதலமருமொர் கொடியிடைகைவிழுமுன்மறு
கைம்முனுளதேகொ லெனவுதவிநீளுமே
கடியகமபடர்பதறி யவர்முறவிகழடியர்
கண்முனேபலவாறு திகழ்பெருமைதோயுமே
கருமறவர்கொடியருகி லொருகிழவன்வடிவுகொடு
கன்னியேயருள்கூரொன் மொழிசிறிதுகூறுமே
கபடநினைவறும்விடனை வளையவருதிருடருயிர்
கண்மையோடறமோதி யெவ்விதுகளிகூருமே
கருதுமடியவரையிகழ் கொடியவர்கண்மிடியினிடை
கைம்மையோடழுமாறு விடுகருணைசாருமே
கலையிடைதளர்மெனை யனையவர்கள்கவியுமுதிர்
கன்னலாலடுபாகை நிகர்வதெனநேருமே (௮)

யதுவிதவனவளவு முழல்சமையமுழுமையினு
மண்ணுமோரீனுவேனு மனுநிலதென்மூலமே

யருணைநகரதனிலொரு குகையியருகுமுனிவ
னன்னபாவலர்பாட லதனினுளசாரமே
யபரிமிதகலைமுழு துமுயிர்வதைசெய்திடல்கொடுமை
யம்மகோவெனவோது மெனுமறிஞர்பரதமே
யசடரெனவுலகிகழு மிருபுலையிலழுமவ
ரஞ்ஞவாசனைமீறி யவமெனும்விரோதமே
யடிபிடியென்மொழி முருடரதரிலடியவர்களுட
னம்மைவேலொடுநேர்கை யெனவருகிலேகுமே
யகரமுதலியபொறிகண் முழுதுமிசைமொழிமுழு
மங்கணுகியவீறு பொருண்முழுதுமோருமே
யறிவனவுமறிவரிய பிறவுகடுநிலையுமென
வண்ணலாகமநூல்கள் பகர்தருவிலாசமே
யசனமெனமனைகடொறு நுழைபவரைவெருள்பவரு
மன்னமேயெனமாறி யலையவிடுகேய்மே (௩)

திதிபுரியுமரியெனம னுலகின்மகிழ்பவர்கருது
சின்னமாம்மலர்போலு மிருசரணரூபமே
சிவனெனவிணுலகிலடை பவர்புலர்தமறிவினிடை
செம்முசிர்புணராறு பொறிகளினுள்வாழுமே
திருமலையின்முகடதிர வுருவொருவனுடல்கழுகு
தின்னமாய்தருனாய மதுதவிரமாறுமே
தெளிவுமிருபுனல்குலவு பொருநைநதியிடைபழைய
சென்மமானதையோத வொருவிதநிலாவுமே
சிகரிதொறுமடியரக கமலமலர்தொறுமுலவு
செமமலேபிரமமெனு மவர்சொல்வழிகூடுமே
திகழுகனகவரையையலை கடலைமகபதியையடர்
தென்னனுதியனெனவு முலகிடைகுலாவுமே
செவியினமும்விழியினமு மொருமைபடுமரசர்பலர்
செமமையாநுவல்போது முடிவிலதிபாரமே
செறிபொழிலுமுகிர்தமிழு மிகுதிருவுமருவிவளர்
சென்னைமாநகர்வேலர் திருவருள்விநோதமே. (௪)

சென்னையுறைகந்தனிருபாதவகுப்பு.

தத்ததன தத்ததன தத்ததன தத்ததன
தத்ததனதன்னதன தந்ததன தானனு.

பத்தியெனுநற்புன னிறைத்ததடமொத்திலகு
பக்குவர்களுன்னிடவ கண்டநிலையீயுமே
பற்பலநெறித்தலைவ ரொப்பியபொதுத்தகைமை
பற்றுமறையின்முடிவி னின்றுநடமாடுமே

பட்டொனுகற்பெயர் பொறுத்துளகுருக்களினர்
பட்சமுறுதொன்னெறி விளங்கவிளையாடுமே
பற்றருகனற்கொடு புரத்தைமுனெரித்தவர்சு
பத்தலசிலுன்னிய பெரும்பயனதாகுமே
பச்சைமயிலொத்திமைய வெற்பரசளித்தமகள்
பட்டுமடியின்மிசை தினந்தினநிலாவுமே
பைத்தலைவிரிக்குமர விற்றுயில்கைவிட்டவுணர்
பட்டுவிழவென்முகில் விரும்புமதிநேயமே
பற்றறுதவத்தினர்த மக்குமயல்சற்றுதவு.
பத்திரமுமன்னுதிரு வொன்றுமலர்போலுமே
பப்புகமலத்திடை யுதித்தவிதிகுட்டெனுமு
பத்திரவமுண்ணுமு னிகழ்ந்துளசொரூபமே
பைத்துயரொழிக்கமுய லத்தகுமுழுப்புலவர்
பக்கலுறும்வெண்மக ளுணர்ந்துசொல்விநோதமே
பக்கமறவத்திரியனைத்தையு மடக்குமரி
பத்தினியொடம்முறை செயும்பெருமைமேவுமே
பட்டினிமுதற்பல துயர்க்கொடுசிறைப்படொரு
பத்தனதுநன்மன மறிந்திடமுனேகுமே
பத்துமுடியுற்றவனை யட்டிடும்விறற்கருள்செ
யத்திறல்கொண்மன்முனிவ னெஞ்சினிடைநீடுமே
பத்திரையிரத்தமு மிழக்கைகொடிடித்தவல
பத்தொருவன்வன்னமுடி யின்கணணியேறுமே
பட்சியினத்திலுயர் பொற்பொடுநடித்தகல
பப்பரியின்மென்முது கிடம்பழகுமூர்வமே
பச்சிலையில்வைத்தபொடி யைப்பெரிதுமெச்சியவர்
பத்தியமிலுண்மைநினை வின்கணநுகூதமே
பத்தயமதுட்புலியெனக் குமுறிவெற்றிமலி
பற்பமணிதன்மையினர் கண்புனையநேருமே (வ)

சத்திரமொடத்திர மெடுத்தமர்விளைக்குமிர
தச்சதுரர்தம்முளு நினைந்துகொள்சகாயமே
தத்துவமுடிப்பினை யடுத்தவர்தமக்குமைசெய்
சற்குரவொன்னமிளிர் கின்றவர்சிநேகமே
சட்டிவிரதத்தினி லிளைத்தவர்நினைத்தபடி
சட்டெனமுனண்ணிட முயன்றுளகுணலமே
சர்க்கரைநெயப்பமீவ லெட்பயறுமொக்குகரி
தத்தடிகொண்முன்னுலக முங்கடிதுசூழுமே
சத்தியர்தமைப்பெரி திகழ்ச்சிபுரியற்பர்மிகு
தத்தடையவென்னமுயல் கின்றவரையாளுமே

தக்கமெனுமைக்கட லிடத்தின்முழுகித்தளர்ம
    தத்தினர்களெண்ணலரி தென்றவெகுதூரமே
சட்சமய்நிச்சயமு மொப்பியுமறுத்துமகிழ்
    சத்தநிலைநின்னய முணர்ந்தவர்சமீபமே
சற்றுமொருயிர்க்கிடர் வரிற்றுடிதுடித்தழுது
    தட்டழியுநன்மையின ருண்டணுகுபோதமே
சக்கிரியினத்தர செடுத்தவுலகுக்கினிய
    சத்தமுகின்மன்னுபல குன்றுதொறுலாவுமே
தக்கவிசைமிக்குற ளைத்தவனுரைத்தசொல
    தைக்கொடொருகன்னிகை யுறும்புனமுளோடுமே
சத்துவகுணத்தினை மறைத்தெயினமுட்டையெனோர்
    தப்புமொழிபன்னுகை யிலங்கழலொடாருமே
சச்சபுடமுற்பகர் பவற்றினைநிறுக்குமொரு
    தத்தைபகர்வண்ணமள வின்றியவைதோயுமே
தட்டறுவளத்தினுயர் கச்சியினொருத்தன்மகிழ்
    தற்கவனையெண்முனிவர் தங்களிடைபோகுமே
தச்சரின்முனைப்பகழி விற்பவனிசைத்தகவி
    தைக்குமிகுபொன்னுதவு வென்றுநசைகாணுமே
தற்புகழ்குறித்துமணி யற்றிடவுரைத்துமனி
    தத்திரண்முன்வண்மைபெறு துங்கனநுராகமே
தக்கையிடுமச்சிய ரிறைக்கருகொர்பத்தனவ
    சக்கலியினின்னல்கெட வன்றுநடைபூணுமே (௭)

மத்திநிலையிற்பெரிது வக்குமறிவிற்பழகு
    மக்களுயிரென்னமிக நம்புசுகபோகமே
மட்கலின்மதிசசடை முடித்தவரிடத்துமைவ
    லத்திருவர்தம்மிடை விளங்குறுமெஞானமே
மைக்கடனிறத்தரிமுதற்பலருமெச்சும்வெள்வ
    ளப்புவிடையின்மிசை யுறைந்துயர்சுபாவமே
வட்டவிழியைத்திருகு மைக்கருமருப்பையுறு
    மற்றகரில்விண்ணவர்க ளுய்ந்துகொளவூருமே
வச்சிரமெடுத்தவுண ரைப்பொருசுவர்க்கபதி
    மத்தகயமுண்மகிழ வும்பிடரிலேயுமே
மற்றினையில்சத்துவ மெனத்தெளிஞர்செப்பிடும
    முக்கரியிலன்னவ ருணர்ந்திடவிராவுமே
வுற்றருமதுக்குவளை செச்சைகுரவத்துணர்ம
    ணத்துயர்வதென்விரி கடம்பனையசேருமே
மற்றுடமலர்த்தலை யுதைத்தறுவுர்தத்தமடி
    வைத்தருமைபண்ணிட விளைந்தவவிரோதமே

மட்டவிழ்குழற்சசிமு தற்பலருமுத்திமுன்வ
ளர்த்தபிடிதன்னிரு கரங்களினுகாறுமே
வத்திரமெனத்தழையு டுத்திதனிலுற்றகுயின்
மச்சநிகர்கண்ணருள் சுரந்தவழிசாருமே
வக்கணைவிளைத்தபல பொய்க்கதைகளிற்குமையு
மட்டிகளையங்ஙன மிடைந்துழலவோவுமே
மற்கடவயிற்றிலணை குட்டியெனநத்துமவர்
வக்கிரர்செய்புன்மையை முனிந்திட நடாவுமே
மட்கடமுடைத்தழும கர்க்கெனநினைத்தளவில்
வட்டிபெறுபொன்வினைஞர் நெஞ்சிகழ்விகாரமே
மைப்புயலுகைப்பவன் முதற்பலருயிர்ப்புறவ
ரைத்தலைவண்முயலு மந்தணனையோருமே
வைக்கணையறுத்ததலை கைக்கொடுதொனித்தபற
வைக்கயர்வுதுன்னிட விரைந்தினிதுதாவுமே
வற்புறுதமிழ்ப்பனவ னைக்குருகையிற்சதும
றைப்பனவனென்னநல் விலங்கிடவுசாவுமே (௬)

சித்திரமும்வெட்குமெழி லுற்றிளமைபெற்றுளதொர்
செட்டிமகள்கண்ணெதிர்க ரந்தமையவாயுமே
செக்கனாநிகர்த்தமுடி யுற்றதொர்ரக்கனது
சித்தமிகவெண்ணொரு குன்றினிலைகாணுமே
திட்டமொழிகற்றுள மறக்கொடிதலைக்குமிசை
செக்கனையகன்மலை விழுந்திடுமுனேலுமே
தித்தியொடுமத்தள முழக்கநடமிட்டவெளர்
சிற்சபையின்மன்னருர மொன்றுபொடிமூடுமே
சேத்தவனைமற்றொரு பிறப்பினிலெடுத்தருள்செ
யத்தருமவன்மவுன மந்திரகுடாரமே
திக்குமொழிகட்குமரு ளைம்பொருள்விரித்திடும
தித்திறமைகொண்முனி பகர்ந்ததுதிகூடுமே
செற்றமலியப்பெறு துலுக்கர்கள்குடத்துமணல்
செப்பியவனுண்ணவரு ளுந்தவசியோகமே
சித்தியொடுமுத்தியு முறப்பெரிதுழைக்குமவர்
சிக்குமயலென்னுவைகளைந்திடறுகூலமே
தெற்கினிலிருக்குமெமன் முற்பகரிகற்றொரைதி
டுக்கமுறமின்னிய சிலம்புகழலோலுமே
சிற்றறிவினைப்பரசே னப்பகர்கலக்கமறு
தெட்டையதிண்ணியனை யென்றுநனிகூவுமே
திக்குவகைபத்தினிலும் வெற்றிபெறநத்தியதி
றற்புதல்வர்சொன்னதல மெங்கணுமனாவுமே

தெற்றிமலர்பொற்புறுகு றிச்சியிலையற்சமய
திட்டமுளரும்வழி படுங்களியிலாழுமே
திப்பியகவித்தொடை தொடுத்தணிபவர்க்கெதிர்தி
ருட்டறிஞர்சென்மவினை யின்கணுறவீசுமே
செற்கொலைமுதற்றவிர்த வத்தினர்வினைத்துணர்தி
ருச்சகளமும்மருவ முங்கொளதிபேதமே
சிச்சியெனவுத்தம கடைக்குரியர்பற்பலர்சி
ரிக்கவருமென்மனதி னும்பதியுமீரமே
சித்தர்பரமுத்தருயர் பத்தர்தருமத்தின்முயல்
சிட்டர்புகழ்சென்னையுறை கந்தனிருபாதமே. (௧)

வகுப்பு முற்றிற்று.

வேலுமயிலுந்துணை.

உ

முருகக்கடவுடுணை.

சென்னைமாநகர்க் கந்தசுவாமிபேரிற்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

பன்னருஞ்சீர்ச்சென்னைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
கன்னல்வில்லினானுமெழிற் கந்தன்கழற்கணிவான்
முன்னமொருவேத முனிமொழிந்தவாசகத்தைப்
பொன்னசலந்தன்னிற் பொறித்தானைப்போற்றுதுமே.

நூல்.

அருள்வாரிதியின்முழுக்காட்டி யகிலத்தினரோடலமருமென்
னிருள்வாதனைதீர்த்தளிப்பதனுக் கிரகாளிரங்கவொணாதோ
சுருள்வார்குழற்பார்ப்பதிமதலாய் துணர்ப்பூங்கடப்பந்தொடையானே
தெருள்வார்மலியுந்தமிழ்ச்சென்னைத் திருக்கோயிலில்வாழ்செவ்வேளே. (௧)

செவ்வேலணிந்துமயிலேறித் தேவர்பெருமான்றிருமகளும்
வெவ்வேடுவர்தங்குலக்கொடியு மேவவொருக்கான்மிளிராயோ
பொய்வேதனைதீர்த்தருள்வானே பொருப்பீராயிரத்தும்விருப்பானே
கைவேழத்துக்கிளையானே கவினார்சென்னைக்காவலனே. (௨)

காவற்கடவுள்விரும்புநலங் கருதியுருகுங்கடையேனை
யேவற்றொழில்செய்பவர்பாலு மிரக்கவிடுத்தாயெனசெய்வேன்
சேவற்கொடியேய்யுயர்வெனுஞ்சீர் தெரிவார்க்கெளியசேவகனே
நாவற்பொலம்பூணணிவானே நலஞ்சேர்சென்னைநாயகனே. (௩)

நாயிற்கினிதாமணையருந்து நரர்க்குமெளிதாவனவேட்டுப்
பேயிற்றிரியவெனைவிடனின் பெருமைக்கழகாமெனலாமோ
சேயிற்றடுத்தாண்டருளிலையோ சிந்தையறியாத்திருட்டுளதோ
கோயிற்பெருமைதிகழ்சென்னைக் குமராவமரர்கோமானே. (௪)

அமரர்க்கிறைவன்பெருவாழ்வு மாகாதெனநீத்தவர்தமையே
தமரிற்கருதுந்தமியேனைத் தறைமாறுடரத்தகுங்கொல்லோ
கமரிற்சொரிபாலெனத்தமிழாற் கயவர்தமைப்போற்றியுமெலிந்தேன்
குமரப்பருவநீங்கானே குறைதீர்சென்னைக்குருபரனே. (௫)

குருவாமெனவந்தருள்புரியுங் குணநின்றனக்குண்டெனக்கூறுந்
தெருணூல்வழியின்முயல்வேனைத் தெய்வமுருவாத்திகழர்தென்
மருளவாதிகண்மிககிகழ்கின்றார் மனித்துளனைப்போலவரலாமோ
பொருவாபுகழ்தோய்சென்னைநகர்ப் புலவாவடிவேற்சயக்கந்தனே.

புயலுந்தருவுமிருநிதியும் போல்வபிறவும்புலமுயலுங்
கயவர்கரங்கட்கிணையென்னுக கழறுங்கவிஞரினுங்கடையா
யயருந்துயர்நீண்டளித்தனையே யந்தோவொருசற்றருள்புரியாய்
வயலும்பொழிலும்புடைசூழும் வளஞ்சேர்சென்னைவாழ்குகனே. (௭)

குகனேயமரர்க்கெளியானே குன்றுதிபனேகுலக்கவுரி
மகனேயெனப்போற்றிசைத்தவர்முன் வாழ்ந்தவிதங்கேட்பதனாலென்
னகநோவதுநீயறிகிலையோ வளியோர்சிறிதின்றளித்தருள்வாய்
முகமாறுடையாய்சென்னைநகர் முருகாமறைநான்முழுமுதலே. (௮)

முதல்வன்கருணைப்பெருங்கடலின் முளைக்குமுளையாமுனைத்துதித்தும்
விதமொன்றியபூவிருசமய விகற்பங்கடந்துமெலிவேனோ
பதபங்கயமென்றலைமீது பதித்தோர்நிலையும்பகர்ந்தாளாய்
சதமிஞ்சியசூர்ச்செகுத்தோனே கடல்சூழ்சென்னைக்காங்கேயனே. (௯)

காங்கேயனையேபரவுதமிழ்க் கவுமாரரினோர்கடைத்தாய
பாங்கேய்நலனுமறியேனைப் பலருமவன்றாள்பணிவானென்
றீங்கேத்தியசீர்வலிதடைந்த தியைந்தவருட்பேறெய்தாதோ
தீங்கேமருவாச்சென்னைநகர்ச் செஞ்சொற்புலவீர்செப்புமினே. (௰)

வேறு.

செப்புமின்றமிழ்க்கவிதையொன்றீந்தொரு சிறுகவியர்நாளில்
வெப்புமிக்குறுபாலையிற்கொண்டது மேதினியறியாதோ
கைப்புறுதவென்கவிபலவினவியுங் கருணைசெய்திலையந்தோ
வொப்பிலாநகருஞ்சென்னையம்பதிபுரந் தொளிரும்வேலுடையானே. (௧௧)

உடையநின்னருட் சீர்சிறிதெய்தியு மூலகவாசனையெனு
நடையினுமுழன் றிடுவதுமுறையல வின்றவாறினிதாள்வா
யடையலர்க்கெம னுங்கதிர்வேற்படை யண்ணலேயடியாருள்
ளிடையறுதொளிர் சோதியேசென்னையி லென்னையும்விழைவானே. (௰௨)

விழையுமென்மன மாதியுங்கவர்ந்துநீ விளங்குமாறுணரார்போற்
றழையும்வல்வினைச் சழக்கினுட்புக்குறத் தக்கதோர்பணியீந்தாய்
பழையதொண்டனென் றுரைத்ததுமெய்மைகொல் பழுதுகொலறிகிலேன்
மழைசூல்ரம்பொழிற் சென்னையில்வன்னமா மயின்மிசைவருவானே. (௰௩)

வானநாடரு மண்டலத்தினர்களு மற்றையவுலகோரு
மீனமார்புற நெறியினிற்சேரினு மியானுனைமறவேனின்
மானவேற்படைப் பூசையுநீறணி வண்மையும்வழுவேன்கான
டேனுறுமலர்க் கடம்பணிவாய்திருச் சென்னையிற்றிகழ்சேயே. (௰௪)

சேயவாரணக் கொடியுடைக்குமரனைத் திருப்புகழ்பலபாடும்
வாயபைங்கிளிக் குரியனைச்சென்னையில் வழுத்துநாவலர்தம்பாற
றூயதாமரை யலரெனச்செந்நிறந் துலங்குமுண்டகப்பாவை
மேயநாள்வரி னல்லதென்றன்மனம் விகசிதமருவாதே. (௰௫)

மருவுறுமலர்க் குழலியர்முலைதரு மயன்முதற்பலதீங்
கொருவுமெய்யருட் போதம்வந்துறுமுன முற்றவொன்பபாடற்
கருவருக்கமென் னெஞ்சகத்துன்திரு வடிச்சுவடுறல்பொய்யோ
திருநிலாவிய சென்னையம்பதிபுகழ் செஞ்சுடர்வேலானே. (௰௬)

வேலையாதிய புனலினுங்கனலினும் விடுத்தவென்றமிழ்சசெஞ்சொன்
மாலையாவையும் விரும்புமாறுதவவும் வல்லையென்றுளவேனை
யோலைதோய்கரத் தெமன்விடுந்தூதர்வந் துறுக்குநாள்வருத்தாதே
சேலைநேர்விழிச் சிறுமியர்கடம்பயில் சென்னையிற்செயவேளே. (௰௭)

வேளைகண்டருட் செயவலாயெனமிக விரும்புமென்னிடைதோன்றி
நாளையென்றசொற் பகர்ந்துநாட்கழித்தனை நானிலத்துழலின்றே
னுளையிவ்வண மலக்கழித்திட்டுன தருளினுக்கழகேயோ
வாளைபாய்புனற் கழனியஞ்சென்னையின் மருவியமுருகோனே. (௰௮)

முருகுவான்மலர் கொணர்தரச்சென்றவன் மூரியாக்கையையனறே
ரருகனங்கியி லிடும்படிகண்டனை யதுநினைத்தயாநின்றேன்
றிருகுகார்மருப் பாடுகைத்தருந்தவர் தியக்கறச்செயல்பொய்யோ
பெருகுவார்கடற் சென்னையைச்செங்கைவேல் பிடித்துநின்றளிப்போனே. (௰௯)

அளிகுழாமுரல் கடம்புறழ்பனுவலோன் றணியவந்தணன்றன்னைத்
தெளிகுமாறுசெய் திருவிளையாடலைத் தினநினைத்தயர்கின்றேனை
களிக்குமின்சுவைக் கவிதையொன்றேனு மியான்கழறிடுமியற்றின்றே
பளிக்குமேடையின் மதிதவழ்சென்னையம் பதிகுருபரவேளே. (௨௰)

வேறு.

பரவைநெஞ்சுவப்பவேண்டும் பாவலன்றனக்கப்பேறுந்
தரவலான்மகவாநீயென் றமிழினுக்கிரங்கொண்ணுதோ
விரவலர்வருத்தந்தேரா தியாவையுமறிந்துற்றாயோ
கரவினர்மருவாச்சென்னைக் கந்தனுங்கருணைவாழ்வே. (உக)

கருணையோர்சிறிதுமில்லார் கடைத்தலைவாயிற்றேறுந்
தெருமரலொழிக்கினன்றிச் சிறிதுமுண்மகிழேன்கண்டாய்
யருணையிற்கிளியென்றென்னை யறைந்தமைமறந்திட்டாயோ
திருமருமார்பன்போற்றச் சென்னையிற்றிகழ்வேலோனே. (உஉ)

வேலனைச்சென்னைமூதூர் விகிர்தனைவிரும்புநெஞ்சிற்
காலனையனையகண்ணார் கனிமொழித்துவர்வாயாதிக்
கோலமுமிலங்கக்கண்டு குலைவதென்றொழிவேனந்தோ
பாலறுவாயன்போல்வார் பதத்துகள்சுமக்கின்றேனே. (உங)

ஓரமுன்னுளத்திலுண்டே யொருகணத்தினுமுன்னுதான்
சீரவிரருணைக்கோயிற் சிகரியில்விழுமன்றுண்டாய்
வாரம்வைத்தெனக்கந்நாளம் மலையிலவ்வளவேசெய்தாய்
கூரவேன்முருகவேளே குளிர்பொழிற்சென்னையானே. (உச)

சென்னையம்பதியிலுற்றுச் சிறியனென்றொடுக்கும்புன்சொற்
றன்னைமிக்கணியுமவேலா சரதமொன்றுரைக்கக்கேண்மோ
வுன்னைநான்விரும்புமாறிங் கொருசிலரெனைவேட்டுள்ளா
ரென்னையாள்வதன்முன்னன்னோர்க் கினியபேறருள்செய்வாயே. ()

வாயசத்துருவுமெய்தி மகபதிக்கருள்வான்றன்பின்
மேயநீயெனையிவ்வாறு வெருட்டிடன்முறையாங்கொல்லோ
நீயநாளறைந்தமாற்ற நிசப்படப்புரிந்தாற்போதுஞ்
சேயசண்முகத்தோர்குன்றிற் சென்னையிற்றிகழ்கின்றோனே. (உசு)

திகழ்கதிர்வடிவேலேந்திச் சிகிமிசையொருக்கால்வந்து
புகழ்படவாழ்வார்பல்லோர்போற்றிடும் பொதுச்சீர்நல்கி
யிகழ்வொருங்கொழிப்பதென் றென்றேங்குவதறிகில்லாயோ
வகழ்கடற்சென்னை மூதூரறியநின்றாடுவானே. (உஎ)

ஆடுறுமயிலும்வேலு மருந்துணையெனப்பல்பாடல்
பாடுறுமவரோடியானும் படியிட்டுத்தொளிரச்செய்வாய்
காடுறுங்குறத்திமோகக் கள்வனென்றிறைஞ்சுவாரை
நாடுறுங்குமாரசென்னை நகரிடைநடிக்கின்றோனே. (உஅ)

நடித்தபாண்டரங்கப்பெம்மா னால்வருக்கருளும்பேறும்
படித்தசொற்புலவற்காகப் பருப்பதக்குகையைநின்வே
லிடித்ததுங்கருதிநொந்தே யின்பமுற்றிடுநாளென்றோ
வடித்தமுத்தமிழ்சேர்சென்னை மாநகர்க்குமரவேளே. (உகூ)

குமாரநாயகனேசென்னைக் கோயிலிற்குடிகொள்வானே
யமரர்சேகரனேயென்கைக் காசைமிக்குறுமென்றன்னைத்
தமர்வரனையாரோனைச் சரிதமுஞ்சழக்குந்தாழாச்
சமரமும்பகொன்றேறுதித் தகைவதோர்சளமாமன்றே. (௩௰)

வேறு.

சளமெலாங்கெடுந் தவப்பயனுமெனச்சாரு
மளவில்பேரருட்சித்தியு முத்தியுமமையு
மிளமைநீங்கருங்குமரனைச் சென்னையினிடைகண்
டுளமுநெஞ்சமு முருகிடத்துதிக்குமுத்தமர்க்கே. (௩௧)

உத்தமத்துயர்பத்தியைப் பழுதெனவுரைத்துப்
பித்தராமெனப்பலவிதம் பிதற்றுநர்க்கொல்குஞ்
சித்தமுன்னருட்டிவலை தோய்ந்துய்வுறச்செய்வாய்
முத்தர்சூழ்தரசென்னையின் மருவுசண்முகனே. (௩௨)

முகபடாமணிமால்களி றளித்தவன்முனைச்சீர்
நிகழுந்தோட்டிநல்காமையிற் றுயர்செயனெறியோ
சகலஞாயமு நீயறிவாயெனறவரே
மகரநீரொலிச்சென்னையின்மயிலுகைப்பவனே. (௩௩)

பவளமால்வரையாமெனப் பசுமயின்மேடங்
கவளவாரணமெனு மிவற்றொன்றினிற்கவின்று
டவளநீற்றணிச்சங்கரன் றழல்விழித்தனையா
குவளைநீர்வயற் சென்னையிற்குலவியகுகனே. (௩௪)

குகனைக்குன்றமுங் குறிச்சியுஞ்சென்னைமுற்கூறு
நகரும்வைகியநாதனை நறுந்தமிழ்க்கவியாற்
பகரவல்லவரியாவ ராயினுமவர்பதப்பூந்
துகளென்சென்னியிற் புனைவதுசரதமாந்துணிவே. (௩௫)

துணியிலாதுபைந்தழை யுடுத்தவளெதிர்தோன்றிக்
கணியுமானவன்கடைய னென்றெடுக்கும்வெண்கவிதை
யுணிவதோர்வியப்பன் றெனத்தேறுமினளவில்
பணிலமூர்புனற் சென்னையிற்குலவுபாவலரோ. (௩௬)

பாவலார்க்கொருதலைவனைச் சென்னையம்பதியின்
மூவலாப்புகழ்க்குமரனை முட்டையென்றுரைத்த
நாவலானிலுநாணி நாளிழிந்தமைநவிலிற்
காவலாரியர்பலரழத் தருகடுந்துயரோ. (௩௭)

கடுக்கைவார்சடைப் பண்ணவன்றன் றுதிக்கவிதை
தொடுக்குமன்பருக்குதவு மாறெனக்கருட்டேய்மை
கொடுக்கினின்புகழ்குன்று மென்றொல்கினைகொல்லோ
வடுக்கலாமெனச் சென்னையும்புரந்தவேலவனே. (௩௮)

அவலநெஞ்சகநீயருட் டருதுமென்றறைந்துங்
கவலைவாரியிற்குளிப்பது காண்கிலைகொல்லோ
சவலையாமெனத்தேம்பு முனதங்கைபுரப்பாய்
குவலயத்துயர்சென்னை யம்பதியின்வேற்கோவே. (௩௯)

கோவையங்கனியனைய வாயிதழுணக்கொடுக்கும்
பாவைமாராமயற்கடலிடை முழுகியபடிறேன்
றேவையாவையுநல்கவும் வல்லைகொனெறியேன்
மாவைவென்றபின் சென்னையில்வந்தவானவனே. (௪௰)

வேறு.

நவவீரரினொருவீரனெனப்
புவனுதிபரும புகல்பேறருள்வாய்
சிவபாலக சென்னையினிற்பரவுந்
தவர்நாடிய சற்குருதேசிகனே. (௪௧)

சிகரந்திகழும்பல கிரியிற்றிரியுங்
குகனன்பர் குறிப்பறியாதவனோ
நகரம்பல நண்ணிய சென்னையினிற்
புகழ்கொண்டொளிர் புண்ணியநாவலனே. (௪௨)

நாவற்றியினென் மெலியச்செயுமென்
றூவற்றிரனென்ன றழியப்புரிவாய்
சேவற்கொடி சென்னையினின்றடியா
ரேவற்றொழில்செய்யு மெழிற்குகனே. (௪௩)

எழிலிந்திர ஞானாற்றமிழைநலங்
கழிதுற்ற கரங்களுனக்கிலையோ
வழிவற்றுயர் சென்னையிலன்பர்கடம்
விழிநட்கமுற தென்றெளிர்வேலவனே. (௪௪).

வேலங்கை விசாகனெனத்தினநின்
றோலங்கட ளிடும்பயனுளதுடையோ
வாலங்கடி துணைபிரானருளாற்
சீலங்கமழ் சென்னையில்வந்தவனே. (௪௫)

வந்தித்து மனத்திடையெப்பொழுதுஞ்
சிந்திக்கை தெரிந்துமிரங்கிலையே
செந்திற்பதி போலொளிர்சென்னையினிற்
சந்திப்பவர் தம்மையளிப்பவனே. (௪௬)

அளிமொய்க்கு மலர்க்குழலார்குறவா
வெளிமைப்படு மென்னையிகழ்ந்துவிடேல்
ஒளிபற்றிய கைகொடுகேகயமீ
தொளிர்பொற்பொடு சென்னையில்வந்தவனே. (௪௭)

உற்றானொ ரூரவரோடுழலப்
பெற்றாய்வுறு பேதமையென்றொழிவே
னற்றாரணி நண்ணியசென்னையிலோர்
சிற்றூர மெய்தியசேவகனே. (௪௮)

சேவேறிய செந்தகையார்புனையுந்
தூவேடமுளாரிடைதோய்குவனோ
காவேரியளித்தகளிற்றினிளங்
கோவேகுளிர் சென்னையில்வாழ்குருவே. (௪௯)

குருவென்று குறித்துளகொள்கையினோ
ரருவென்னு மவர்க்கிடையத்தகுமோ
மருவொன்று மலர்க்குரவமபுனைவாய்
திருமின்புணர் சென்னையின்மன்னவனே. (௫௰)

வேறு.

மன்னவர்பற்பலர்போற்ற மகிழ்ச்சியுறமுழுதுசூரன்
றன்னகலநகின்றவருந் தனிவேலைமறவாநா
னின்னலுறச்செயலாமோ விகழ்ச்சியுனக்கிலைகொல்லோ
பொன்னசலத்தினர்பாலா புகழ்சென்னைபுரியானே. (௫௧)

யானென்றவாணவப்பேரிருணீக்கியாவையுநீ
தானென்றமெய்யுணர்ச்சி தரினுனக்கோர்குறையுண்டோ
மீனொன்றவிழிமாதா மிகநடிக்குமவியன்சென்னைக்
கோவென்றவடிவேலுங் கொடுக்குலவுங்குணக்குன்றே. (௫௨)

குன்றமுற்றுமணக்கின்ற கோகனகந்திருத்தாள்வந
தென்றனதுமனத்தாடிந கியங்கியதன்பயனீதோ
நனறறியாப்பலாகூடி நகுந்துயருமவிளைத்தாயே
யென்றருளவாயசெனனைநக ரிடத்துறையுமிளையோனே. (௫௩)

இளங்குருமபைமுலையாளை யெண்ணியெண்ணியிடழிந்து
களங்கமிகுமனபபேயநின் கருணைவெள்ளத்தமிழாதோ
விளங்குபலகளைவூடு விளம்பியதுமபிழைதானோ
வளங்கவினுஞ்செனனைநகர் வாழ்வனையமயிலோனே. (௫௪)

மயிலுகைத்துவானவரு மாதவருநனிசூழ
வயிலெடுத்துவருஞ்சேவை யதைவிரும்பலறியாயோ
குயிலனையகுறத்தியொடு கூத்தாடுங்குகனேபண்
பயிலுமவளிடத்தானே பழஞ்சென்னைப்பதியானே. (௫௫)

பதிகமொவொன்றினுக்குமுடன் பரிசளித்தபரமன்றன்
விதிவழிநல்கியுசேயா விளங்கியநீமிகையாய
துதிபுகலுமெனையேனின் றொழும்பரிற்கூட்டிலையந்தோ
வதிரதொனிந்துண்கடற்சென்னைக் கரசாயவயில்வேலோ. (௫௬)

அயில்வேலும்வச்சிரமு மடற்சூலப்படையொன்றுங்
கையிலேந்திநின்றநிலை கருதார்க்குங்கதியுண்டோ
மயிலேறும்பெருமானே வாரணப்புட்கொடியானே
பயில்வேதமலிசென்னைப் பதிபுரக்கும்பண்ணவனே. (௫௭)

பண்ணமைந்தநான்மறைமேற் பழிகூறிப்பாவவினை
நண்ணலுற்றார்சிலர்தம்பா லன்பகைத்ததறியாயோ
வெண்ணமொத்தென்றருள்செய்வா யெனக்குமொருசெயலுண்டோ
புண்ணருந்நார்வளர்சென்னை புரிக்குமரப்புத்தேளே. (௫௮)

புத்தேளிர்பெருவாழ்வும் பொய்மையெனத்தெரித்ததற்பி
னித்தேயத்தினர்தம்பா லிரந்துழலவிடலாமோ
முத்தேயொத்தொளிருநகை முருடமகட்கினியானே
சித்தேறச்செயும்வேலா சென்னைநகர்புரப்போனே. (௫௯)

புரந்தரனுயிர்தமையும் பொருட்படுத்தற்கிசையாநா
னிரந்தலையுந்தொழிலொன்று மிழிந்தவிதமுணராயோ
கரந்தமொழிபலபேசிக் கடைத்தெருவிலிழுத்தாயே
பரந்தபெரும்புகழ்ச்சென்னைப் பதிமுருகப்பெருமானே (௬௰)

வேறு.

மாவின்றமகடந்தமயலவிழ்ந்த குகனங்கைவடிவேலையே
நாவின்றுகருதித்துதிக்கின்றதெளிதென்ன நவிலன்பினே
தேனிந்தமலர்சிந்துபொழிலோடுபலவாவி திகழ்சென்னையூர்
போனீண்டபுகழ்கொண்டு தமிழ்வாரியமுதுண்டபுலவோர்களே. ()

புலமைத்திறன்சற்றுமறியார்தமனைவாயில் புகவிட்டிடா
திலகுற்றதோகைக்குடைக்கானமயின்மீதெ னெதிர்மன்னுவாய்
திலகந்தனைச்சந்திரன்போலுநுதல்கொண்ட தெய்வானைதன்
னிலவுந்தொழிற்கஞ்ச வாயன்பர்மலிசென்னைநகர்நாதனே. (௬௨)

நாதத்தினுக்கப்புறத்தாடல்செயுமுன்ற னளினப்பதம்
போதக்கருத்தூடுதிகழ்வுற்றுமிவ்வாறு புலர்வெய்தினோ
னீதத்தினுக்கொத்தபடியிங்கோரடையாள நீநல்குவாய்
சீதப்புனற்சென்னைநகர்வேலனேயொப்பில் செயவீரனே. (௬௩)

வீராதிவீரர்க்குமிசையாதபேராசை விளைவித்தநீ
யாரார்தனத்துக்குமிடையூறுபுரிதன்மை யறிகின்றிலேன்
காரானைநிகர்மேதியுடையானுமவருவாறு கைவிட்டிடேல்
சீராயிரங்கொண்டுமிளிர்சென்னைநகருடு திகழ்கந்தனே. (௬௪)

கந்தக்கடம்பன்னதமிழ்ப்பாலைபலவாறு கழறுற்றுநா
னிந்தக்கொடுந்துன்ப முறுமாறுசெயனன்மையெனலாகுமோ
மந்தக்கருத்தர்க்கு மருள்செய்ததிருவுள்ளமறைவுற்றதோ
சந்தக்கடற்சென்னை நகர்வாழ்வுபெறவந்ததனிவேலனே. (௬௫)

தவியாகுமுனையன்றி மறுதெய்வமிலையென்றசரதஞ்சொனுப
நனிநாடிமெலிகின்ற நிலைகண்டுமுணராரினலியசெய்தா
பிணியாரொடிடைதவிண்டு குறைதீர்வன்மயிலேறியெதிர்வந்திடா
பனியாயமறுசென்னை நகர்வாழ்விளையாடுமருளாளனே. (௬௬)

அருள்வாரியிடையண்ட ரொடுதொண்டர்பெறவந்தவமுதாகுநீ
யிருளறுகெடுபோலு மொழிபேசியியல்பாகுமெனலாகுமோ
தெருண்மோனமுடனுன்ற னடியார்களுறுமாறுசிறிதோதுவாய்
வெருளுகமயின்மாவின் மிசைசென்னைநகர்சூழும்விதிர்வேலனே. ()

விதிபட்டதனைவிட்டு விடலாசசொலரனுக்கும்வியன்மிக்கதென்
பொதியைக்குன்முனிவற்கு நுவலொப்பிணிலியிசைபுகவுய்த்ததார்
மதிபற்றுமுயர்வற்ற தென்மெய்சசொலியலாட்புமலிசென்னையாய்
நதிபெற்றமகவொத்து வருசந்திமுருகப்பநமதண்ணலே. (௬௮)

நமனஞ்சமுனிகின்ற பதநம்பர்விழியங்கிடுநின்றதோர்
குமரன்பனிருதிண்கை பெறுகந்தன்வளமிகுசுகுளிர்சென்னையா
னிமமொன்றுகிரிதந்த மகள்கொங்கையமுதுண்டவெழில்வண்ணவா
பமலங்கொளகிளியென்று மெனுமாவந்துதினம்வம்பிலறைகின்றதே.

அறையாதமொழிகோடி சொலவென்றுள்வருநீயிவகிலத்திறோர்
நிறைசிலவொனுமாறு செயுமவண்ணமொருசற்றுநினைகின்றிலாய்
பிறைசூடிவழிபாடு கொளுஞானகுருவென்கைபிழையாருமோ
மறைபோலமலிசென்னை நகருடுதகர்மீதுவருதெய்வமே. (௭௰)

வேறு.

தெய்வத்திருவருள வண்மைப்புலவோர்
செல்வத்தினைமிகநண்ணித்தமியே
னைவுற்றுழல்வது கண்டுற்றிலையோ
நலகிற்பகைதவிர சொன்மிக்குருவே
பொய்விறசமர்பொரு சிமதத்தினையே
ரொன்றுபடைகொடு முன்னட்டெய்வாய்
கைதைப்பொழின்மலி சென்னைக்குமரா
களாக்குறவரு முன்னற்புதனே. (௭௧)

அற்புதநீடிய சென்னையின்முருகோ
னெப்படியோர்கிசை யென்னிடைவருநாளை
முற்பவமேோதிட லுண்மையுதலவேன்
முந்தியும்விரொனை யன்னிடல்பிழையோ
புற்புதமேநிகர் கொம்மையமுலைதோய்
பொற்பொடுநான்முக னண்ணவெணிறமார்
நற்பதுமாதன மன்னியகொடியே
நக்கணிகாதின பின்வருபிடியே. (௭௨)

பிடிநிகர் மங்கையர் தம்மயலாலே
பிழைபடுநெஞ்சினு நின்னிருபூநே
ரடிபதியுந்தட மின்னியுமேனி
யருள்புரிகின்றிலை கண்ணெதிர்வாராய்
தடிகொடுவெண்பொடி யின்முழுகார்வா
சரவணசம்பவ சண்முகநாதா
கொடிவளமிஞ்சிய சென்னைவிசாகா
குமரனெனும்பரு வம்பகலானே. (௭௩)

ஆனிவர்தந்தைமு னன்னெறியோரா
தானைமுகன்செய னண்ணியதானி
தானியலுஞ்சின மென்னுளவாராதோ
தாரகவிஞ்சையி னுண்மையையோதா
யூனிணமுண்பவ ரின்மையவாவா
ரோடுமொழிந்துள நின்னியல்போர்வேன்
மேனிலையின்றிரு விண்ணவருர்நேர்
வீறுபொருந்திய சென்னையில்வேளே. (௭௪)

வேளுக்குயரெழின் மன்னலெறைதோர்
வேடச்சிறுமக டன்னெதிர்வீழுநீ
தாளுக்கரனரி முன்னுவல்லானோர்
தாமிக்குருகிய வண்மையைநாடா
தாளுட்கழிவுறு மென்முனநேர்வா
யாகிற்பிழைபெரு மென்னவுறாதே
தோளுக்கயிலணி சென்னைவிநோதா
சூதக்கருவனை வென்முருகோனே. (௭௫)

முருகார்குரவலர் பன்னிருபுயமேன்
மொழிமாவிசைபல பன்னியகிளியா
லொருகாலுமனிச மென்னிலென்விழிநே
ரொளிர்வேல்கொடுமயி லின்மிசைவருவா
யருகாதியபலர் தம்மிகமுடையோ
வவர்வேர்களைதர முன்வரல்கதையோ
குருகான்மலர்சொரி புன்னையினருகே
குடவால்வளைமுரல் சென்னையினரசே. (௭௬)

அரசர்க்கன்புசெய் தன்மையர்நாயே
னடிமைப்பணிபுனை யின்னமெனாமே
சரணக்கஞ்சம தென்முடிமீதே
தருகத்தந்தருள பொன்மயலார்போ

விரவுற்றிங்குழல் புன்மையனுனே
    னிவிளப்பஞ்சிறி துன்னையடாதோ
மரமொத்தங்கொரு கன்னிமுனிள்வாய்
    வளமிக்கொன்றிய சென்னையினுனே. (௭௭)

நானெனுமோர்பொரு ளுண்மையதெனிலோ
    நான்மறைநீநிறை யென்னல்பொயலவோ
வேனெனைவீணிலி வின்னலில்விடலே
    தேனுமொராடல் செயின்மகிழ்வடையே
னானெனுமாகமு முன்னதுவடிவா
    மோகையைநாடின னின்னதுமுனதே
தேனெனவேமொழி சொன்மறமகள்சேர்
    சேவகனேயுயர் சென்னையினிறையே. (௭௮)

இறையவன்முயல்பல புண்ணியவடிவா
    யிலகிடுமுனைநனி யெண்ணியுமடியே
னறைமலிகுழலியர் தம்முலைமயலா
    னலிவதுமுறையல நன்னலமருள்வாய்
கறைதவிர்பாகதி யின்முழுமுதலே
    கரிமுகமுடையவர் பின்வருமுருகா
தறைபுகழ்வளமுறு சென்னையினதிபா
    சமரசநிலைதரு சண்முகமணியே. (௭௯)

சண்முகமன்னிய நின்னருளெண்ணார்
    தம்மெதிரொன்மிடி சொன்மடமுன்னு
துண்முகநன்மல ரின்மிசைபொன்வே
    லொண்மயில்பன்னியர் துன்னுறநண்ணாய்
விண்முகமண்ணிய பண்ணவர்கண்ணே
    மின்னிடையம்மை செய்புண்ணியமுன்னோ
திண்முகவண்மலி பன்மலையன்னோ
    சென்னையிலென்மொழி கொண்முதன்மன்னோ. (௮௰)

வேறு.

மனுதமிழ்க்குறுமுனிவன்வதிதருபே ரவையிடைபோய்வணங்கிநாயே
னுன்னுநினைவத்தனையுமுரையாடித் திரும்புநலமுதவவேண்டு
மென்னுமிதைவெனககளித்தவளாப்பது நின்னருளன்றேவிமையார்வாழும்
பொன்னுலகமேயனையசென்னைநகர் புரந்தருளும்புகழ்வேலனே. (௮௧)

வேலைவிடமயின்றபிரான்றிருக்கோயிற் றத்தொருங்கான்மிதந்துவெப்ப
மாலையுளானொருபுலவன்றனைவணங்கச் செயும்பலகைவழங்கியாண்டு
மேலையுலகினோர்தாமும்வியப்புறப்பார்த் திடவேண்டும்வியனூர்செம்பொற்
சேலைபணிவாளிருக்குந்தலைபுனைவாண் மனம்புணர்ந்தசென்னைவேளே. (௮௨)

வேள்வழுத்தமயிலுகைத்து வேலேந்திச்சென்னைநகர்வீதிதோறுந்
தாள்வணங்குவார்விருப்பந்தரவருவான் றனையிரக்குந்தனமைதோய்ந்தும்
வாள்வணப்புகக்கண்ணியாக்குமக்களுக்கும் வேண்டுவனவழங்கென்பாரோ
கோள்வலிக்குமஞ்சாமலெழுத்தாறு மொழிந்தவனைக்குறிக்கின்றாரோ. (௪௩)

குறியுரைக்குங்குலக்கோதை கோமானைச்சென்னைநகர்க்குமரவேளை
மறியணிகையார்பயந்தமணிவிளக்கைக் காண்பதற்குவாஞ்சைகொண்டே
னறிவிழந்துமனமிழந்து வாக்கிழந்துதேகமுமற்றவனாகி
யெறிகடற்பாரினரிகழவிரந்தலைகின்றே னுணர்மினியல்வல்லோ. (௪௪)

வலைவீசாமுலைவனப்புற்றிலகுமொரு வணிகமகள்வாய்கொண்டோர்போச
சொல்லைமாட்டுமுறைத்ததனுக்கத்தனைப்பே றளித்தருளீதொழுதுபோற்றிக்
கலையொக்குமனத்தையுநின்கழற்கணிவேன் றனைப்பெரிதுகவற்றலாமோ
குல்லைமலாத்தாரானேகுறைதவிர்சீர்ச் சென்னைநகர்க்குகப்பெம்மானே. (௪௫)

மானனைந்தகைப்பாரமன்றருமகனைச் சென்னைநகர்வாழ்செவ்வேளை
யானனுகுற்றதுமெனதுள்ளாசையுமே பெரிதுரைக்குமென்வாயன்றோன்
றுனருளும்பெரும்பேறுமிருமாப்பு மானந்தந்தகையும்பாடி
மீனவனையனையார்பற்பலர்புகழ்ந்த திகழ்வதெனன்றோவெள்ளைமாதே. (௪௬)

மாதாமுற்பகருமொருநாலவன்கையு மர்கியெனைவளர்க்கின்றானைச்
சேதாமற்றடமலியுஞ் சென்னைநகர்க்குகவேளைச்சிந்தியாமற்
காதாகட்சிறுமியாதந்துணைமுலைச்சீர் மறவாமற்கருதுநெஞ்சே
நீதானென்றுனக்குறவாம்பொறிகளோ டெனவசமாவாய்நீசழந்திடாயே (௪௭)

நீகாமிடக்கநதியந்நானமுஞ்சந்தொருவனை விதித்தபொறிக்கெங்குமாறுன
வகளாப்பரமானந்தந்திருவடியென் றலைமிசைவைத்தருளவேண்டுந்
துகளறுசக்கலலானேநந்தைப்போற் புலவன்விடுத்தூதுமானுப்
சகாமுந்நற்பொருளானசண்முகனே சென்னைமினிற்றழைக்கின்றேனே. (௪௮)

தழையணிகைச்சாரணைக் கழுவேற்றவேசமாகிற்றவளநீற்றைப்
பிழையென்றுமறியதனபிற்பட்டமுங் கெடுக்குமவர்பெருகலாமோ
குழைதிகழ்யாதாதிரணடிலொன்றுகொ டென்முறைவினவிற்குற்றமுண்டோ
மழைமலிசீர்ச்சென்னைநகர்த் தெருத்தோறுமபவனிவரும்வண்மையானே (௪௯)

வண்ணநறுங்கனிவாய்ப்பைங் கிளியிருந்தப்புப்பத்தானைமயிலூர்வானை
விண்ணவருக்கெளியானைச் சென்னைநகர்க்கோயிலிடைமேவினானை
யென்னவும்மெய்யருட்பெரும்பே றீகக்கவுமென்றலையில்விதியெழுதலோர்ந்தே
னெண்ணருமந்திருவமைந்துகளிகூரப் பொறித்தருளானோவறிகிலேனே. (௫௰)

வேறு.

அறியாமையெனும்பகட்டின் முதுகிலேற்றி
யாணவமாங்கயிறுபற்றி யதட்டிப்பற்ப
லேற்றிவேலார்நடுக்குலவுங் காலனென்மே
லெதிராமற்றிருவருட்பேறியவேண்டு

மறியேந்தினார்நுதற் கட்பொறியாமைந்தா
மயிலுகைக்குமபெருமானே வனசமபூத்த
பொறிநீங்காவளம்பொலியுஞ் சென்னைமூதூர்ப்
புரவலனேமுழங்குதிருப் புகழ்கேட்போனே. (௯௧)

திருப்புகழாதியபனுவல் பலவுந்தெண்ணீர்த்
திரைக்கடலும்பொருளைமுதற் றிகழ்பன்னிரு
நெருப்புமெனக்கீந்தருளப் பெறலன்றி
நீயெனையாட்கொண்டவிந் நிசமாங்கொல்லோ
பொருப்புமுழுமையுமணக்கும் பதந்தெம்மானோ
புலவர்செய்யும்பெருங்கலகம் போக்கினோனோ
விருப்புவெறுப்பில்லவருட் குடிகொள்வானோ
விளங்குதமிழ்ச்சென்னையில்வாழ் விமலவேளே. (௯௨)

விமலமலர்த்திருவடியென் றலைமேற்றேற்றி
மெய்ஞ்ஞானத்தோடுபேதமை விலக்கியுன்றன்
றடரவிற்கூட்டுதற்கு நாட்சென்றதுரு
சகத்தினாற்பொய்யுறவையின்னே தவிர்க்கவேண்டுங்
குமரகுருபரமுருகக் கடவுளானே
கொற்றவைவேலொடுசேவற் கொடிகொள்வானே
யிமயமலைக்கன்னிபயந் தருளுமபாலா
வினைதவிர்ப்பச் சென்னைநகரிடத்துளானே. (௯௩)

உளமொருப்படவுனையே கருதினுமுன்
முடிக்கையிடையார்பணிகொண் டொழுகினாலுங்
களவரியவாறுசில பகர்ந்தினுமுன்
றமியனென்வருந்தவிடக் கருங்கொல்[illegible]
கள்ளமனமின்றிருந்நாட் சுவடுதேயந்து
கழின்றவுணமையாரறிவார் கூறப்போமோ
பள்ளவயற்புனல்குலவுஞ் சென்னைமூதூர்ப்
பரமகுருபரமுருகா பரிந்தாள்வாயே. (௯௪)

பரிமுகத்துப்பெண்பேயுங் குவடுங்கின்றேர்
பாவலவன்றுதிபுனைந்த பழமையறிந்தி
விரிகடற்பாருலகுணாப்பக் கேட்டுன்றன்னை
மிகத்துதிக்குந்தமியேனை வெருட்டலாமோ
கரிநிகர்க்குமனத்தொருமா னிடனுந்தீங்குங்
கலியையொருபொருட்படுத்திக் கவற்றவேண்டா
முரியபலருன்றிருமுன் மழுக்கானெந்து
வுய்ந்துய்ச் சென்னையிலவுந் துறைந்தெயவேளே. ()

செவ்வரிக்கட்குஞ்சரித்தாய் மனமுமுன்றன்
றிருவுளமுமிருந்தபடி தினைப்பைங்கானத்
தவ்வனைநெஞ்சமுமிரங்கா திருக்குமாகி
லடியனேனின்னருட்பேற் றருமையோரா
திவ்வுலகத்தினரொடுபட் டுழல்வேனந்தோ
யாவையுநின்றிருக்கூத்தே யெனவொவ்வொன்றோ
வெளவநெடுந்திரைமணிமுத் தெறியுஞ்சென்னைப்
பதிக்குமராவிழிக்கடையாற் பார்த்திடாயே. (௬௬)

பார்த்தனடித்திடற்குவந்து கணையொன்றீந்தார்
புழைபதவப்பெரும்பயனும் பாலனீயென்
றார்த்தமறைமொழிபிழையன் றுகிறபோற்றி
யடிபணியுமெனக்கிரங்கி யருள்வாயன்றே
சீர்த்தபுகழ்க்குமார சமையத்துண்மை
சிறியனேனுளத்துணர்த்துந் திருடனோரா
கார்த்திகையார்க்கறுமகவாய்க் கவுரிகொன்றுங்
காங்கேயாசென்னைநகர்க் கந்தவேளே. (௬௭)

கந்தரத்துக்கறையுடையான் முதலாமாறு
கடவுளருநின்முகங்களென்றே கருதுவேனுக்
கந்தரத்துவானவரும புவியினோரு
மதிசயிக்கத்தக்கபய னளிக்கொண்ணாதோ
மந்தரத்துக்கொத்தரதினடோட் சூரனோதி
வயவேந்தாகுலமுழுது மடித்தநின்றோட்
சுந்தரத்துக்கேற்றகவி தொடுத்திலேனோ
துகளறுஞ்சீர்ச்சென்னைநகர்ச் சுகிர்தவாழ்வே. (௬௮)

வாழ்வனைத்துநலமியம்பர் நடுவைத்தாலு
மயிலனையார்தரும்பயலால் வருத்தினாலும்
வீழ்வனைத்துநல்குவதுன் னருளென்றோர்ந்த
விதமறவாவுணர்ச்சியொன்றும் விளக்கவேண்டுந்
தாழ்வனைத்துநீக்கவல்ல பெருமையானோ
சரவணத்துப்பவித்தானோ தவத்தோருள்ளத்
தாழ்வனைத்துமிந்தனைத்தென் றறிவிப்பானோ
பரமசிவசீர்ச்சென்னையில்வே லணிந்துநின்றோனே. (௬௯)

உற்றவருபெற்றவரு முறவினோரு
முலகோருமற்றுமைபல் லுயிர்களியாவுங்
குற்றமறுங்குடைத்திருப்பே ராடற்சேற்ற
தலக்கருவிழிபோங்கொகை குறிக்கின்றோர்கே

கற்றவர்க்குநற்றவர்க்கு மழுதுகெஞ்சிக்
கனிவோர்க்குமாறெழுத்தே கழறுவோர்க்கு
மற்றமறிந்துதவியெழிற் சென்னைமூதூ
ரமருமயிற்கந்தனுண்மை யருளுண்டாமே. (௱)

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி முற்றிற்று.

வேலுமயிலுந் துணை.

நேரிசைவெண்பா.

பத்தர்புகழ்சென்னைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
யத்தனையுநெஞ்சிலமைத் தாதரித்தான்—முத்தமிழுஞ்
செம்பொற்பெருக்குந் திருக்கைவேற்சேவகன்ற
னம்பொற்பதமுமெய்த லாம்.

தெய்வமே துணை.

உ

முருகக்கடவுடுணை.

வெண்பாக்கள்.

பொன்னைப்பொருளெனவே போற்றுநர்பாற்போகாம
லுன்னைப்பொருளென் றுணரேனோ - சென்னைநகர்க்
கந்தனேவேற்கைக்கடவுளேகன்னிபெற்ற
மைந்தனேநீமயின்மேல் வா. (௧)

சென்னைநகர்மேவுந் திருக்கைவேற்சேவகனே
யுன்னைநம்பிப்பாடுபட்ட துண்மையன்றோ - வென்னையிந்த
வண்ணம்பரதவிக்க வைத்தாயேயுன்றனுளத்
தெண்ணந்தானென்ன வியம்பு. (௨)

முன்னம்பகர்ந்தமுதிர தமிழ்ப்பே றிந்தனையோ
வின்னந்தமிழ்விருப்ப மெய்துகின்று - யென்னவிதங்
குன்றுதசென்னைநகர்க் கோயிற்குகவேளோ
பொன்றாதென்றோ புகல. (௩)

உன்னன்பெனக்கு முனதோவுளதாகி
பின்னமிரங்கா திருப்பாயோ - முன்னம்
பகர்ந்தமொழிபொய்யாமோ பன்னுபுகழ்ச்சென்னைக்
குகந்தவடிவேலா வுரை. (௪)

உன்றன்றமிழ்விருப்ப மூர்தோறும்போயலையு
மென்றன்பொருள்விருப்பத் தேற்றமே - குன்றனைந்துஞ்
சென்றனந்தமாடல்செய்வாய் சென்னைநகர்க்கோயிலிட
நின்றமுருகேச னே. (ரு)

சென்னைநகர்க்கந்தாநீ செட்டிகளைச்சேர்ந்தாலு
முன்னையுதாரியென்றே யுன்னினே - னென்னையிவ்வா
றேமாறச்செய்தனையே யின்னமென்னசெய்வாயென்
பாமாலைச்சொற்கள்கசப் பா. (சா)

பதிகம்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தங்கள்.

உன்வாழ்வின்பெருக்கமுல குணரக்கேட்
டுனையடைந்தீண் டுறுகின்றேர்வா
ரென்னவாக்குமாலையொன்று புனைந்துமன
மிரங்கார்போ லிருந்தாயந்தோ
மின்வாய்ந்த வடிவேற்கைமுருகோனே
யளவிறந்த வெற்புள்ளானே
பொன்வாஞ்சையினர்பலர்வந் துறவாடுஞ்
சென்னைநகர்ப் புனிதவேளே. (க)

எத்தனையோமலைதோறும் வசிக்குமுனை
யிந்நகரி லெளியேன்கண்ட
தத்தம்விழைந்தன்றி யில்லையென்றறிய
மாட்டாயோ வருட்சீரின்றே
முத்தநகைக்குஞ்சரியுங் குறக்கொடியுங்
களிகூரு முருகாமுன்னாள்
பத்தர்பலர் களிகூரப்புரிந்தோனே
யெழிற்சென்னைப் பதியுள்ளானே. (உ)

பொய்வழக்குமெய்வழக்கும் பகுத்தறிந்தோ
ருறுதிமொழி புகலார்தம்முன்
னைய்வரிதாமிரண்டொரா ரணுமெடுத்துக்
கொடுத்துழன மிடைந்தேன்கண்டாய்.

பைவனப்புப் பணிபூண்டார்தருமதலா
யாதிருகோட் பவளக்குன்றே
செய்வளத்துச்சென்னைநகர்த்திருக்கோயில்
கொண்டுறையுந் தெய்வக்கோவே. (௩)

என்னதுசொற்பனத்தில்வந்தென்
னிசையையுமுடித்தருளு மியல்புந்தேறு
நன்னலங்கூறிய நீதானிப்படிப்
பேசாதிருக்கை ஞாயங்கொல்லோ
வன்னமயிபகந்தேர்கைப் புரவியுடைக்
குகவேளே வனசப்புத்தேள்
பன்னரியபொருளுணர்ந்த முருகோனே
திருச்சென்னைப் பதியாள்வானே. (௪)

இங்கரமிக்காலஞ் செந்தினகர்க்கு
கொப்பாய தென்னச்சொல்ல
லெங்ஙனத்துள்ளாரு மொப்பும்வண்ணம்
விளையாட்டோன் றியற்றெண்ணுதோ
செங்கம்போற்றிகழு மெழிற்றிருமேனிக
குமராவென் சேவல்கிள்ளை
தங்கத்தாற்கியதோட் சரவணனே
சென்னைநகர்த்தனி வேலோனே. (௫)

அழுக்காறுமையமுந் தோய்ந்துள்ளார்
தமமவையிடை நானலமராமல்
வழுத்திர்ந்தபுலவ னொருவனைவிடுத்தாய்
விரும்புநலம் வழங்கொண்ணுதோ
மழுத்தாங்குமவர்பாகத் திருந்தகருங்
குயிலனையாள் மகிழும்பர்லா
முழுக்காமருடையானே முதுபுகழ்ச்
சென்னையிற்குலவு முருகவேளே. (௬)

நன்னிலைச்செந் தமிழ்மதுரத்திருவாக்கு
நல்கியநீ நானுறுமற்
பொன்னிரக்கவிட்டனையே யென்னிழிவும்
புகழுமுன்னைப் பொருந்துங்கண்டாய்
சென்னியிருமூன்றுடைய செவ்வேளே
தகரூர்ந்து திரியுஞ்செல்வா
மன்னியசீர்ச்சென்னைநகர் வாழ்வனையாய்
துடிபூரடி மலர்த்தாளானே. (௭)

சாரணர்வாழ்வறக்கடிந்தான் றனக்குமற்றுஞ்
சிலர்க்குமுந்தை தனமிக்கீந்து
பாரறியத்துதிகேட்ட தறியாயோ
வுனக்குமந்தப் பண்புறுதோ
வீரவடிவேற் குமரகுருபரனே
திருஞான வேழத்தானே
காரணவும்பொழிற்சென்னைப் பதியானே
யாறுமுகக் கடவுளானே. (அ)

ஆசிமிகப்பகர்ந்துனை யேபரமெனநா
டிடுந்தமியே னறியுமுன்
பேசியவாறென்றுநிச மாவதென்றென்
னிடையவிடல் பெருமைதானோ
காசிபன்றன்மக்களொரு மூவரையுந்
தடிந்துவிண்ணோர்க் கடவுளரை
யேசில்பரமானந்த முறச்செய்தாய்
சென்னைநக ரிடத்துற்றோனே. (கூ)

பூங்கமலப்புத்தேளுந் திருமாலுஞ்
சிவனுமெச்சும் புகழ்ச்சீர்வேண்டி
யிங்கடிமை வணங்கல்கண்டு
மேடனையால்வருந்தவிட லியல்புதானோ
தேங்கடம்புகூதாளஞ் செச்சைமுதற்
பலமாலை திகழுமார்பா
தாங்கரியபிழைபொறுத்தன் பரைப்புரப்பான்
சென்னைநகர்தனில் வந்தோனே. (கo)

கோலமளவிறந்தவிதங் குலவுபல
குருவாகிக் கொடிதீர்குழு
ஞாலமதிற்சமயமுற்றும் புரக்குமுன்னை
நம்பியுநா னலியலாமோ
காலனஞ்சக்கனைக்குமடற் றகரேறிப்
பவனிவருங் கந்தவேளே
யாலமுண்டபெருமான் றன்குரவனே
சென்னையினி லமருந்தேவே. (கக)

சிந்துரவாய்ச்சேயிழையார் விளையாடன்
மலிவாருஞ் சென்னையூரில்
விந்துறைந்தகந்தனுக்கு வயங்குபிள்ளைக்
கவிப்பனுவல் வனைந்துசூட்டிப்

பிந்துமியல் புணர்வார்க்குத்தோன்றநெல்லை
பூர்ப்புலவன்பேசும்பாடல்
வெந்துயர்ப்பாழ் மிடிநோய்க்குமருந்தாகும்
வேண்டுமெவர் விரும்புவீரோ. (௧௨)

முற்றிற்று.

வேலுமயிலுந்துணை.

உ

ஸ்ரீமன்னாராயணாயநம.

திருவல்லிக்கேணிப்பதிகம்.

காப்பு-நேரிசைவெண்பா.

கருவல்லற்றீர்த்தருளுங் காயாம்பூவண்ணன்
றிருவல்லிக்கேணியினைச் செப்பப் - பொருவில்லா
வானைமுகத்தாழ்வா னம்புயத்தாளானந்தத்
தேனைமறவாதேநெஞ்சே.

கலிவிருத்தங்கள்.

தொண்டனுக்கிரங்கியோர் சூதனாகியும்
பண்டருள்புரிந்திடும் பகவன்பற்றிட
மண்டலத்தினர்களும் வழுவில்சீர்திக
ழண்டரும்புகழ்திரு வல்லிக்கேணியே. (௧)

கேசவனேயெனக் கிளத்துமேலவர்
பாசநோய்தவிர்ப்பவன் பரிந்துவாழிட
மீசனுநான்முகத் தினனுமேத்தவா
லாசறுநலந்திக ழல்லிக்கேணியே. (௨)

பொன்படுநிறத்தொரு புனிதமங்கள
மின்பழகுரத்துயர் விகிர்தன்மேவிடம்
வன்பருக்கெமனென வயங்குமாண்புதோ
யன்பர்பற்பலர்வரு மல்லிக்கேணியே. (௩)

புற்புதநிகர்முலைப் பொதுவமங்கையர்
கற்புயர்வுறச்செயுங் கடவுள்காப்பிட
நற்புகழ்தவமுத லனைத்தும்பற்பல
வற்புதமலிதரு மல்லிக்கேணியே. (௪)

பாடலொன்றியற்றினன் பகர்ந்தவாறவன்
கூடவும்போய்வருங் குரிசில்கொள்ளிட
மாடகப்பாவையொத் தவிருமங்கைய
ரூடன்மிக்கவிர்தரு மல்லிக்கேணியே. (ரு)

பன்னகப்பாயினன் பரமென்றன்பொடு
சொன்னவர்தம்மெதிர் துலங்குவானிடம்
பொன்னவிர்மென்சிறைப் பொலிவுதோய்தரு
மன்னமார்வயன்மலி, யல்லிக்கேணியே. (சா)

காரணனெனப்பலர் கழறுஞ்சீர்பெறு
நாரணனநுதின நண்ணுநல்லிடம்
பூரணபோதமெய்ப் புனிதர்போற்றிசெய்
யாரணத்தொனிமிகு மல்லிக்கேணியே. (எ)

வெங்கராவிடர்செய மெலிந்தவேழமன்
சங்கடந்தவிர்த்தரு டலைவன்றங்கிடம்
பங்கயமலர்முதற் பகருமைந்துகொ
ளங்கசன்விழவரு வல்லிக்கேணியே. (அ)

இரணியன்றன்னைவென் றிறைஞ்சுவாற்கிரு
சரணளித்தவனுறத் தக்கதாமிட
முரணிகலவர்கெட முனிகுவார்மிரு
மரணவனைதருமெழி லல்லிக்கேணியே. (சு)

விதிமறைதமிழ்செயும் விகிர்தனுதிய
பதின்மருக்கருள்செயும் பரிவுளானிடங்
கதிர்மதிநுழைதரு காவிற்காரின
மதிர்தருமணிதிக ழல்லிக்கேணியே. (ய)

ஆயனுற்றவிர்தரு மல்லிக்கேணியைத்
தூயநெல்வேலியிற் றொழும்பன்சொல்லிவை
யேயநன்றனைத்தையு மீதுமென்பவர்
மீயவல்வினைப்பிணி வழக்கில்லார்களே. (யக)

முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

உ

சிவமயம்.

திருவான்மியூர்ப்பதிகம்.

காப்பு-நேரிசைவெண்பா.

திருவான்மியூர்ச்சிவனே சீதரனும்போற்று
மொருவாபுலித்தோ லுடையாய் - மருவார்
கடுக்கையணிவானேநின் கண்ணருளாலென்று
னிடுக்கணெலாந்தீர்த்தருளின் றே.

கொச்சககலிப்பாக்கள்.

அங்கமுற்றுந்திருவெண்ணீ றணியுமுனதடியார்பால்
வெங்கலிநோய்மருவிலுன்றன் வியன்புகழ்க்கோரிழிவன்றோ
பங்கமில்சீர்த்தென்னளகைப் பதியுடையானுயிர்போல்வாய
செங்கண்விடைப்பரியூர்வாய் திருவான்மியூர்ச்சிவனே. (க)

மௌவலந்தோட்புரவலர்தம் வாழ்வினையுமதியார்தா
மெவ்வமுறக்காணினுஞ்சற் றிரங்காதன்றுறைதானோ
பௌவவிடமுண்டோனே பரமாயபண்ணவனே
செவ்வரிக்கண்ணுமைபங்கா திருவான்மியூர்ச்சிவனே (உ)

இருக்குமுதலாயமறை யீரிரண்டுமேத்தரிதாப்
பெருகுமுன்றன்புகழ்சிறிது பேசுநலம்பெறுவேனோ
மருக்கமழ்பூங்கொன்றையணி வார்சடையின்மதிவைத்தாய்
திருக்கொழியத்தடுத்தாள்வாய் திருவான்மியூர்ச்சிவனே. (ங)

நாவேறுமவள்கேள்வ னடுத்தலையிற்பலிகொள்வாய்
பாவேறப்புனைவார்க்குப் பரிசளிக்கவிதமியாதோ
தாவேறும்வல்லவுணர் தமக்குமருள்புரிவானே
சேவேறும்பெருமானே திருவான்மியூர்ச்சிவனே. (ச)

புத்தர்முதற்பகர்கின்ற புலைச்சமையத்தினர்முன்னொன்
சித்தமொல்கித்தளராமற் றிருவருள்வாழ்வடையேனோ
மத்தமெருக்காத்திதும்பை வன்னிமுதற்சென்னியிற்கொள்
சித்தனேயீடில்புகழ்த் திருவான்மியூர்ச்சிவனே. (ரு)

பூணாமுலையின்னார் பொய்ப்போகமயல்கொண்டு
நாணுமற்றிரிவேற்கு நலஞ்சிறிதீந்தருள்வாயோ
வாணுதியொருமூன்று மாகியென்றுமாகானே
சேணுடர்பூணிகொளுந திருவான்மியூர்ச்சிவனே. (சு)

[illegible]
சாபலனைப்பெருகண் செய்தவேலனைமெ
னிமிலேனின்மெய்நர ... பேசாயப்புன்னைதாவழுக
[illegible] திருவான்மியூர்ச்சிவனே. (எ)

மிக்கபுகழ்ப்பார்த்தனுக் கிக்கருங்கருவிறல்வாளி
பக்கனைத்தன்றருள்செய்தா யாதுயேதுக்கிரங்காயோ
முக்கணுடைப்பியப்பரிமே லூவலுக்கருளைவரும்
மிக்கடங்கலுமர்த்தனைத் திருவான்மியூர்ச்சிவனே. (அ)

அந்திருமூர்த்தியைச்செய்தேவர்கருமிருணைப்பெற்றும்
நந்தியுனைப்போற்றிசைக்கு நாயடியேற்கிரங்காயோ
பத்திவலைப்படல்கூறிப் பணிந்தார்க்கருள்செய்தாய்
சித்தியொடுமுத்திதரும் திருவான்மியூர்ச்சிவனே. (கூ)

நால்வர்களுக்கருள்செய்த நலங்கேட்டுநெஞ்சலியுன்றன்
பால்வருமென்றனக்கான பரிசின்னேதரவேண்டும்
கோல்வளைப்பங்கன்றுளர்க் குலவிடையேற்கூட்டுவைத்தாய்
செல்வவளர்வயல்சூட்டுக் திருவான்மியூர்ச்சிவனே. (ய)

செல்வமலிதருபான்மைத் திருவான்மியூர்ச்சிவன்பா
னல்வரம்பெறுவதென்னி னற்றமிழ்த்தென்மலயமெனுங்
கல்வரைப்பாலனின்ற கலசமுனைத்தோரன்கழறுவிலை
சொல்வதனிற்றுணிவுற்றோ ரடைபெறுக்கோரயரே. (யக)

முற்றிற்று.

குருபாதமே கதி.

உ

முருகன்றுணை.

திருப்போரூர்ப்பதிகம்.

காப்பு—நேரிசைவெண்பா.

முன்னாளுமிலக்குறித்த முத்தமிழ்ச்செய்யுளிட்ட
பின்னாளுனைப்போற்றிசைக்கவிச்சித்தேன் — என்னகுமிழ்ச்
[illegible]
[illegible]

திருப்போரூர்ப்பதிகம்.

கலிப்பாக்கள்.

பொன்னைத்தவளமலர்ப் பூவையினைத் தொண்டுகொள்ளு
மன்னையைவேலாக்கி யணிந்தபிரா னுறுமிட
மின்னைப்பொருவிடைகொண் மெல்லியலார் பந்தாடும்
புன்னைமரசசோலை பொலிந்ததிருப் போரூரே. (௧)

கற்பாந்தகாலங் கணமாகக் காணவல்ல
நற்பான்மையன்பர்பெற நல்குசெவ்வே ணண்ணுமிட
மற்பாவுகண்ட மமையாவரன்போலும்
பொற்பார்முனிவர்பலர் போற்றுதிருப் போரூரே. (௨)

ஐயானனத்தார்தம் மாருயிரே போலுமொரு
மையாகத்தம்மை மடிப்பாலன் வாழுமிட
மெய்யாச்சுருதி யிசைநலத்தா லெத்தினத்தும்
பொய்யாமறைமுழக்கம் பூண்டதிருப் போரூரே. (௩)

தேங்கமழ்சொற்பாவலவர் சிந்தித்த வாழ்வுதவி
யோங்கலெங்குமாட லுஞற்றுவா னுற்றவிட
நீங்கரியவண்டு நிறைதேனுந் தோய்ந்திலங்கும்
பூங்கமலம்வாவிதொறும் பூத்ததிருப் போரூரே. (௪)

நச்சாடரவணிந்து நன்மனைதோ றுற்றிரக்கும்
பிச்சாடனர்க்கொருசொற் பேசியவன் பேணுமிடங்
கச்சார்முலையாரைக் கைத்தியற்று மாதவத்தாற்
பொச்சாப்பிலாதார் பொருந்துதிருப் போரூரே. (௫)

தக்கபுகழ்கூறிச் சந்ததமும் போற்றிசைக்கு
மக்களெதிர்தோன்று மாமயிலோன் மன்னுமிடந்
திக்கடங்கமெச்சுஞ் செயல்வாய்ந்து சேருமவர்
பொக்கந்தவிர்க்கும் பொருவிறிருப் போரூரே. (௬)

நண்ணியெழுத்தாறு நவின்றுமிக நம்புமவ
ரெண்ணியபேறெல்லா மெளிதருள்வா னேயுமிட
விண்ணினர்தம் வாழ்வினையும் வேண்டாதவீறுகொண்ட
புண்ணியத்தோர்க்கின்பம் புகட்டுதிருப் போரூரே. (௭)

காரமருஞ்சோலைமலி காழிநகர்ச் சேயாகித்
தீரமிகுசாரணர்தஞ் சிரழித்தோன் சேருமிடம்
பாரறிந்துவானறிந்து பாதாளங் கண்டுவரும்
பூரமிவர்வாள் புகழ்ந்ததிருப் போரூரே. (௮)

வன்றானவச்சூரன் வாழ்வொழித்து வானுலகை
நன்றாகவைத்தகந்த நாயகனே நத்துமிடங்
குன்றாக்கவுமாரர் கூட்டமிகக் கூடுவதாற்
பொன்றாதவண்மை புனைந்ததிருப் போரூரே. (௯)

முத்தேவராதியர்க்கு முன்னின் றருள்புரியு
மெய்த்தேவனானவெற்றி வேற்பெருமான் மேவுமிடம்
பொய்த்தேதுஞ்சொல்லாப் பொறியுடையார் தம்புடையாற்
புத்தேளினருலகம் போன்றதிருப் போரூரே. (௰)

பாகத்திருவருறப் பசசைமயின் மீதேறி
மாகத்துலாவி வருங்குரவன் வைகுமிட
மேகத்துவமுணர்ந்து மேற்றபணி செய்வார்க்குப்
போகத்தையுங்கொடுத்துப போந்ததிருப் போரூரே. (௰௧)

வண்டமிழ்நாட் டோர்முனிவன் வந்ததிருப்போரூரைத்
தொண்டர்மலர்த்தாட்டுக ளணிவான் சொல்லுமிவை
யொண்டகையவாமென் றுணர்ந்துரைக்கு முத்தமனைப்
புண்டரிகப்பூவில்வரும் போதன்வழக் கொன்றாதே. (௰௨)

முற்றிற்று.

வேலுமயிலுந்துணை.

௨

சிவமயம்.

திருவொற்றியூர் வெண்பாக்கள்.

சிவபெருமான்.

வெறறிமழுவானே வெண்ணீற்று வேதியனே
யொற்றியூர்மேவு மொருவனே-பற்றில்லார்
தமமைப்புரந்தருளுஞ் சஙகரனே யென்மனத்தின்
பொய்ம்மைதவிர்த் தாண்டருளிப்போது.

அம்பிகை.

ஓகைக்கடல்விளைவித் தொற்றியூ ருத்தமர்பாற
பாகைகிகரின்சொற் பகருவாய்-நீகைத்தா
லெவ்வாறிங்குய்வே னெழிற்றிரு வணணுமலையி
லவ்வாறியற்றல் பெரியாமா.

[illegible]

நெற்றிவிழிச் [illegible]
யொற்றியூ [illegible]
நன்னித்தொழு [illegible] மாற்றியென
தன்னிற் பிரியாதுறை.

முருகக்கடவுள்.

நீலக்கலாப நிலவுமயில் வாகனனே
காலத்தைவென்றார்தங் கண்மணியே-சாலத்
திருவொற்றியூர்புரக்குஞ் செவ்வேளேயித்தப்
பருவத்திற் சற்றருளாய் பார்.

சண்டேசுரர்.

ஒற்றியூர்க்கோயி லுறைசண்டேச்சுரனே
நெற்றிவிழியாரடிக ணெஞ்சத்தாழ்-பற்றிமகிழ்
தன்மையுடையானே சைவசமயத் தவத்தோர்
நன்மையுறக் காண்பதெந்த நாள்.

காளி.

ஒற்றியூர்க்காளீ யுனக்கேனோ வுன்விருப்பம்
வெற்றிமழுவனருட்சீர் வேண்டாமோ-சிற்றுயிரைக்
கொல்வார்க்குமின்பங் கொடாதா னவன்கண்டாய்
நல்வார்த்தை சொன்னேனிந் நாள்.

முற்றிற்று.

தெய்வமே துணை.